

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 29. dubna 2019 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Kantora a přísedících Mgr. Milana Sladkého a Václava Boška

takto:

A.

Podle § 45 odst. 1 trestního zákoníku se ohledně obžalovaných T [REDACTED] K [REDACTED], nar. [REDACTED] [REDACTED], a Ing. J [REDACTED] K [REDACTED], nar. [REDACTED], zrušují celé výroky o vině a trestu z odsuzující části rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 12. 2015 sp. zn. 41 T 11/2014 a celý výrok o trestu z rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 29. 6. 2018 sp. zn. 3 To 34/2016, jakož i všechny další výroky, které mají v uvedených výrociích o vině svůj podklad.

B.

Obžalovaní

1. Mgr. Z [REDACTED] V [REDACTED],

nar. [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], adresa pro doručování [REDACTED]
[REDACTED], občan České republiky,

2. T [REDACTED] K [REDACTED],

nar. [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], nyní ve výkonu trestu odnětí svobody ve [REDACTED], občan České republiky,

3. Ing. J [REDACTED] K [REDACTED],

nar. [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], nyní ve výkonu trestu odnětí svobody ve [REDACTED], občan České republiky,

uznávají se vinnými, že**1. obžalovaní Mgr. Z [REDACTED] V [REDACTED], T [REDACTED] K [REDACTED] a Ing. J [REDACTED] K [REDACTED]**

v době od 1. 3. 2011 do 30. 9. 2011 v Plzni, Líních, okres Plzeň-sever, a na dalších místech České republiky a Polské republiky, se záměrem jednak vůbec nepřiznat spotřební daň z minerálních olejů (dále též SPD) ve smyslu zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, a zabránit tak jejímu vyměření a zaplacení, jednak u daně z přidané hodnoty (dále též DPH) zabránit jejímu správnému vyměření a zaplacení ve smyslu zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, tím, že dojde k zastření totožnosti skutečného plátce předstíráním okolností, že povinnost přiznat a odvést daň má jiný subjekt, který ji navíc řádným způsobem nepřizná a nezaplatí, tedy s cílem zkrátit uvedené daně představující příjem státního rozpočtu České republiky, jednak ve vzájemné součinnosti, v rámci které obžalovaný Mgr. Z [REDACTED] V [REDACTED] úkoloval obžalované Ing. J [REDACTED] K [REDACTED] a T [REDACTED] K [REDACTED], jednak v součinnosti s dalšími osobami vědomě se podílejícími na dále uvedeném jednání záležejícím v opatření, dovozu a prodeji minerálních olejů,

za využití následujících obchodních společností, které obžalovaní fakticky ovládali a v rámci kterých také případně nechali do funkcí jejich jednatelů formálně ustanovit jiné osoby, jež byly v rámci uvedených společností nečinné či jen plnily pokyny obžalovaných, případně byly do uvedených funkcí ustanoveny bez svého vědomí, takto konkrétně

- ve společnosti next solutions, s. r. o. se sídlem Plzeň, Prvomájová 25/70, IČ 26346931 (dále jen společnost next solutions), byl [REDACTED] do 27. 4. 2011 obžalovaný T [REDACTED] K [REDACTED] a poté se jím formálně stal občan Vietnamu D [REDACTED] A [REDACTED] T [REDACTED], nar. [REDACTED],

- ve společnosti DOLFERA TRADE, s. r. o. se sídlem Praha 2, Sokolská 1605/66, IČ 24845396 (dále jen společnost DOLFERA TRADE), se [REDACTED] formálně stal dne 24. 6. 2011 H [REDACTED] I [REDACTED], nar. [REDACTED],

- ve společnosti Bohemia Factoring, s. r. o. se sídlem Plzeň, Na Roudné 443/18, IČ 28045637 (dále jen společnost Bohemia Factoring), [REDACTED] formálně byl nejprve do 17. 3. 2011 M [REDACTED] V [REDACTED], nar. [REDACTED], poté se jím stal občan Vietnamu V [REDACTED] H [REDACTED] P [REDACTED], nar. [REDACTED],

- ve společnosti VIKARD HOLDING, s. r. o. se sídlem Praha, Na Rokytce 1032/24, IČ 29242321 (dále jen společnost VIKARD HOLDING), byl formálně [REDACTED] občan Slovenské republiky M [REDACTED] C [REDACTED], nar. [REDACTED],

- ve společnosti DOMEZINA INVEST, s. r. o. se sídlem Praha 8, Primátorská 296/38, IČ 24844497 (dále jen společnost DOMEZINA INVEST), se [REDACTED] formálně stal dne 25. 5. 2011 P [REDACTED] J [REDACTED], nar. [REDACTED],

- ve společnosti Avisar, s. r. o. se sídlem Plzeň, Náměstí Republiky 14a, IČ 29113067 (dále jen společnost Avisar), [REDACTED] formálně byl nejprve do 2. 3. 2011 D [REDACTED] P [REDACTED], nar. [REDACTED], poté se jím stal J [REDACTED] O [REDACTED], nar. [REDACTED],

- ve společnosti MEJAVIN TRADE, s. r. o. se sídlem Praha 4, Pod Višňovkou 1661/33, IČ 24131814 (dále jen společnost MEJAVIN TRADE), se [REDACTED] formálně stala dne 24. 6. 2011 I [REDACTED] H [REDACTED], nar. [REDACTED], a dispoziční právo k jejímu níže uvedenému účtu měl dále A [REDACTED] S [REDACTED], nar. [REDACTED],

poté, co další osoby jednající v součinnosti s obžalovanými za blíže nezjištěných okolností opatřily na území Polské republiky či Spolkové republiky Německo nejméně 2.100.020 litrů minerálního oleje uvedeného pod kódem nomenklatury 27101941 – motorové nafty, podléhající spotřební dani podle § 45 odst. 1 písm. b) zákona č. 353/2003 Sb. (dále jen motorová nafta), jež byla v uvedených státech vykazována jako mazací olej s nízkou viskozitou, obžalovaní vždy v součinnosti s uvedenými dalšími osobami zajistili dopravu této motorové nafty z Polské republiky do České republiky prostřednictvím tahačů a cisteren pronajatých pro tento účel jménem společností next solutions, Bohemia Factoring a DOMEZINA INVEST, přičemž v dokladech souvisejících s touto dopravou bylo deklarováno, že jde o mazací olej s nízkou viskozitou uvedený pod kódem nomenklatury 27101999 a že odesílatelem nákladu je společnost VIKARD HOLDING, příjemcem společnost Bohemia Factoring a přepravcem společnost Bohemia Factoring, případně společnost DOMEZINA INVEST, v České republice pak zajistili prodej dopravené motorové nafty obchodní společností GULL Oil, s. r. o. se sídlem Nýřany, Benešova třída 62, IČ 27988201 (dále jen společnost GULL Oil), která tuto motorovou naftu následně ze své provozovny v obci Líně distribuovala k tuzemským čerpacím stanicím, přičemž uvedený prodej společnosti Gull Oil byl z podnětu obžalovaných již jako motorová nafta vyúčtován společnostmi next solutions a DOLFERA TRADE,

a to v případě společnosti next solutions fakturami:

- č. 20110001 ze dne 17. 3. 2011 prodej 31.691 litrů zboží za cenu 1.003.970,88 Kč, včetně DPH ve výši 167.328,48 Kč a SPD ve výši 347.016,45 Kč,
- č. 20110002 ze dne 25. 3. 2011 prodej 30.313 litrů zboží za cenu 960.315,84 Kč, včetně DPH ve výši 160.052,64 Kč a SPD ve výši 331.927,35 Kč,
- č. 20110003 ze dne 25. 3. 2011 prodej 30.373 litrů zboží za cenu 962.216,64 Kč, včetně DPH ve výši 160.369,44 Kč a SPD ve výši 332.584,35Kč,
- č. 20110004 ze dne 28. 3. 2011 prodej 29.761 litrů zboží za cenu 942.828,48 Kč, včetně DPH ve výši 157.138,08 Kč a SPD ve výši 325.882,95 Kč,
- č. 20110005 ze dne 29. 3. 2011 prodej 30.909 litrů zboží za cenu 979.197,12 Kč, včetně DPH ve výši 163.199,52 Kč a SPD ve výši 338.453,55 Kč,
- č. 20110006 ze dne 30. 3. 2011 prodej 28.964 litrů zboží za cenu 917.579,52 Kč, včetně DPH ve výši 152.929,92 Kč a SPD ve výši 317.155,80Kč,
- č. 20110007 ze dne 31. 3. 2011 prodej 29.743 litrů zboží za cenu 941.187,49 Kč, včetně DPH ve výši 156.864,58 Kč a SPD ve výši 325.685,85 Kč,
- č. 20110008 ze dne 1. 4. 2011 prodej 30.079 litrů zboží za cenu 951.819,88 Kč, včetně DPH ve výši 158.636,65 Kč a SPD ve výši 329.365,05 Kč,
- č. 20110009 ze dne 4. 4. 2011 prodej 30.293 litrů zboží za cenu 958.591,69 Kč, včetně DPH ve výši 159.765,28 Kč a SPD ve výši 331.708,35 Kč,
- č. 20110010 ze dne 4. 4. 2011 prodej 30.482 litrů zboží za cenu 964.572,41 Kč, včetně DPH ve výši 160.762,07 Kč a SPD ve výši 333.777,90 Kč,
- č. 20110011 ze dne 5. 4. 2011 prodej 27.954 litrů zboží za cenu 884.576,38 Kč, včetně DPH ve výši 147.429,40 Kč a SPD ve výši 306.096,30 Kč,
- č. 20110012 ze dne 7. 4. 2011 prodej 30.295 litrů zboží za cenu 958.654,98 Kč, včetně DPH ve výši 159.775,83 Kč a SPD ve výši 331.730,25Kč,
- č. 20110013 ze dne 8. 4. 2011 prodej 30.186 litrů zboží za cenu 955.205,78 Kč, včetně DPH ve výši 159.200,96 Kč a SPD ve výši 330.536,70 Kč,
- č. 20110014 ze dne 11. 4. 2011 prodej 30.094 litrů zboží za cenu 952.294,54 Kč, včetně DPH ve výši 158.715,76 Kč a SPD ve výši 329.529,30 Kč,
- č. 20110015 ze dne 11. 4. 2011 prodej 30.334 litrů zboží za cenu 959.889,10 Kč, včetně DPH ve výši 159.981,52 Kč a SPD ve výši 332.157,30 Kč,
- č. 20110016 ze dne 11. 4. 2011 prodej 30.237 litrů zboží za cenu 956.819,63 Kč, včetně DPH ve výši 159.469,94 Kč a SPD ve výši 331.095,15 Kč,

- č. 20110017 ze dne 12. 4. 2011 prodej 30.331 litrů zboží za cenu 964.161,83 Kč, včetně DPH ve výši 160.693,64 Kč a SPD ve výši 332.124,45 Kč,
- č. 20110018 ze dne 13. 4. 2011 prodej 26.644 litrů zboží za cenu 846.959,47 Kč, včetně DPH ve výši 141.159,91 Kč a SPD ve výši 291.751,80 Kč,
- č. 20110019 ze dne 15. 4. 2011 prodej 30.066 litrů zboží za cenu 955.738,01 Kč, včetně DPH ve výši 159.289,67 Kč a SPD ve výši 329.222,70 Kč,
- č. 20110020 ze dne 15. 4. 2011 prodej 31.278 litrů zboží za cenu 1.001.771,78 Kč, včetně DPH ve výši 166.961,96 Kč a SPD ve výši 342.494,10 Kč,
- č. 20110021 ze dne 18. 4. 2011 prodej 29.915 litrů zboží za cenu 919.150,02 Kč, včetně DPH ve výši 153.191,67 Kč a SPD ve výši 316.619,25 Kč,
- č. 20110022 ze dne 18. 4. 2011 prodej 26.582 litrů zboží za cenu 844.988,62 Kč, včetně DPH ve výši 140.831,44 Kč a SPD ve výši 291.072,90 Kč,
- č. 20110023 ze dne 19. 4. 2011 prodej 30.321 litrů zboží za cenu 963.843,95 Kč, včetně DPH ve výši 160.640,66 Kč a SPD ve výši 332.014,95 Kč,
- č. 20110024 ze dne 19. 4. 2011 prodej 29.095 litrů zboží za cenu 924.871,86 Kč, včetně DPH ve výši 154.145,31 Kč a SPD ve výši 318.590,25 Kč,
- č. 20110025 ze dne 21. 4. 2011 prodej 30.273 litrů zboží za cenu 959.775,19 Kč, včetně DPH ve výši 159.962,53 Kč a SPD ve výši 331.489,35 Kč,
- č. 20110026 ze dne 22. 4. 2011 prodej 27.794 litrů zboží za cenu 881.180,98 Kč, včetně DPH ve výši 146.863,50 Kč a SPD ve výši 304.344,30 Kč,
- č. 20110027 ze dne 22. 4. 2011 prodej 30.142 litrů zboží za cenu 955.621,97 Kč, včetně DPH ve výši 159.270,33 Kč a SPD ve výši 330.054,90 Kč,
- č. 20110028 ze dne 27. 4. 2011 prodej 29.899 litrů zboží za cenu 931.772,44 Kč, včetně DPH ve výši 155.295,41 Kč a SPD ve výši 327.394,05 Kč,
- č. 20110029 ze dne 27. 4. 2011 prodej 26.278 litrů zboží za cenu 825.234,31 Kč, včetně DPH ve výši 137.539,05 Kč a SPD ve výši 287.744,10 Kč,
- č. 20110030 ze dne 28. 4. 2011 prodej 29.971 litrů zboží za cenu 941.209,28 Kč, včetně DPH ve výši 156.868,21 Kč a SPD ve výši 328.182,45 Kč,
- č. 20110031 ze dne 29. 4. 2011 prodej 29.960 litrů zboží za cenu 940.863,84 Kč, včetně DPH ve výši 156.810,64 Kč a SPD ve výši 328.062,00 Kč,
- č. 20110032 ze dne 29. 4. 2011 prodej 28.290 litrů zboží za cenu 888.419,16 Kč, včetně DPH ve výši 148.069,86 Kč a SPD ve výši 309.775,50 Kč,
- č. 20110033 ze dne 30. 4. 2011 prodej 29.237 litrů zboží za cenu 918.158,75Kč, včetně DPH ve výši 153.026,46 Kč a SPD ve výši 320.154,15 Kč,
- č. 20110034 ze dne 2. 5. 2011 prodej 29.089 litrů zboží za cenu 911.416,65 Kč, včetně DPH ve výši 151.902,76 Kč a SPD ve výši 318.524,55 Kč,
- č. 20110035 ze dne 4. 5. 2011 prodej 27.208 litrů zboží za cenu 852.481,06 Kč, včetně DPH ve výši 142.080,18 Kč a SPD ve výši 297.927,65 Kč,
- č. 20110036 ze dne 4. 5. 2011 prodej 30.351 litrů zboží za cenu 950.957,53 Kč, včetně DPH ve výši 158.492,92 Kč a SPD ve výši 332.343,45 Kč,
- č. 20110037 ze dne 9. 5. 2011 prodej 29.453 litrů zboží za cenu 922.821,40 Kč, včetně DPH ve výši 153.803,57 Kč a SPD ve výši 322.510,35 Kč,
- č. 20110038 ze dne 11. 5. 2011 prodej 29.963 litrů zboží za cenu 910.755,35 Kč, včetně DPH ve výši 151.792,56 Kč a SPD ve výši 328.094,85 Kč,
- č. 20110039 ze dne 11. 5. 2011 prodej 28.947 litrů zboží za cenu 879.873,01 Kč, včetně DPH ve výši 146.645,50 Kč a SPD ve výši 316.969,65 Kč,
- č. 20110040 ze dne 12. 5. 2011 prodej 31.199 litrů zboží za cenu 948.324,80 Kč, včetně DPH ve výši 158.054,13 Kč a SPD ve výši 341.629,05 Kč,
- č. 20110041 ze dne 12. 5. 2011 prodej 30.318 litrů zboží za cenu 921.545,93 Kč, včetně DPH ve výši 153.590,99 Kč a SPD ve výši 331.982,10 Kč,

- č. 20110042 ze dne 13. 5. 2011 prodej 30.090 litrů zboží za cenu 914.615,64 Kč, včetně DPH ve výši 152.435,94 Kč a SPD ve výši 329.485,50 Kč,
- č. 20110043 ze dne 13. 5. 2011 prodej 21.817 litrů zboží za cenu 663.149,53 Kč, včetně DPH ve výši 110.524,92 Kč a SPD ve výši 238.896,15 Kč,
- č. 20110044 ze dne 16. 5. 2011 prodej 29.554 litrů zboží za cenu 898.323,38 Kč, včetně DPH ve výši 149.720,56 Kč a SPD ve výši 323.616,30 Kč,
- č. 20110045 ze dne 16. 5. 2011 prodej 29.113 litrů zboží za cenu 884.918,75 Kč, včetně DPH ve výši 147.486,46 Kč a SPD ve výši 318.787,35 Kč,
- č. 20110046 ze dne 16. 5. 2011 prodej 29.939 litrů zboží za cenu 910.744,38 Kč, včetně DPH ve výši 151.790,73 Kč a SPD ve výši 327.832,05 Kč,
- č. 20110047 ze dne 17. 5. 2011 prodej 28.864 litrů zboží za cenu 891.551,23 Kč, včetně DPH ve výši 148.591,87 Kč a SPD ve výši 316.060,80 Kč,
- č. 20110048 ze dne 18. 5. 2011 prodej 28.754 litrů zboží za cenu 888.153,55 Kč, včetně DPH ve výši 148.025,59 Kč a SPD ve výši 314.856,30 Kč,
- č. 20110049 ze dne 19. 5. 2011 prodej 29.277 litrů zboží za cenu 893.416,93 Kč, včetně DPH ve výši 148.902,82 Kč a SPD ve výši 320.583,15 Kč,
- č. 20110050 ze dne 19. 5. 2011 prodej 28.833 litrů zboží za cenu 879.867,83 Kč, včetně DPH ve výši 146.644,64 Kč a SPD ve výši 315.721,35 Kč,

v případě společnosti DOLFERA TRADE fakturami:

- č. MN2011G51 ze dne 7. 7. 2011 prodej 28.847 litrů zboží za cenu 880.295,05 Kč, včetně DPH ve výši 146.715,84 Kč a SPD ve výši 315.874,65 Kč,
- č. MN2011G52 ze dne 8. 7. 2011 prodej 28.818 litrů zboží za cenu 879.410,09 Kč, včetně DPH ve výši 146.568,35 Kč a SPD ve výši 315.557,10 Kč,
- č. MN2011G53 ze dne 12. 7. 2011 prodej 29.398 litrů zboží za cenu 897.109,37 Kč, včetně DPH ve výši 149.518,23 Kč a SPD ve výši 321.908,10 Kč,
- č. MN2011G54 ze dne 14. 7. 2011 prodej 29.893 litrů zboží za cenu 912.214,79 Kč, včetně DPH ve výši 152.035,80 Kč a SPD ve výši 327.328,35 Kč,
- č. MN2011G55 ze dne 21. 7. 2011 prodej 31.408 litrů zboží za cenu 987.467,52 Kč, včetně DPH ve výši 164.577,92 Kč a SPD ve výši 343.917,65 Kč,
- č. MN2011G64 ze dne 9. 8. 2011 prodej 29.406 litrů zboží za cenu 901.235,09 Kč, včetně DPH ve výši 150.205,85 Kč a SPD ve výši 321.995,70 Kč,
- č. MN2011G65 ze dne 9. 8. 2011 prodej 29.192 litrů zboží za cenu 894.676,42 Kč, včetně DPH ve výši 149.112,74 Kč a SPD ve výši 319.652,40 Kč,
- č. MN2011G66 ze dne 10. 8. 2011 prodej 29.907 litrů zboží za cenu 916.589,74 Kč, včetně DPH ve výši 152.764,96 Kč a SPD ve výši 327.481,65 Kč,
- č. MN2011G67 ze dne 10. 8. 2011 prodej 24.779 litrů zboží za cenu 759.426,79 Kč, včetně DPH ve výši 126.571,13 Kč a SPD ve výši 271.330,05 Kč,
- č. MN2011G68 ze dne 11. 8. 2011 prodej 25.042 litrů zboží za cenu 767.487,22 Kč, včetně DPH ve výši 127.914,54 Kč a SPD ve výši 274.209,90 Kč,
- č. MN2011G69 ze dne 11. 8. 2011 prodej 25.280 litrů zboží za cenu 752.029,44 Kč, včetně DPH ve výši 125.338,24 Kč a SPD ve výši 276.816,00 Kč,
- č. MN2011G76 ze dne 17. 8. 2011 prodej 30.138 litrů zboží za cenu 908.479,87 Kč, včetně DPH ve výši 151.413,31 Kč a SPD ve výši 330.011,10 Kč,
- č. MN2011G75 ze dne 17. 8. 2011 prodej 29.726 litrů zboží za cenu 885.359,18 Kč, včetně DPH ve výši 147.559,86 Kč a SPD ve výši 325.499,70 Kč,
- č. MN2011G74 ze dne 17. 8. 2011 prodej 29.381 litrů zboží za cenu 874.025,99 Kč, včetně DPH ve výši 145.671,00 Kč a SPD ve výši 321.721,95 Kč,
- č. MN2011G77 ze dne 18. 8. 2011 prodej 29.345 litrů zboží za cenu 874.011,48 Kč, včetně DPH ve výši 145.668,58 Kč a SPD ve výši 321.327,75 Kč,
- č. MN2011G87 ze dne 30. 8. 2011 prodej 29.801 litrů zboží za cenu 890.453,88 Kč, včetně DPH ve výši 148.408,98 Kč a SPD ve výši 326.320,95 Kč,

- č. MN2011G87d ze dne 30. 8. 2011 prodej 4.235 litrů zboží za cenu 133.859,88 Kč, včetně DPH ve výši 22.309,98 Kč a SPD ve výši 46.373,25 Kč,
- č. MN2011G87c ze dne 30. 8. 2011 prodej 26.002 litrů zboží za cenu 821.871,22 Kč, včetně DPH ve výši 136.978,54 Kč a SPD ve výši 284.721,90 Kč,
- č. MN2011G87e ze dne 30. 8. 2011 prodej 27.379 litrů zboží za cenu 865.395,43 Kč, včetně DPH ve výši 144.232,57 Kč a SPD ve výši 299.800,05 Kč,
- č. MN2011G87b ze dne 30. 8. 2011 prodej 29.344 litrů zboží za cenu 876.798,72 Kč, včetně DPH ve výši 146.133,12 Kč a SPD ve výši 321.316,80 Kč,
- č. MN2011G119 ze dne 30. 9. 2011 prodej 22.000 litrů zboží za cenu 708.840,00 Kč, včetně DPH ve výši 118.140,00 Kč a SPD ve výši 240.900,00 Kč,
- č. M2011G119b ze dne 30. 9. 2011 prodej 31.078 litrů zboží za cenu 1.001.333,00 Kč, včetně DPH ve výši 166.888,86 Kč a SPD ve výši 340.304,10 Kč,
- č. MN2011G119c ze dne 30. 9. 2011 prodej 30.068 litrů zboží za cenu 968.791,00 Kč, včetně DPH ve výši 161.465,16 Kč a SPD ve výši 329.244,60 Kč,

následně veškeré peněžní částky, které společnost GULL Oil převedla jako úhradu kupní ceny motorové nafty podle dispozic obsažených v uvedených fakturách na účet společnosti next solution č. [REDAKCE] vedený u Komerční banky, a. s., na účty inkasní společnosti Avisar č. [REDAKCE] vedený u Komerční banky, a. s., a č. [REDAKCE] vedený u Československé obchodní banky, a. s., a na účet inkasní společnosti MEJAVIN TRADE č. [REDAKCE] vedený u Československé obchodní banky, a. s., obžalovaní vždy bezprostředně po jejich připsání z těchto účtů částečně vybrali v hotovosti buď sami či prostřednictvím I [REDAKCE] H [REDAKCE] a A [REDAKCE] S [REDAKCE], částečně je převedli na jiné bankovní účty, k nimž měli dispoziční právo, odkud je ihned po jejich připsání opět v hotovosti vybrali,

shora popsaným dovozem a prodejem motorové nafty vznikla ve smyslu § 4 odst. 1 písm. f), § 9 odst. 3 písm. e), § 44 odst. 1 písm. a), § 45 odst. 1 písm. b), § 46 odst. 1 písm. a) a § 48 odst. 1 zákona č. 353/2003 Sb. povinnost přiznat a zaplatit spotřební daň v celkové výši 22.995.219 Kč, přičemž obžalovaní a osoby jednající s nimi v součinnosti ani částečně nezajistili přiznání a zaplacení této daně Celní správě České republiky v rámci žádné z výše uvedených společností ani jiným způsobem, čímž zkrátily spotřební daň ve výši 22.995.219 Kč,

popsaným prodejem motorové nafty dále vznikla podle § 21, § 36, § 37 a § 108 zákona č. 235/2004 Sb. povinnost přiznat a odvést Finanční správě České republiky daň z přidané hodnoty v celkové výši 10.898.920 Kč, přičemž obžalovaní a osoby jednající s nimi v součinnosti zajistili, že společnosti next solutions a DOLFERA TRADE částky odpovídající ve svém součtu této výši daně zahrnuly jako daň na výstupu do přiznání k dani z přidané hodnoty, podaných společností next solutions u Finančního úřadu v Plzni dne 27. 4. 2011 za první kalendářní čtvrtletí roku 2011 a dne 27. 7. 2011 za druhé kalendářní čtvrtletí roku 2011 a společností DOLFERA TRADE dne 1. 11. 2011 u Finančního úřadu pro Prahu 2 za třetí kalendářní čtvrtletí roku 2011, současně ale uvedené společnosti v těchto daňových přiznáních neoprávněně uplatnily odpočty daně, neboť žádná zdanitelná plnění umožňující takový odpočet nepřijaly, v důsledku čehož společnost next solutions deklarovala v přiznání k dani z přidané hodnoty za první kalendářní čtvrtletí roku 2011 vlastní daňovou povinnost pouze ve výši 40.623 Kč a v přiznání k dani z přidané hodnoty za druhé kalendářní čtvrtletí roku 2011 vlastní daňovou povinnost pouze ve výši 53.866 Kč a společnost DOLFERA TRADE deklarovala v přiznání k dani z přidané hodnoty za třetí kalendářní čtvrtletí roku 2011 vlastní daňovou povinnost pouze ve výši 46.446 Kč,

2. obžalovaní T [REDAKCE] K [REDAKCE] a Ing. J [REDAKCE] K [REDAKCE]

společně s E [REDAKCE] J [REDAKCE], nar. [REDAKCE], a V [REDAKCE] S [REDAKCE], nar. [REDAKCE], nejprve obžalovaní T [REDAKCE] K [REDAKCE] a Ing. J [REDAKCE] K [REDAKCE] nechali formálně ustanovit ke dni 16. června 2011 [REDAKCE] společností TOLADENA TRADE, s. r. o., IČ: 24121193, se sídlem Pod Višňovkou 1661/33, 140 00 Praha 4 – Krč, nastrčenou osobu, zemřelého V [REDAKCE] Š [REDAKCE], nar. [REDAKCE],

zemřelého ██████████, prostřednictvím kterého tuto společnost pro páchaní trestné činnosti společně ovládali, k čemuž jej zlákali E██████████ J██████████ a V██████████ S██████████, v období od 1. července 2011 do 30. září 2011 v úmyslu zkrátit daňovou povinnost společnosti na dani z přidané hodnoty stanovenou podle § 21, § 36, § 37 a § 108 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, v tehdy účinném znění (dále jen ZDPH), pořídili pro společnost TOLADENA TRADE, s. r. o., z Rakouska od dodavatele společnosti DOPPLER Mineralöle GmbH, DIČ: AT U64996124, se sídlem VOLGELWEIDERSTR. 8, 460 00 WELS, pohonné hmoty v množství 18.548.195 litrů, přičemž tyto obratem prodali společnosti COSTARELLA, s. r. o., IČ: 28524616, se sídlem Pražská 810/16, 102 00 Praha – Hostivař, a společnosti MORLENIX TRADE, s. r. o., IČ: 24124991, se sídlem Pod Višňovkou 1661/33, 140 00 Praha - Krč, které tyto společnosti následně prodaly společnosti MV Plus, s. r. o., IČ: 25468316, se sídlem Podleská 550/9 Praha 10, s úmyslem zastržit skutečnou daňovou povinnost společnosti TOLADENA TRADE, s. r. o., na dani z přidané hodnoty následně obžalovaní Ing. J██████████ K██████████ a T██████████ K██████████ u příslušného správce daně - Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 4, se sídlem Budějovická 409/1, 140 00 Praha 4 (dříve Finanční úřad pro Prahu 4), záměrně nepodali přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 3. čtvrtletí roku 2011 a zatajili tak daňovou povinnost k dani z přidané hodnoty za uskutečněné zdanitelné plnění,

České republice zastoupené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 4, se sídlem Budějovická 409/1, 140 00 Praha 4, na neodvedené dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 3. čtvrtletí roku 2011 za společnost TOLADENA TRADE, s. r. o., tak zkrátili příjem z této daně ve výši 94.936.150 Kč,

3. obžalovaní T██████████ K██████████ a Ing. J██████████ K██████████

společně s V██████████ S██████████, nar. ██████████, nejprve obžalovaní T██████████ K██████████ a Ing. J██████████ K██████████ nechali formálně ustanovit ke dni 25. července 2011 ██████████ společnosti Pepper United, s. r. o., IČ: 28036018, se sídlem Mariánské Lázně, Anglická 682/17A, od 25. července 2011 nastrčenou osobu J██████████ J██████████, nar. ██████████, prostřednictvím kterého tuto společnost pro páchaní trestné činnosti společně ovládali, k čemuž jej zlákal V██████████ S██████████,

v období od 1. srpna 2011 do 31. prosince 2011, v úmyslu zkrátit daňovou povinnost společnosti na dani z přidané hodnoty stanovenou podle § 21, § 36, § 37 a § 108 ZDPH pořídili pro společnost Pepper United, s. r. o., ze Spolkové republiky Německo od dodavatele společnosti Petroplus Deutschland GmbH, DIČ: DE 147859610, se sídlem 85055 Ingolstadt, Schoberstrasse 3, pohonné hmoty v množství 46.653.968 litrů, přičemž tyto obratem prodali společnosti COSTARELLA, s. r. o., která je dále prodala společnosti MV Plus, s. r. o., s úmyslem zastržit skutečnou daňovou povinnost společnosti Pepper United, s. r. o., následně obžalovaní Ing. J██████████ K██████████ a T██████████ K██████████ u Finančního úřadu pro Karlovarský kraj, Územní pracoviště v Mariánských Lázních, se sídlem Hlavní třída 140/661, 353 01 Mariánské Lázně (dříve Finanční úřad v Mariánských Lázních), záměrně nepodali přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 3. čtvrtletí roku 2011, zatajili tak daňovou povinnost k dani z přidané hodnoty za uskutečněné zdanitelné plnění a v přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 4. čtvrtletí roku 2011, s cílem zkrátit stát na příjmu z daně z přidané hodnoty, nepravdivě vyčíslili daňovou povinnost na dani z přidané hodnoty společnosti Pepper United, s. r. o., jako nadměrný odpočet ve výši 181.853 Kč, takto vyhotovené přiznání zaslali poštou Finančnímu úřadu v Mariánských Lázních, který je obdržel dne 3. února 2012,

České republice zastoupené Finančním úřadem pro Karlovarský kraj, Územní pracoviště v Mariánských Lázních, na neodvedené dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 3. a 4. čtvrtletí roku 2011 za společnost Pepper United, s. r. o., tak zkrátili příjem z této daně ve výši 212.173.508 Kč,

4. obžalovaní T██████████ K██████████ a Ing. J██████████ K██████████

společně s V██████████ S██████████, nar. ██████████, nejprve obžalovaní T██████████ K██████████ a Ing. J██████████ K██████████ nechali ustanovit ke dni 24. června 2011 ██████████ společností MEFINRAX TRADE, s. r. o., IČ: 24131857, se sídlem U Továren 256/14, 102 00 Praha 10 - Hostivař, nastrčenou osobu M██████████ P██████████, nar. ██████████, prostřednictvím kterého tuto společnost pro páčání trestné činnosti společně ovládali, k čemuž jej zlákal V██████████ S██████████,

v období od 1. října 2011 do 31. prosince 2011, v úmyslu zkrátit daňovou povinnost společnosti na dani z přidané hodnoty stanovenou podle § 21, § 36, § 37 a § 108 ZDPH pořídili pro společnost MEFINRAX TRADE, s. r. o., z Rakouska od dodavatele společnosti DOPPLER Mineralöle GmbH pohonné hmoty v množství nejméně 7.506.006 litrů, přičemž tyto obratem prodali společnosti DOMEZINA INVEST, s. r. o., IČ: 24844497, se sídlem Primátorská 296/296, 180 00 Praha 8 - Libeň, která pohonné hmoty následně prodala společnosti Gedal, a. s., IČ: 29022746, se sídlem Mezibranská 1579, 110 00 Praha 1, s úmyslem zastřít skutečnou daňovou povinnost společnosti MEFINRAX TRADE, s. r. o., v přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 4. čtvrtletí roku 2011 nechali neoprávněně vyčíslit vlastní daňovou povinnost na DPH společnosti MEFINRAX TRADE, s. r. o., pouze ve výši 179.637 Kč, takto vyhotovené přiznání nechali doručit příslušnému správci daně - Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 10, se sídlem Petrohradská 7/6, 101 00 Praha 10 (dříve Finanční úřad pro Prahu 10), který je obdržel dne 3. února 2012,

České republice zastoupené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 10, na neodvedené dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 4. čtvrtletí roku 2011 za společnost MEFINRAX TRADE, s. r. o., tak zkrátili příjem z této daně ve výši 34.936.033 Kč,

5. obžalovaní T██████████ K██████████ a Ing. J██████████ K██████████

společně s E██████████ J██████████, nar. ██████████, a V██████████ S██████████, nar. ██████████, nejprve obžalovaní T██████████ K██████████ a Ing. J██████████ K██████████ nechali ustanovit ke dni 24. června 2011 ██████████ společností MEJAVIN TRADE, s. r. o., IČ: 24131814, se sídlem Pod Višňovkou 1661/33, 140 00 Praha 4, J██████████ H██████████, kterou k tomu za úplatu ve výši 30.000 Kč zlákali E██████████ J██████████ a V██████████ S██████████, tímto prostřednictvím společnost ovládali,

v období od 1. října 2011 do 31. ledna 2012 v úmyslu zkrátit daňovou povinnost společnosti na dani z přidané hodnoty stanovenou podle § 21, § 36, § 37 a § 108 ZDPH pořídili pro společnost MEJAVIN TRADE, s. r. o., z Rakouska od dodavatele společnosti DOPPLER Mineralöle GmbH nejméně 9.001.995 litrů pohonných hmot, přičemž tyto obratem prodali společnosti DOMEZINA INVEST, s. r. o., která pohonné hmoty následně prodala společnosti Gedal, a. s., IČ: 29022746, se sídlem Mezibranská 1579, 110 00 Praha 1, s úmyslem zastřít skutečnou daňovou povinnost společnosti MEJAVIN TRADE, s. r. o., v přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 4. čtvrtletí roku 2011 nechali nepravdivě vyčíslit vlastní daňovou povinnost na dani z přidané hodnoty společnosti MEJAVIN TRADE, s. r. o., ve výši 65.353 Kč, jako fyzickou osobu oprávněnou k podpisu však v rozporu se skutečností uvedli jméno M██████████ H██████████, takto vyhotovené přiznání nechali doručit příslušnému správci daně Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 4, se sídlem Budějovická 409/1, 140 00 Praha 4 (dříve Finanční úřad pro Prahu 4), následně dne 6. února 2012 správci daně nechali zaslat stejné přiznání k dani z přidané hodnoty za 4. čtvrtletí roku 2011 s uvedením jména B██████████ N██████████ jako oprávněné osoby k podpisu, dále v úmyslu zastřít skutečnou daňovou povinnost společnosti MEJAVIN TRADE, s. r. o., v lednu 2012 za toto zdaňovací období záměrně nepodali přiznání k dani z přidané hodnoty společnosti MEJAVIN TRADE, s. r. o., a zatajili tak daňovou povinnost k dani z přidané hodnoty za uskutečněné zdanitelné plnění,

České republice zastoupené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 4, na neodvedené dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 4. čtvrtletí roku 2011 a leden 2012 za společnost MEJAVIN TRADE, s. r. o., tak zkrátili příjem z této daně ve výši 52.439.495 Kč,

obžalovaní T ■■■ K ■■■ a Ing. J ■■■ K ■■■ tak jednáním popsaným v bodech 2) až 5) zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 394.485.186 Kč,

tedy

obžalovaný Mgr. Z ■■■ V ■■■

pod bodem 1)

ve velkém rozsahu zkrátil daň a takový čin spáchal nejméně se dvěma osobami,

obžalovaní T ■■■ K ■■■ a Ing. J ■■■ K ■■■

pod body 1) až 5)

ve velkém rozsahu zkrátili daň a takový čin spáchali nejméně se dvěma osobami,

čímž spáchali

obžalovaný Mgr. Z ■■■ V ■■■

pod bodem 1)

pokračující zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku ve znění účinném do 30. 6. 2016,

obžalovaní T ■■■ K ■■■ a Ing. J ■■■ K ■■■

pod body 1) až 5)

pokračující zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku ve znění účinném do 30. 6. 2016,

a odsuzují se

obžalovaný Mgr. Z ■■■ V ■■■

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k **souhrnnému** nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) roků**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon uvedeného trestu odnětí svobody zařazuje **do věznice s ostrahou**.

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se tomuto obžalovanému dále ukládá **peněžitý trest** ve výměře 500 denních sazeb, přičemž výše jedné denní sazby činí 1.000 Kč, tedy v celkové výměře **500.000 Kč**.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, stanoví **náhradní trest odnětí svobody** v trvání **6 (šesti) měsíců**.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se současně ohledně obžalovaného Mgr. Z ■■■ V ■■■ **zrušuje výrok o trestu** z rozsudku Okresního soudu Plzeň-město ze dne 28. 8. 2015 sp. zn. 2 T 164/2013 ve znění rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 16. 2. 2016 sp. zn. 8 To 9/2016, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

obžalovaný T ■■■ K ■■■

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 45 odst. 1 trestního zákoníku ke **společnému** nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) roků a 6 (šesti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon uvedeného trestu odnětí svobody zařazuje **do věznice s ostrahou**.

obžalovaný Ing. J. K.

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku a § 45 odst. 1 trestního zákoníku ke **společnému souhrnnému** nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **7 (sedmi) roků**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon uvedeného trestu odnětí svobody zařazuje **do věznice s ostrahou**.

Podle § 66 odst. 1 trestního zákoníku se tomuto obžalovanému dále ukládá trest **propadnutí majetku, a to jedné poloviny jeho majetku**.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se současně ohledně obžalovaného Ing. J. K. **zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu Plzeň-město ze dne 28. 8. 2015 sp. zn. 2 T 164/2013 ve znění rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 16. 2. 2016 sp. zn. 8 To 9/2016, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu**.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Plzni podal dne 20. 3. 2015 u zdejšího soudu obžalobu na Mgr. Z. V., T. K. a Ing. J. K. Kladl jim za vinu zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku na tom skutkovém základě, že v době od 17. 3. 2011 do 30. 9. 2011 v Plzni a jinde po předchozí vzájemné dohodě, v úmyslu zabránit vyměření spotřební daně (dále též SPD) a daně z přidané hodnoty (dále též DPH) osobám, které obchodní společnost GULL Oil, s. r. o. se sídlem v Nýřanech, Benešova třída 62, prodaly 2.100.020 litrů minerálního oleje nabízeného k použití pro pohon motorů a podle § 4 odst. 1 písm. f) a § 44 odst. 1 písm. c) zák. č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, jim jako plátcům vznikla povinnost přiznat spotřební daň z minerálních olejů ve výši 22.995.219 Kč a zaplatit ji podle § 9 odst. 3 písm. e), § 46 odst. 1 písm. c) téhož zákona, když takto prodaly minerální olej, který koupily v Polsku v obci Milkowice, aniž prokázaly, že se jedná o výrobek zdaněný spotřební daní, a dále jim vznikla povinnost zaplatit daň z přidané hodnoty ve výši 10.898.920 Kč, obžalovaní jednali tak, aby tyto daně nebyly vyměřeny, případně byly vyměřeny jiným osobám než plátcům daní, které je nezaplatí, když z podnětu obžalovaných vyúčtovaly prodej tohoto minerálního oleje obchodní společnost GULL Oil, s. r. o., jimi ovládané obchodní společnosti, a to neext solutions, s. r. o. se sídlem v Plzni, Prvomájová 25/70, a DOLFERA TRADE, s. r. o. se sídlem v Praze, Sokolská 1605/66, všemi fakturami specifikovanými v bodě 1 skutkové věty výroku o vině tohoto rozsudku, peněžní částky převedené obchodní společností GULL Oil, s. r. o., k úhradě kupní ceny minerálního oleje podle dispozic obsažených v uvedených fakturách na účty obžalovanými ovládaných obchodních společností, a to na účet společnosti neext solutions, s. r. o., č. [redacted] vedený u Komerční banky, a. s., na účet inkasní společnosti Avisar, s. r. o., č. [redacted] vedený u Komerční banky, a. s., na účet téže inkasní společnosti č. [redacted] vedený u ČSOB, a. s., a na účet inkasní společnosti MEJAVIN TRADE, s. r. o., č. [redacted] vedený u ČSOB, a. s., vybrali obžalovaní z těchto účtů v hotovosti nebo převedli na další účty a z těchto účtů vybrali v hotovosti, přičemž k založení těchto účtů a výběru hotovosti z nich využili jimi ovládaných osob – A. S. a J. H., a dopravu minerálního oleje prodaného obchodní společností GULL Oil, s. r. o., z místa jeho nakládky v obci Milkowice v Polsku do

Plzně a následně do skladu společnosti GULL Oil, s. r. o., v Líních organizovali tak, aby ji provedli řidiči jimi ovládané obchodní společnosti DOMEZINA INVEST, s. r. o., vybavení doklady potvrzujícími, že odesílatelem nákladu je obchodní společnost VIKARD HOLDING, s. r. o., a příjemcem obžalovanými ovládaná obchodní společnost Bohemia Factoring, s. r. o., přičemž takto zkrátili stát na spotřební dani o 22.995.219 Kč a na dani z přidané hodnoty o 10.898.920 Kč, celkem o 33.894.139 Kč, když v důsledku jednání obžalovaných zastírajícího totožnost plátců těchto daní nebyly povinným daňovým subjektům daně v této výši jejich správci vyměřeny.

2. Obžaloba v posuzované věci, jež byla zapsána pod spisovou značkou 34 T 4/2015, tedy byla podána toliko pro takové jednání, které je specifikováno v bodě 1 skutkové věty výroku o vině tohoto rozsudku (a ve vztahu k němuž soud v tomto rozsudku některé skutkové okolnosti je charakterizující upřesnil a doplnil). Právě toto jednání tudíž bylo předmětem trestního řízení a dokazování u zdejšího soudu.
3. Soud na základě provedených důkazů dospěl k závěru, že jednání obsažené v podané obžalobě se stalo, způsobem zakládajícím trestní odpovědnost na něm participovali všichni tři obžalovaní a již samo o sobě vykazuje znaky zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku (ve znění účinném do 30. 6. 2016). Současně však toto počínání v případě obžalovaných T. K. a Ing. J. K. je dílčím útokem pokračujícího trestněprávního skutku, jehož dalšími dílčími útoky, právně kvalifikovanými také jako zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku, byli jmenovaní obžalovaní (vedle dalších osob) pravomocně uznáni vinnými rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 9. 12. 2015 sp. zn. 41 T 11/2014 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 29. 6. 2018 sp. zn. 3 To 34/2016 (jím byl v rámci odvolacího řízení modifikován pouze výrok o trestu z označeného rozsudku Městského soudu v Praze). Právě z tohoto důvodu a se zřetelem na ustanovení § 45 odst. 1 trestního zákoníku soud převzal do svého nynějšího rozsudku ony dílčí útoky jmenovaných dvou obžalovaných z rozsudků ve věci Městského soudu v Praze sp. zn. 41 T 11/2014 (za současného zrušení příslušné části výroku o vině, jakož i výroků o trestech a dalších navazujících výroků), v nynějším rozsudku jsou dané útoky obsaženy v bodech 2 až 5 skutkové věty výroku o vině.
4. Z dosud popsaných skutečností tedy vyplývá, že v odůvodnění tohoto rozsudku se soud z pohledu toho, jaké skutkové okolnosti a na základě jakých důkazů vzal za prokázané, jak se vypořádal s obhajobou obžalovaných a z jakých důvodů nevyhověl návrhům na doplnění dokazování, bude zabývat toliko jednáním uvedeným v bodě 1 výrokové části rozsudku.
5. Soud ve vztahu k právě zmíněnému jednání při konaném hlavním líčení provedl veškeré důkazy, které podle jeho názoru reálně mohly přispět k objasnění věci. Na jejich základě vzal za prokázaný následující skutkový stav.
6. Obžalovaný Mgr. Z. V. se nejpozději počátkem roku 2011 rozhodl a s dalšími nezjištěnými osobami dohodl, že z území Polské republiky budou do České republiky dovážet minerální olej uvedený pod kódem nomenklatury 27101941 – motorovou naftu, tedy produkt podléhající spotřební dani podle § 45 odst. 1 písm. b) zákona č. 353/2003 Sb. (dále také jen motorová nafta), kterou prodají obchodní společnosti GULL Oil, s. r. o. se sídlem Nýřany, Benešova třída 62, IČ 27988201 (dále jen společnost GULL Oil), jež se v tuzemsku zabývala obchodováním s pohonnými hmotami, zejména s motorovou naftou, tedy tyto pohonné hmoty od různých dodavatelů nakupovala a poté je prodávala odběratelům provozujícím čerpací stanice, aniž by v rámci uvedeného dovozu a prodeje došlo k řádnému přiznání a zaplacení spotřební

daně a daně z přidané hodnoty ve smyslu dále uvedených zákonných ustanovení. Do takto naplánovaného jednání, jež bylo také níže uvedeným způsobem v době od března 2011 do září 2011 realizováno, se jmenovaný obžalovaný rozhodl zapojit i obžalované T [REDACTED] K [REDACTED] a Ing. J [REDACTED] K [REDACTED], kteří se pak na něm s vědomím všech rozhodných okolností také podíleli.

7. Současně byly při daném počínání využívány obžalovanými fakticky ovládané obchodní společnosti, které jinak (tedy vyjma jejich využití v rámci stíhaného jednání) žádnou podnikatelskou činnost v rozhodné době nevyvíjely a v rámci kterých obžalovaní také případně nechali do funkcí statutárních orgánů formálně ustanovit jiné osoby (pocházející převážně ze sociálně slabých vrstev či z řad cizích státních příslušníků), jež byly v rámci uvedených společností nečinné či jen plnily pokyny obžalovaných, případně byly do uvedených funkcí ustanoveny bez svého vědomí. Konkrétně se jednalo o následující obchodní společnosti:
- next solutions, s. r. o. se sídlem Plzeň, Prvomájová 25/70, IČ 26346931 (dále jen společnost next solutions), u které byl [REDACTED] od počátku rozhodného období do 27. 4. 2011 obžalovaný T [REDACTED] K [REDACTED] a poté se jím formálně stal občan Vietnamu D [REDACTED] A [REDACTED] T [REDACTED], nar. [REDACTED],
 - DOLFERA TRADE, s. r. o. se sídlem Praha 2, Sokolská 1605/66, IČ 24845396 (dále jen společnost DOLFERA TRADE), jež vznikla dne 10. 5. 2011 a u níž byl do funkce [REDACTED] formálně ustanoven dne 24. 6. 2011 F [REDACTED] L [REDACTED], nar. [REDACTED],
 - Bohemia Factoring, s. r. o. se sídlem Plzeň, Na Roudné 443/18, IČ 28045637 (dále jen společnost Bohemia Factoring), ve které byl ve funkci [REDACTED] formálně nejprve od počátku rozhodného období do 17. 3. 2011 M [REDACTED] V [REDACTED], nar. [REDACTED], poté se jím od posléze uvedeného data stal občan Vietnamu V [REDACTED] H [REDACTED] P [REDACTED], nar. [REDACTED],
 - VIKARD HOLDING, s. r. o. se sídlem Praha, Na Rokytce 1032/24, IČ 29242321 (dále jen společnost VIKARD HOLDING), u níž byl po celé rozhodné období formálně [REDACTED] občan Slovenské republiky M [REDACTED] C [REDACTED], nar. [REDACTED],
 - DOMEZINA INVEST, s. r. o. se sídlem Praha 8, Primátorská 296/38, IČ 24844497 (dále jen společnost DOMEZINA INVEST), vzniklá dne 6. 5. 2011, ve které se [REDACTED] formálně stal dne 25. 5. 2011 P [REDACTED] J [REDACTED], nar. [REDACTED],
 - Avisar, s. r. o. se sídlem Plzeň, Náměstí Republiky 14a, IČ 29113067 (dále jen společnost Avisar), v níž byl formálně [REDACTED] nejprve do 2. 3. 2011 D [REDACTED] P [REDACTED], nar. [REDACTED], poté se jím stal J [REDACTED] O [REDACTED], nar. [REDACTED],
 - MEJAVIN TRADE, s. r. o. se sídlem Praha 4, Pod Višňovkou 1661/33, IČ 24131814 (dále jen společnost MEJAVIN TRADE), která vznikla dne 22. 6. 2011 a v níž se [REDACTED] formálně stala dne 24. 6. 2011 I [REDACTED] H [REDACTED], nar. [REDACTED], a dispoziční právo k jejímu účtu měl dále A [REDACTED] S [REDACTED], nar. [REDACTED].
8. K uskutečnění svého výše popsaného záměru na zkrácení obou druhů daní obžalovaní a další osoby jednající s nimi ve vědomé součinnosti zvolili a realizovali následující mechanismus, v rámci něhož využívali i v předešlém bodě odůvodnění rozsudku popsané a obžalovanými fakticky ovládané obchodní společnosti. Nejprve ony další osoby jednající v součinnosti s obžalovanými za blíže nezjištěných okolností opatřily na území Polské republiky či Spolkové republiky Německo motorovou naftu, jež ovšem na území těchto států byla v rozporu se skutečností dokladově vedena a vykazována jako mazací olej s nízkou viskozitou uvedený pod kódem nomenklatury 27101999 a neurčený k pohonu motorů či výrobě tepla (a tedy nepodléhající ve smyslu § 45 odst. 3 písm. d), odst. 4 zákona č. 353/2003 Sb. povinnosti přiznat a zaplatit spotřební daň). Tato motorová nafta z místa, v němž byla v některém z označených států opatřena, byla následně dopravena do provozovny podnikající fyzické osoby M [REDACTED] G [REDACTED] v obci Milkowice v Polské republice, kde byla ve zde umístěných podzemních nádržích uskladněna opět jako mazací olej s nízkou viskozitou uvedený pod kódem nomenklatury 27101999, a to na základě smlouvy o skladování, jež byla uzavřena dne 1. 3. 2011 a v níž jako ukladatel byla uvedena obchodní společnost VIKARD HOLDING. Následně obžalovaní

v součinnosti s opakovaně zmíněnými dalšími osobami zajistili dopravu motorové nafty z obce Milkowice v Polské republice do České republiky prostřednictvím tahačů a cisteren – konkrétně se jednalo nejméně o dva tahače značky IVECO, RZ: [REDAKCE] a RZ: [REDAKCE], jeden tahač značky Mercedes, RZ: [REDAKCE], a dvě cisterny značky Schwarzmüller, RZ: [REDAKCE] a RZ: [REDAKCE] - pronajatých pro tento účel jménem společností next solutions, Bohemia Factoring a DOMEZINA INVEST. V České republice pak dané cisternové soupravy naftu dopravily do areálu společnosti GULL Oil v obci Líně, okres Plzeň-sever. Právě uvedená přeprava z Polska do České republiky probíhala konspirativním způsobem a v jejím průběhu došlo k záměně dokumentů o přepravovaném nákladu. K samotné přepravě byli totiž najati řidiči, kteří o tom, že uskuteční jízdu, byli informováni vždy prostřednictvím textových zpráv zasílaných jim na mobilní telefon, v nichž jim bylo sděleno, kde je na určitém místě v Plzni či jejím okolí připravena prázdná cisternová souprava a uschovány klíče od ní (zpravidla na některé části vozidla), doklady a finanční prostředky představující odměnu řidičů již byly připraveny v kabině. Tito řidiči pak absolvovali cestu do Polské republiky, kde jim ve výše zmíněném skladu v obci Milkowice byla do cisterny načerpána motorová nafta (skladovaná zde jako minerální olej s nízkou viskozitou uvedený pod kódem nomenklatury 27101999) a současně předány doklady k přepravovanému nákladu (zejména mezinárodní nákladní listy), v nichž bylo opět nepravdivě deklarováno, že jde o mazací olej s nízkou viskozitou uvedený pod kódem nomenklatury 27101999, jehož přeprava nepodléhá ADR (jde o zkratku anglického názvu Evropské dohody o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí, publikované ve Sbírce zákonů pod číslem 64/1987 Sb., přičemž mezi takové nebezpečné věci patří mimo jiné i motorová nafta, je-li přepravována v takovém množství, jako tomu bylo v projednávané věci), a že odesílatelem nákladu je společnost VIKARD HOLDING, příjemcem společnost Bohemia Factoring a přepravcem společnost Bohemia Factoring, případně společnost DOMEZINA INVEST. V České republice pak řidiči cisternové soupravy s nákladem (jakož i s dokumenty o přepravované komoditě, doklady a klíči od vozidla) podle instrukcí daných jim opět přes SMS zprávy odstavili na určeném místě v Plzni, případně poblíž tohoto města. Zde s nevelkým časovým odstupem tutéž cisternovou soupravu i s naloženou motorovou naftou převzal – zase na základě instrukcí předaných mu přes telefon textovou zprávou - jiný najatý řidič, který ji přepravil do areálu společnosti GULL Oil v obci Líně, v soupravě měl (kromě klíčů a dokladů od tahače a cisterny) připraveny dokumenty, podle kterých ovšem přepravovaným nákladem již byla motorová nafta (minerální olej uvedený pod kódem nomenklatury 27101941) se zaplacenou spotřební daní a pocházející z obce Dolní Nivy jako místa nakládky, odkud ji jako dodavatel (prodávající) dopravovala nejdříve (v první části rozhodného období, konkrétně od března 2011 do května 2011) společnost next solutions a posléze (v druhé části rozhodného období, konkrétně od července 2011 do září 2011) společnost DOLFERA TRADE. Uvedené dokumenty řidič cisternové soupravy předal při vykládce nákladu (motorové nafty) společnosti GULL Oil. V některých případech také po dopravě motorové nafty z Polské republiky do Plzně či okolí došlo ke změně tahače, tedy do areálu společnosti GULL Oil cisternu s motorovou naftou dopravil jiný tahač, než který předešle absolvoval cestu do Polska.

9. Vyjádří-li soud shora popsáný způsob přepravy motorové nafty a její prodej a dodání společnosti GULL Oil, což vše zajišťovali obžalovaní v součinnosti s dalšími osobami, poněkud stručněji, pak šlo o to, že při přepravě z Polska do Plzně (či jejího okolí) v České republice byl náklad nepravdivě deklarován jako minerální olej s nízkou viskozitou (nepodléhající spotřební daní) a přeprava měla podle dokumentů s ní spojených probíhat v rámci obchodních vztahů společností VIKARD HOLDING, Bohemia Factoring a DOMEZINA INVEST. V Plzni (či jejím okolí) se ovšem z nákladu – v důsledku výměny písemných dokladů k němu se vztahujících - náhle stala již motorová nafta a její doprava do areálu společnosti GULL Oil byla v rámci písemné dokumentace jí provázející nepravdivě prezentována tak, že se jednalo o vnitrostátní obchodní vztah mezi společností next solutions, respektive (později) DOLFERA TRADE jako prodávajícím a společností GULL Oil jako kupujícím, přičemž ve vztahu k takto prodávané a

dopravované motorové naftě bylo ve zmíněné dokumentaci také nepravdivě deklarováno, že z ní již dříve byla zaplácena spotřební daň. Společnost GULL Oil pak takto získanou (koupenou) motorovou naftu následně ze své provozovny v obci Líně distribuovala svým odběratelům zejména k tuzemským čerpacím stanicím.

10. V souvislosti s výše uvedeným obžalovaní v součinnosti s dalšími osobami taktéž zajistili, že nejprve společnost next solutions (dne 14. 3. 2011) a poté společnost DOLFERA TRADE (dne 15. 7. 2011) uzavřely se společností GULL Oil rámcové kupní smlouvy (obsahově zcela totožné), v nichž se zavázaly za podmínek zde stanovených dodávat za sjednanou cenu motorovou naftu. V návaznosti na dané smlouvy a shora popsané dodání a prodej motorové nafty pak společnosti next solutions a DOLFERA TRADE opět z podnětu obžalovaných (jako osob tyto společnosti ovládajících) vystavily společnosti GULL Oil také faktury, v rámci kupní ceny zde uvedené (a zahrnující i údajně již dříve uhrazenou spotřební daň) byla uplatňována také daň z přidané hodnoty z té které fakturované částky. Ve fakturách byly uvedeny takové účty společnosti next solutions i společností AVISAR a MEJAVIN TRADE, jež jsou označeny ve skutkové větě výroku o vině tohoto rozsudku. Na ně pak společnost GULL Oil zasílala peněžní prostředky uvedené ve fakturách (a odpovídající kupní ceně za dodanou motorovou naftu, a to včetně daně z přidané hodnoty). Vždy poté, co byla příslušná platba na některý z daných účtů připsána, obžalovaní ji buď osobně (I. K. měl totiž dispoziční právo k účtům společností next solutions a AVISAR) či prostřednictvím I. H. a A. S. (prvně jmenovaná byla formálně společnost MEJAVIN TRADE a posléze uvedený měl dispoziční právo k účtu této společnosti) z daného účtu ihned vyzvedli, případně došlou platbu převedli (zpravidla prostřednictvím internetového bankovníctví) na jiné bankovní účty, k nimž měli dispoziční právo, odkud je ihned po jejich připsání opět v hotovosti vybrali (i tyto výběry realizoval konkrétně obžalovaný I. K., jenž měl k účtům dispoziční právo). V důsledku toho na účtech, na které společnost GULL Oil zasílala platby za dodanou motorovou naftu, nezůstávaly prakticky žádné finanční prostředky.
11. Tím, že obžalovaní a osoby jednající s nimi ve vědomé součinnosti z Polska do České republiky výše popsaným způsobem dováželi a prodávali zde motorovou naftu (minerální olej uvedený pod kódem nomenklatury 27101941), vznikala jim ve smyslu § 4 odst. 1 písm. f), § 9 odst. 3 písm. e), § 44 odst. 1 písm. a), § 45 odst. 1 písm. b) a § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 353/2003 Sb. povinnost přiznat a zaplatit z ní spotřební daň, její výše činila (podle § 48 odst. 1 označeného zákona) částku 10,95 Kč za jeden litr motorové nafty. Přiznání a tedy ani zaplacení uvedené daně ovšem obžalovaní a osoby jednající s nimi v součinnosti v rámci žádné z výše uvedených společností, které využívali ke krytí svého počínání, ani jiným způsobem nezajistili. Ostatně jak bylo již zmíněno, krácení mimo jiné právě spotřební daně bylo cílem jejich počínání (jehož podstata, jak lze připomenout, záležela v dovozu motorové nafty nepravdivě deklarované jako jiný ropný produkt nepodléhající spotřební dani, po realizovaném dovozu začala být tato nafta v tuzemsku náhle a opět nepravdivě vykazována jako motorová nafta, jež neměla s dovezenou komoditou nic společného a která zde již dříve byla uvedena do volného oběhu a byla z ní již zaplácena spotřební daň).
12. Současně v rámci prodeje do tuzemska dovezené motorové nafty vznikala také ve smyslu § 21, § 36, § 37 a § 108 zákona č. 235/2004 Sb. povinnost přiznat a zaplatit daň z přidané hodnoty, uvedený prodej totiž byl zdanitelným plněním podléhajícím této dani, výše daně činila 20 procent z ceny tohoto zdanitelného plnění (tedy z částky, za kterou byla motorová nafta prodávána společnosti GULL Oil). V dané spojitosti bylo celkem bez významu, zda sami obžalovaní a osoby jednající v součinnosti (kteří ve skutečnosti zajišťovali dovoz a prodej motorové nafty a pouze k zastření této okolnosti využívali řadu výše označených a jimi ovládaných společností) byli plátcí uvedené daně. Podstatné je, že obžalovaní a uvedené osoby tuto daň (přes společnosti next

solutions a DOLFERA TRADE) vyúčtovali jako daň na výstupu společnosti GULL Oil, která jim ji také uhradila, v důsledku čehož posledně uvedená společnost pak takto zaplacenou daň pochopitelně vykázala a uplatnila jako daň na vstupu. Z toho, co bylo popsáno v předešlých pasážích odůvodnění rozsudku, je současně zřejmé, že společnosti next solutions a DOLFERA TRADE u motorové nafty dodané a prodané společnosti GULL Oil ve skutečnosti nebyly prodávajícími (jimi deklarovaný prodej motorové nafty byl zastřeným právním úkonem). Šlo o subjekty fakticky nevykonávající žádnou činnost, smyslem jejich zapojení do celého mechanismu bylo vyvolat dojem, že právě ony jsou právníckými osobami, na něž dopadá povinnost přiznat a zaplatit daň z přidané hodnoty. Obžalovaní a osoby s nimi vědomě spolupracující přitom kalkulovali s tím, že společnosti next solutions a DOLFERA TRADE uvedenou daň sice formálně přiznají, ovšem současně v daňových přiznáních neoprávněně uplatní rovněž výrazné odpočty daně, v důsledku čehož bude vlastní přiznaná daňová povinnost jen minimální. Z uvedeného tedy plyne, že ke krácení daně z přidané hodnoty docházelo po dvojí linii – jednak byl vyvolán mylný dojem, kdo je subjektem povinným přiznat a zaplatit daň, jednak ten, u něhož bylo nepravdivě předstíráno, že je takovým subjektem, daň přiznával v podstatně nižší částce, než kolik činila daňová povinnost.

13. V rámci shora detailně popsaného mechanismu obžalovaní a osoby jednající s nimi ve vědomé součinnosti v době od března 2011 do konce září 2011 zajistili dovoz minimálně 2.100.020 litrů motorové nafty a její navazující prodej společnosti GULL Oil za celkovou částku 65.393.520 Kč (zahrnující částku 22.995.219 Kč jako údajně již dříve zaplacenou spotřební daň a uplatňovanou daň z přidané hodnoty v částce 10.898.920 Kč). Tento prodej označené společnosti jako kupujícímu byl vyúčtován jménem společností next solutions a DOLFERA TRADE takovými fakturami, jaké jsou specifikovány ve skutkové větě výroku o vině tohoto rozsudku. Jak bylo zmíněno v bodě 10 odůvodnění rozsudku, finanční prostředky představující kupní cenu, jež společnost GULL Oil uhradila na účty označené ve vystavených fakturách, obžalovaní způsobem také popsaným v daném bodě odůvodnění rozsudku v hotovosti vybrali.
14. V důsledku dovozu a prodeje daného množství motorové nafty vznikla jednak povinnost přiznat a zaplatit Celní správě České republiky spotřební daň ve výši celkem 22.995.219 Kč (2.100.020 litrů motorové nafty x 10,95 Kč, což je sazba uvedené daně za jeden litr), splnění této povinnosti ovšem obžalovaní ani osoby s nimi spolupracující žádným způsobem nezajistili, tedy danou daň o uvedenou částku zkrátali. Vedle toho došlo ke vzniku povinnosti přiznat a zaplatit daň z přidané hodnoty v celkové výši 10.898.920 Kč (jde o 20 procent coby sazby uvedené daně z částky 54.494.600 Kč představující celkovou cenu, za níž byla motorová nafta prodána společnosti GULL Oil). Obžalovaní a osoby jednající s nimi v součinnosti zajistili, že společnosti next solutions a DOLFERA TRADE částky odpovídající ve svém součtu této výši daně zahrnuly jako daň na výstupu do přiznání k dani z přidané hodnoty, podaných společností next solutions u Finančního úřadu v Plzni dne 27. 4. 2011 za první kalendářní čtvrtletí roku 2011 a dne 27. 7. 2011 za druhé kalendářní čtvrtletí roku 2011 a společností DOLFERA TRADE dne 1. 11. 2011 u Finančního úřadu pro Prahu 2 za třetí kalendářní čtvrtletí roku 2011, současně ale uvedené společnosti v těchto daňových přiznáních neoprávněně uplatnily odpočty daně, neboť žádná zdanitelná plnění umožňující takový odpočet nepřijaly. V návaznosti na to společnost next solutions deklarovala v přiznání k dani z přidané hodnoty za první kalendářní čtvrtletí roku 2011 vlastní daňovou povinnost pouze ve výši 40.623 Kč a v přiznání k dani z přidané hodnoty za druhé kalendářní čtvrtletí roku 2011 vlastní daňovou povinnost pouze ve výši 53.866 Kč, společnost DOLFERA TRADE deklarovala v přiznání k dani z přidané hodnoty za třetí kalendářní čtvrtletí roku 2011 vlastní daňovou povinnost pouze ve výši 46.446 Kč. Odtud plyne, že u daně z přidané hodnoty namísto celkové její výše 10.898.920 Kč byla přiznána toliko daň v celkové částce 140.935 Kč, tato daňová povinnost navíc, jak bylo již dříve vysvětleno, byla

deklarována subjekty, jež ve skutečnosti zdanitelné plnění (prodej motorové nafty společnosti GULL Oil) neuskutečnily.

15. Tolik tedy ke skutkovým zjištěním soudu dovozeným na základě celé řady důkazů, které budou rozebrány v dalších pasážích odůvodnění rozsudku.
16. Nyní soud popíše podstatný obsah výpovědí jednotlivých obžalovaných (respektive těch, kteří ve věci vypovídali). Učiní tak proto, aby bylo zřejmé, zda a jaká stanoviska zaujali obžalovaní k jednání kladenému jim obžalobou za vinu, navíc výpovědi dvou z obžalovaných (I. K. a Ing. J. K.) byly ve věci usvědčujícími důkazy vůči obžalovanému třetímu (Mgr. Z. V.).
17. Všichni tři obžalovaní při výsleších uskutečněných před policejním orgánem v přípravném řízení využili svého práva a k věci nevypovídali (č. l. 9748-9751, 9754-9757 a 9759-9762). Stejný postoj uplatnili taktéž v rámci výslechů provedených úvodem dokazování v hlavním líčení (č. l. 10335 – 10336). Poté, co v řízení před soudem byla provedena převážná část dalších důkazů, obžalovaní I. K. a Ing. J. K. avizovali, že se rozhodli vypovídat, soud je proto opětovně vyslechl (č. l. 10655-10662). K věci se vyjádřili následovně.
18. Obžalovaný I. K. konstatoval, že se spoluobžalovanými se seznámil zhruba před deseti lety v době, kdy studoval vysokou školu. Na jaře roku 2011 sháněl krátkodobější zaměstnání, neboť od následujícího roku měl trvale pracovat ve firmě svého nevlastního otce, a v dané souvislosti oslovil spoluobžalovaného Mgr. Z. V., s nímž se tehdy setkal v jednom z plzeňských barů. Jmenovaný spoluobžalovaný mu sdělil, že by pro něj „měli něco administrativního, víceméně potřebovali asistenta“, mělo se jednat o „nějaké drobné úkoly za nějaké drobné peníze“, konkrétně o činnost související se zakládáním nějakých společností s ručením omezeným v souvislosti s obchody s pohledávkami. Obžalovaný souhlasil, spoluobžalovaný Mgr. Z. V. jej pak po několika dnech vzal do kanceláře nacházející se na Slovanech (jde o jednu z částí Plzně), kde již byl činný spoluobžalovaný Ing. J. K., také mu dal k dispozici vozidlo. Jde-li o vlastní jím vykonávanou činnost, obžalovaný se nejprve na žádost spoluobžalovaného Mgr. Z. V. stal [redacted] společnosti next solutions, a to na místo pana P., jenž za to, že byl do té doby v uvedené funkci, dostal od uvedeného spoluobžalovaného nějaké peníze. [redacted] v označené společnosti pak byl obžalovaný podle svého vyjádření asi měsíc, poté mu spoluobžalovaný Mgr. Z. V. oznámil, že společnost se prodá nějakému Vietnamci, což se také stalo. V rámci pokynů od jmenovaného spoluobžalovaného obžalovaný také založil na své jméno několik účtů u různých bank a následně z nich vybíral peněžní hotovost, rovněž vozil „na podpis papíry“. Zmíněné výběry finanční hotovosti probíhaly několikrát týdně, šlo vždy o částky v řádu statisíců korun, pokyny ke konkrétním výběrům mu vždy dával opět spoluobžalovaný Mgr. Z. V., jemuž pak také předával vybrané peníze a výběrní listky, s penězi daný spoluobžalovaný následně odjížděl někam do Prahy. Odkud pocházely tyto peníze, obžalovanému není známo, „všechny tyto aktivity měly být pro spoluobžalovaného Mgr. Z. V., protože údajně měl zařizovat jakýsi servis pro nějaké lidi, kteří obchodovali s pohledávkami“. O tom, že ve skutečnosti jde o finanční prostředky z transakcí s pohonnými hmotami, obžalovaný podle svého vyjádření nevěděl. V této souvislosti zdůraznil, že se nikdy nevěnoval obchodování s pohonnými hmotami, nezná jejich princip ani osoby v tomto oboru podnikající. Kromě něj se výběrům peněz z bank věnoval také A. S. Jde-li o spoluobžalovaného Ing. J. K., ten se v oné kanceláři na Slovanech věnoval zejména přípravě dokumentů souvisejících se zakládáním a převodem společností, jednal tak rovněž na základě pokynů spoluobžalovaného Mgr. Z. V., obžalovaný s prvně jmenovaným spolupracoval, kupříkladu když spoluobžalovaný Ing. J. K. vyhotovil některé listiny, obžalovaný je jel nechat ověřit a poté je vrátil do kanceláře. Do této kanceláře docházel

taktéž spoluobžalovaný Mgr. Z██████ V██████, ovšem nikoli tak často jako on (obžalovaný) a spoluobžalovaný Ing. J██████ K██████. Výše uvedené činnosti se obžalovaný věnoval necelý rok, pokyny při ní mu dával pouze spoluobžalovaný Mgr. Z██████ V██████, podle dohody s ním měl měsíčně obdržet odměnu 10.000 Kč, tu však dostával jen částečně, uvedený spoluobžalovaný mu tak ještě nějaké peníze zůstal dlužen. Názvy společností DOLFERA TRADE, Avisar, MEJAVIN TRADE a DOMEZINA INVEST jsou obžalovanému známy, podrobnosti k nim si ale nevybavuje, pouze u poslední označené mu je známo, že jde o jednu ze společností zřízených pro spoluobžalovaného Mgr. Z██████ V██████, a u společnosti MEJAVIN TRADE se domnívá, že ve vztahu k ní již zmíněný A██████ S██████ nosil jmenovanému spoluobžalovanému peníze. Názvy společností VIKARD HOLDING a Bohemia Factoring mu nic neříkají. Jméno P██████ H██████ je obžalovanému povědomé, osobně jej ale nezná, nedokáže říci, zda s ním byl někdy v kontaktu. Zda byl ve spojení s P██████ H██████ spoluobžalovaný Mgr. Z██████ V██████, mu není známo.

19. Obdobně jako T██████ K██████ se k věci vyjádřil obžalovaný Ing. J██████ K██████. Vypověděl, že spoluobžalovaného T██████ K██████ zná zhruba deset let, seznámili se v jednom baru. Se spoluobžalovaným Mgr. Z██████ V██████ se zná zhruba od roku 2006, kdy byl společníkem obchodní společnosti a jeho druhý společník studoval se jmenovaným spoluobžalovaným právníkou fakultu. Počátkem roku 2011 jej spoluobžalovaný Mgr. Z██████ V██████ oslovil s nabídkou, aby pro něj vykonával nějaké administrativní úkony související se zakládáním společností, jmenovanému spoluobžalovanému totiž bylo známo, že této činnosti se obžalovaný v minulosti věnoval, dokonce pro spoluobžalovaného zakládal jednu společnost, jejíž název byl Bohemia Education. Obžalovaný byl v dané době poměrně pracovně vytížen vlastním podnikáním v oboru thajských masáží, k nabídce se proto stavěl váhavě, nakonec ale souhlasil, protože spoluobžalovaný Mgr. Z██████ V██████ mu sdělil, že by šlo v průměru jen o tři společnosti měsíčně, přičemž podle zkušeností obžalovaného příprava dokumentů k jedné z nich zabrala hodinu až hodinu a půl. Zhruba za dva až tři týdny jej spoluobžalovaný Mgr. Z██████ V██████ opět kontaktoval a dotázal se, zda neví o nějaké společnosti, neboť ji potřebuje. Obžalovaný měl přitom shodou okolností informaci, že pan P██████, jehož znal i jmenovaný spoluobžalovaný, prodával společnost next solutions. Proto v této souvislosti připravil dokumenty, bylo mu řečeno, že novým ██████████ či ██████████ označené společnosti bude spoluobžalovaný T██████ K██████, připravené dokumenty pak předal tomuto spoluobžalovanému či panu P██████. Obdobně pak obžalovaný podle svého vyjádření připravoval pro spoluobžalovaného Mgr. Z██████ V██████ podklady týkající se převodu obchodních podílů v dalších společnostech či zakládání nových společností, konkrétně šlo kupříkladu o zajištění živnostenského oprávnění, návrhy zápisů do obchodního rejstříku, rozhodnutí jediného společníka, podpisové vzory či čestná prohlášení společníků a jednatelů. Pokyny a informace mu dával spoluobžalovaný Mgr. Z██████ V██████, jemuž také předával dokumenty, které připravil. Daná činnost se vztahovala kromě již zmíněné společnosti next solutions mimo jiné i ke společností DOMEZINA INVEST, DOLFERA TRADE, Avisar a Bohemia Factoring, obchodní jméno poslední označené společnosti původně bylo Bohemia Education. Naproti tomu se společnostmi VIKARD HOLDING a MEJAVIN TRADE se obžalovaný podle svého vyjádření při své činnosti neseťkal. Jednotlivé společnosti měl spoluobžalovaný Mgr. Z██████ V██████ podle toho, co uváděl, následně dále prodávat, ovšem co se s nimi dělo ve skutečnosti, obžalovanému známo není. Pokud mu byl uvedeným spoluobžalovaným dán pokyn, aby získal nějakou společnost, neboť se objevil zájemce o ni, pak se koupila tzv. „ready made společnost“ od jedné pražské společnosti, která se zakládáním takových společností zabývala. Obžalovaný v dané době netušil, že by se mělo jednat o obchody s pohonnými hmotami, takovými obchody se nikdy nezabýval, neměl v tomto směru žádné znalosti ani kontakty, o spojitosti svého počínání s pohonnými hmotami se dozvěděl až v den, kdy byl zatčen. Svou činnost související s obchodními společnostmi vyvíjel po dobu půl či tři čtvrtě roku, využíval při ní kancelář v Plzni na Slovanech, kterou mu poskytl spoluobžalovaný Mgr. Z██████ V██████, jenž ji měl pronajatou. V této kanceláři

obžalovaný býval několikrát týdně, vyskytoval se zde i spoluobžalovaný T. K. Ten mu byl jednak nápomocen, kupříkladu při převodu obchodního podílu zajišťoval podpisy některé ze smluvních stran, kromě toho, jak obžalovaný zaznamenal, nosil do uvedené kanceláře vyšší finanční hotovost, kde ji předával spoluobžalovanému Mgr. Z. V. Další osobou, která do dané kanceláře nosila peníze pro spoluobžalovaného Mgr. Z. V., byl A. S. O tom, že se A. S. do kanceláře dostaví, obžalovaného předem telefonicky informoval spoluobžalovaný Mgr. Z. V., jenž si tyto peníze následně v kanceláři také převzal a odnesl je. I tyto transakce podle toho, co bylo obžalovanému sděleno, se měly týkat obchodů s pohledávkami, avšak zda tomu tak bylo, neví. Za svou činnost související se zakládáním a změnami obchodních společností, kterou vykonával jen jako doplňkovou, měl obžalovaný podle dohody se spoluobžalovaným Mgr. Z. V. dostávat měsíční odměnu pět až deset tisíc korun, danou odměnu někdy obdržel, jindy nikoli, tuto okolnost příliš neřešil, neboť jmenovaného spoluobžalovaného znal dlouhou dobu a bylo mu slibováno, že se situace posléze vyřeší. Z osob, jež byly v nyní projednávané věci vyslechnuty v postavení svědků, zná kromě již zmíněných D. P. a A. S. také paní J., paní H. a pana J., s posledně dvěma jmenovanými ale přišel do kontaktu až ve spojitosti se souběžně vedeným trestním řízením v Praze (ve věci Městského soudu v Praze sp. zn. 41 T 11/2014). Paní J. zná již z dřívější doby a byl s ní v kontaktu i v roce 2011, neboť tehdy pracovala jako uklízečka na ubytovně, na níž měl obžalovaný ubytovány své zaměstnance.

20. Právě popsany podstatný obsah výpovědí obžalovaných T. K. a Ing. J. K. tedy dokládá, že jmenovaní připustili, že objektivně mohli určitým způsobem participovat na stíhaném jednání, rezolutně ovšem popírali, že by tak činili s vědomím o skutečné povaze tohoto jednání, tedy že jde o dovoz a prodej motorové nafty, v rámci čehož dochází ke krácení spotřební daně a daně z přidané hodnoty. Současně se z jejich výpovědí podává, že do daného jednání byl na vyšším organizačním stupni aktivně a vědomě zapojen spoluobžalovaný Mgr. Z. V.
21. Nyní soud vysvětlí, na základě jakých důkazů má za spolehlivě prokazané, že v období specifikovaném ve skutkové větě výroku o vině tohoto rozsudku byly způsobem tam uvedeným dováženy z Polské republiky do České republiky minerální oleje, u nichž bylo v dokumentech s touto dopravou souvisejících deklarováno, že jde o mazací oleje s nízkou viskozitou nepodléhající spotřební dani.
22. Jako svědci byli vyslechnuti polští státní občané M. G. (č. l. 10653-10655) a P. A. F. (č. l. 10532-10534). Jak vyplynulo z jejich výpovědí a je to zřejmé i z listinných důkazů opatřených cestou mezinárodní justiční spolupráce (viz č. l. 3708-3714), první z nich se v rozhodné době jako podnikatel vystupující pod názvem „E. M. G.“ zabýval mimo jiné prodejem pohonných hmot a dalších ropných produktů, posléze jmenovaný byl u něj zaměstnán jako technický pracovník. Sídlo v rámci uvedeného podnikání bylo v obci Myslakowice, provozovna pak v obci Milkowice, v tomto podnikatelském objektu se nacházely podzemní nádrže na skladování ropných produktů.
23. Svědek P. A. F. dále uvedl, že některé z uvedených nádrží si pronajala česká firma. Poté polská nákladní vozidla dopravovala z Německa pohonné hmoty a uskladňovala je v uvedených pronajatých nádržích, do objektu následně přijížděla česká nákladní vozidla, která zmíněným způsobem dopravené a uskladněné pohonné hmoty přepravila do České republiky. V této souvislosti tehdy do provozovny v Milkowicích přijeli mladí česky hovořící muži, kteří mu předali flash disk, na kterém byly uloženy vzory dokladů potřebných pro přepravu pohonných hmot do České republiky. Po předstření názvů společností Bohemia Factoring a VIKARD HOLDING svědek konstatoval, že mu „něco říkají“, současně poznamenal, že názvy českých firem, které z provozovny odvážely sem předešle dopravené a uskladněné pohonné hmoty, se

v průběhu doby měnily, vybavuje si také společnost Alroma Trade. Dále svědek upozornil, že nikde nebylo evidováno, kolik nákladních vozidel s pohonnými hmotami takto do provozovny přijelo a kolik jich následně odtud zase odjelo, a že daná nákladní vozidla „nebyla správně označena podle silničních předpisů“. Jak dlouho uvedené dopravování, skladování a následné odvážení pohonných hmot v provozovně probíhalo, svědek již neví, daná činnost ustala poté, co polský celní úřad zjistil určité nesrovnalosti a dopravu pohonných hmot z Německa zastavil. Veškeré doklady, které měl k dispozici, poskytl polské policii, z vyjádření svědka v tomto směru přitom dále vyplynulo, že takto disponoval jen částí dokladů, jež souvisely s jím popisovanými přepravami.

24. Taktéž svědek M. G. potvrdil, že v roce 2011 pronajal některé z nádrží umístěných v jeho podnikatelské provozovně dvěma českým společnostem, název jedné z nich byl Alroma Trade, u druhé si její název nevybavuje, po předestření obchodních jmen Bohemia Factoring a VIKARD HOLDING konstatoval, že druhé z nich mu je povědomé, jistý si ale není, v tomto směru odkázal na existenci smluv. Svědek sám v dané souvislosti žádná jednání s osobami vystupujícími za uvedené společnosti nejednal, to činil P. A. F., svědek pouze na základě informací od něj získaných nechal vyhotovit smlouvy. Zmíněné osoby si nádrže pronajaly za účelem skladování ropných produktů a jejich následného odvozu. Do těchto nádrží pak cisterny dovážely z Německa nějaké produkty, které odtud následně jiná nákladní vozidla vozila do České republiky. Svědek za pronájem nádrží nedostal již za první měsíc zapláceno, zasílal jim faktury, které se vrátily, proto daným firmám vypověděl smlouvy.
25. Prostřednictvím mezinárodního dožádání byla v přípravném řízení opatřena od policejních a justičních orgánů Polské republiky a Spolkové republiky Německo celá řada zejména listinných důkazů, které dokumentují dopravu různých minerálních olejů od dodavatelů ze Spolkové republiky Německo k příjemcům v České republice a Slovenské republice, tato doprava byla uskutečňována v letech 2009 až 2011 polskými přepravci přes území Polské republiky (č. l. 472-3617, 3740-3847, 3882-5061). Mimo jiné šlo o případy, při kterých v Německu sídlící společnost AS-GOLD GmbH dodávala minerální oleje, označené v přepravní dokumentaci vždy jako „mazací olej s nízkou viskozitou s kódem nomenklatury 27101999“, v tuzemsku sídlícím společností Morge Trade, s. r. o., Alroma Trade, s. r. o., a Lesspol, s. r. o., a to převážně prostřednictvím firmy M. G. užívající název E., sídlící v Myslakowicích a mající provozovnu v Milkowicích (č. l. 1651-3617, 3740-3847, 4084-4216). Není sice zřejmé, že by uvedené důkazy měly přímý vztah k projednávanému případu (tedy že by v nich bylo zachyceno takové opatření minerálních olejů a jejich doprava do tuzemska, jak je uvedeno ve výroku rozsudku), nicméně v obecné rovině dokládají to, co uváděli svědci M. G. a P. A. F., totiž že ve Spolkové republice Německo byly nakupovány minerální oleje, které poté byly dopraveny do podnikatelské provozovny prvně jmenovaného svědka v Polské republice, a odtud následně byly přepravovány mimo jiné do České republiky. V této spojitosti není od věci poznamenat, že orgány Spolkové republiky Německo ve vztahu ke zmíněné společnosti AS-GOLD GmbH provedly vlastní šetření vztahující se k otázce krácení daní, v rámci něhož zjistily, že ačkoli daná společnost deklarovala, že vyrábí a distribuuje mazací olej pod kódem nomenklatury 27101999 nemající povahu paliva, ve skutečnosti šlo přinejmenším v některých případech o minerální olej pod kódem nomenklatury 27101941, tedy o diesellové palivo - motorovou naftu (v této souvislosti viz zejména souhrnné sdělení Celně pátracího úřadu v Hannoveru na č. l. 1651-1656).
26. Další listinné důkazy opatřené cestou mezinárodní policejní a justiční spolupráce se již stíhaného jednání přímo týkají. Předně se jedná o dokument nazvaný „Smlouva o skladování mazacího oleje s nízkou viskozitou CN 2710199“ (č. l. 3664-3665). Je datována dnem 1. 3. 2011, podle svého obsahu týž dnem nabyla účinnosti a uzavřena byla na dobu neurčitou, jako její účastníci zde

vystupují společnost VIKARD HOLDING coby ukladatel a firma E██████████ M██████████ G██████████ coby skladovatel, označený skladovatel se zavázal zajistit příjem, uskladnění a výdej uvedeného oleje, ukladatel se za to zavázal hradit částku 3.000 zlotých měsíčně.

27. Zjevnou návaznost na právě popsanou smlouvu mají mezinárodní nákladní listy (CMR) a související vážní lístky, které jsou ve spisovém materiálu založeny na č. l. 3848-3881. Jde o 11 mezinárodních nákladních listů na sebe navazujících čísel, první je označen číslem 20110037 a poslední číslem 20110047, jsou datovány dny spadajícími do období od 10. 5. 2011 do 17. 5. 2011. Ve všech případech je v nich jako náklad deklarován „mazací olej s nízkou viskozitou s kódem nomenklatury 27101999“, k přepravě je poznámka, že přeprava „nepodléhá ADR“, jako odesílatel je uvedena společnost VIKARD HOLDING, jako příjemce i přepravce pak společnost Bohemia Factoring. Současně jsou v daných nákladních listech uvedena i jména řidičů – J██████████ K██████████, P██████████ A██████████, R██████████ S██████████ a P██████████ R██████████, jakož i registrační značky k přepravě užitých tahačů (██████████, ██████████ a ██████████) a cisteren (██████████ a ██████████).
28. Dané řidiče, jejichž jména jsou obsažena v uvedených mezinárodních nákladních listech, se policejnímu orgánu podařilo ztotožnit, proto byli ve věci vyslechnuti jako svědci (č. l. 9861-9869, 10464-10466 u P██████████ A██████████, č. l. 9898-9904, 10468-10469 u R██████████ S██████████, č. l. 9907-9913, 10466-10468 u J██████████ K██████████ a č. l. 9916-9921, 10469-10470 u P██████████ R██████████). Ve svých výpovědích přitom uvedli – a to v zásadě shodně – následující okolnosti. P██████████ A██████████ a R██████████ S██████████ v době, kdy sháněli zaměstnání, oslovil (každého zvlášť) neznámý muž, který jim nabídl práci řidiče cisterny dovážející olej z Polska. Nabídku každý z nich přijal, P██████████ A██████████ dále nabídku na tuto práci předal J██████████ K██████████ a R██████████ S██████████ zase P██████████ R██████████, oba souhlasili. Svědci vždy převzali na určeném místě v Plzni prázdnou cisternovou soupravu, s níž odjeli do Polska, a to stále na totéž místo, šlo o areál v polích na kraji nějaké vesnice. Zde jim byl do cisterny načerpán náklad, mělo se jednat o olej s nízkou viskozitou. Polská obsluha přesně věděla, co a kolik má naložit, poté od ní obdrželi také již vyplněné a orazítkované doklady k přepravě, které pouze podepsali. Po předložení výše zmíněných mezinárodních nákladních listů svědci potvrdili, že jde o dané přepravní doklady. Po příjezdu do České republiky ponechali cisternovou soupravu i s nákladem vždy na určeném místě v Plzni či v její blízkosti – jednalo se podle R██████████ S██████████ zpravidla o prostor u čerpací stanice či parkoviště, podle P██████████ R██████████ nejčastěji o čerpací stanici Shell na Slovanské třídě či čerpací stanici Benzina ve čtvrti Černice, podle J██████████ K██████████ nejčastěji o lokalitu Zátíší, případně ulici Šumavská, podle P██████████ A██████████ zpravidla o prostor u obchodního centra Olympie či u tenisových kurtů ve čtvrti Slovany. Veškerá komunikace ohledně jízd probíhala SMS formou, tedy svědci obdrželi na telefon textovou zprávu, že mají uskutečnit jízdu, současně v ní bylo uvedeno, kde je připravena prázdná cisternová souprava a uschovány klíče od ní. Doklady od cisternové soupravy se vždy nacházely již v kabině. Zde J██████████ K██████████ a P██████████ A██████████ také mívali připravenou v hotovosti odměnu, P██████████ R██████████ byla odměnu vkládána na účet, R██████████ S██████████ si způsob vyplácení odměny již nevybavil. Po příjezdu do České republiky byla svědkům okolnost, kde mají soupravu s nákladem odstavit, sdělena opět prostřednictvím mobilního telefonu, případně tato informace byla obsažena na papírku uloženém již v kabině, v této kabině také nechávali doklady týkající se nákladu, klíče uschovali opět na určeném místě. Svědci takto jezdili většinou ve dvojicích J██████████ K██████████ – P██████████ A██████████ a R██████████ S██████████ – P██████████ R██████████, v některých případech ale dopravu vykonal každý z nich sám. J██████████ K██████████ a P██████████ A██████████ užívali tahač značky Mercedes Actros opatřeným pražskou registrační značkou s připojenou cisternou stříbrné barvy se zeleným pruhem (jak uvedli oba jmenovaní), R██████████ S██████████ a P██████████ R██████████ zase jezdili tahačem značky Iveco s připojenou cisternou značky Schwarzmüller (jak uvedl P██████████ R██████████). P██████████ R██████████ a J██████████ K██████████ taktéž konstatovali, že v souvislosti s danými jízdami podepsali pracovní smlouvu se společností DOMEZINA INVEST, první z nich si jí podle instrukcí vyzvedl u čerpací stanice, kde byla připravena, dále v průběhu jízd podepsal i smlouvu se společností Bohemia Factoring. R██████████ S██████████ a P██████████ A██████████ si nevybavili, zda podepisovali pracovní smlouvu se společností

DOMEZINA INVEST, prvnímu z nich ale podle jeho vyjádření bylo již při nabídce dané práce sděleno oním mužem, s nímž jednal, že je zástupcem této společnosti, P. A. podle svého vyjádření v době uvedených jízd ani nevěděl, že by byl zaměstnancem uvedené společnosti. K otázce délky období, po které svědci popsáním způsobem prováděli dopravu nákladu z Polska do České republiky, se P. R. a R. S. nedokázali blíže vyjádřit, první z nich pouze konstatoval, že šlo o zhruba deset případů, P. A. uváděl, že uvedené činnosti se věnoval zhruba dva měsíce, nejpresnější údaje v tomto směru poskytl J. K., jenž konstatoval, že jízdy započaly na jaře 2011 a skončily v září téhož roku. J. K. a P. A. ve výpovědích taktéž popsali situaci, při které byli při jedné z jízd kontrolováni celními orgány u Hradce Králové. V rámci této kontroly byla cisternová souprava i s nákladem uvedenými orgány zajištěna, proto tuto informaci předali SMS zprávou na kontaktní mobilní telefon, po několika hodinách k nim přijel muž, jehož neznali a který je odvezl do Plzně. Podle J. K. po dané události jízdy do Polska zhruba na měsíc ustaly, poté se však obnovily, P. A. si podle svého vyjádření nevybavuje, že by se po této události ještě nějaké jízdy uskutečnily.

29. Jako svědek byl vyslechnut také J. M. (č. l. 9930-9939, 10470-10472). Ten ve vztahu k nyní řešené otázce (dovozu minerálních olejů z Polské republiky do tuzemska) uvedl, že získal telefonní kontakt související s nabídkou práce řidiče. Přes tento kontakt se sešel v Praze na Zličíně s mužem, který mu nabídl, že by jezdil s cisternou pro minerální oleje, což svědek akceptoval, dohodli se, že až vyvstane potřeba uskutečnění takové dopravy, bude svědek kontaktován. Zhruba po týdně mu daným mužem bylo telefonicky sděleno, že je již práce, podle dohody se pak svědek opět na Zličíně sešel s jiným mužem, který jej odvezl k firmě Mercedes, kde jej vysadil, předal mu dokumenty k převzetí tahače uvedené značky a sdělil mu, že je vše připravené. V dané firmě, kde skutečně bylo vše připraveno, pak svědek převzal daný tahač, patrně podepsal i předávací protokol. S tímto tahačem následně odjel převzít ještě cisternu značky Schwarzmüller, a to patrně do obce Žebrák, s celou soupravou se pak vydal přes Harrachov na určené místo do Polska, šlo o areál v polích u malé vesnice zhruba dvě až tři hodiny jízdy od hranic. V tomto areálu mu obsluha naplnila cisternu a předala doklady k nákladu. Poté se svědek s naloženou cisternovou soupravou vrátil do České republiky, soupravu odstavil někde na dálnici D5 z důvodu tzv. vyjetí, SMS zprávou pak informoval, kde k odstavení došlo a kde uschoval klíče, doklady nechal v kabině. Takto pak absolvoval i další jízdy do Polska, a to do výše zmíněného areálu, případně ještě do dalšího, který byl vzdálen dalších zhruba 30 kilometrů. Jezdívá sám, v jaké době to bylo, si nevybavuje, nešlo ale o zimní období, cisternové soupravy s nákladem odstavoval kolem Prahy či na dálnici D5 mezi Prahou a Plzní. Informace o tom, že se uskuteční jízda, získával přes SMS zprávy, při této komunikaci někdy užíval svůj telefon, v jiných případech telefon uložený v kabině tahače, zde se také nacházely doklady od vozidla a finanční odměna za přepravu. Svědek dále konstatoval, že na základě textových zpráv také převzal dva tahače značky IVECO specifikované v nájemní smlouvě a předávacím protokolu, které mu byly předloženy při výslechu (a které budou zanedlouho blíže popsány), tyto listiny podepsal, veškeré dokumenty související s jejich převzetím již byly předem připraveny. I tyto tahače pak využíval k výše uvedeným přepravám. V souvislosti s ní také podepsal pracovní smlouvy se společností Bohemia Transport, posléze svědek upřesnil, že její správný název byl Bohemia Factoring, dále se společnostmi next solutions a DOMEZINA INVEST, tyto smlouvy byly patrně připraveny při některé z jízd ve vozidle. J. K., P. A., R. S. a P. R. svědek podle svého vyjádření zná, pracovali s ním pro tutéž společnost či společnosti a prováděli po dobu asi půl roku přepravy z Polska, užívali přitom také ony tahače Mercedes a Iveco. Při jedné z jízd, již se neúčastnil svědek, nýbrž patrně J. K. ještě s někým dalším, došlo při kontrole celní správy provedené u Hradce Králové k zajištění cisternové soupravy, podle názoru svědka právě z tohoto důvodu byl „přesunut“ ke společnosti DOMEZINA INVEST. Jde-li o ukončení práce pro tuto společnost, pak jednoho dne byl kontaktní telefon vypnutý, čímž vše skončilo.

30. Ve spojitosti s údaji o cisternových soupravách, jak jsou specifikovány v mezinárodních nákladních listech popsaných v bodě 27 odůvodnění rozsudku a jak o nich hovořili svědci J. K., P. A., R. S., P. R. a zejména J. M., byly získány informace od subjektů vlastnících jednotlivé tahače a cisterny. Jak dokládají sdělení společnosti Mercedes-Benz Financial Services České republika, s. r. o. se sídlem v Praze, a jí poskytnutá dokumentace (č. l. 8686-8707), označená společnost dne 11. 3. 2011 pronajala společnosti Bohemia Factoring tahač značky Mercedes-Benz Actros, RZ: ██████████, vozidlo téhož dne na základě plné moci převzal svědek J. M., nájem trval nejméně do 22. 7. 2011. Podle nájemní smlouvy a faktur poskytnutých společností STROJSERVIS Praha, s. r. o. se sídlem v Praze (č. l. 8665-8671), tato společnost pronajímala v době od 14. 4. 2011 do 24. 6. 2011 společnosti Bohemia Factoring tahač značky IVECO, RZ: ██████████, tahač opět přebíral svědek J. M. Tahač značky IVECO, RZ: ██████████, zase dne 29. 4. 2011 pronajala společnost PEMA Praha, s. r. o. se sídlem v Praze, společnosti next solutions, vozidlo převzal dne 3. 5. 2011 opět svědek J. M., nájemní vztah byl ukončen dne 2. 11. 2011, což vše plyne ze sdělení prvně uvedené společnosti, nájemní smlouvy, předávacího protokolu, přejímajícího protokolu a dalších souvisejících listin (č. l. 8711-8739). Konečně ze svědeckých výpovědí K. K. (č. l. 9978-9984, 10458-10459), P. K. (č. l. 9942-9947, 10463-10464), výpisu z registru vozidel (č. l. 8672, 8679) a nájemních smluv (č. l. 6431-6433, 8674-8677) se podává, že K. K. pronajal nejprve dne 11. 3. 2011 společnosti Bohemia Factoring cisternu značky Schwarzmüller, RZ: ██████████, a následně dne 11. 7. 2011 společnosti DOMEZINA INVEST cisternu značky Schwarzmüller, RZ: ██████████, a to (jak uvedl svědek K. K.) zhruba na dobu půl roku.
31. Poukázat je třeba dále na výpisy transakcí z elektronického systému výkonového zpoplatnění MÝTO CZ (č. l. 8201-8273, 8341-8369, 8644-8660). Z jejich obsahu se podává, že tahač značky Mercedes-Benz Actros, RZ: ██████████, ve dnech 16. 3. 2011, 17. 3. 2011, 19. 3. 2011, 20. 3. 2011, 21. 3. 2011, 22. 3. 2011, 24. 3. 2011, 27. 3. 2011, 28. 3. 2011, 29. 3. 2011, 30. 3. 2011, 31. 3. 2011, 1. 4. 2011, 2. 4. 2011, 3. 4. 2011, 4. 4. 2011, 5. 4. 2011, 7. 4. 2011, 8. 4. 2011, 9. 4. 2011, 10. 4. 2011, 11. 4. 2011, 12. 4. 2011, 13. 4. 2011, 14. 4. 2011, 15. 4. 2011, 16. 4. 2011, 18. 4. 2011, 19. 4. 2011, 20. 4. 2011, 21. 4. 2011, 22. 4. 2011, 26. 4. 2011, 27. 4. 2011, 28. 4. 2011, 29. 4. 2011, 2. 5. 2011, 3. 5. 2011, 4. 5. 2011, 5. 5. 2011, 10. 5. 2011, 11. 5. 2011, 12. 5. 2011, 13. 5. 2011, 14. 5. 2011, 16. 5. 2011 a 17. 5. 2011, tahač značky IVECO, RZ: ██████████, ve dnech 14. 4. 2011, 15. 4. 2011, 16. 4. 2011, 18. 4. 2011, 19. 4. 2011, 29. 4. 2011, 30. 4. 2011, 2. 5. 2011 a 4. 5. 2011, a tahač značky IVECO, RZ: ██████████, ve dnech 3. 5. 2011, 5. 5. 2011, 11. 5. 2011, 12. 5. 2011, 13. 5. 2011, 14. 5. 2011, 12. 9. 2011 a 13. 9. 2011 se v České republice pohybovaly po zpoplatněných komunikacích na trase od Plzně směrem k hranicím s Polskou republikou a zpět. Posledně uvedený tahač (IVECO, RZ: ██████████) se pak v době od konce června 2011 do konce září 2011 také pohyboval často po dálnici D5 mezi Plzní a Prahou.
32. Jak plyne z výpisů z karet řidičů (č. l. 8094-8159, 8274-8340) vztahujících se k tahači značky Mercedes-Benz Actros, RZ: ██████████, ve dnech 21. 3. 2011, 22. 3. 2011, 24. 3. 2011, 25. 3. 2011, 27. 3. 2011, 28. 3. 2011, 29. 3. 2011, 30. 3. 2011, 31. 3. 2011, 1. 4. 2011, 4. 4. 2011, 5. 4. 2011, 6. 4. 2011, 7. 4. 2011, 8. 4. 2011, 10. 4. 2011, 11. 4. 2011, 12. 4. 2011, 13. 4. 2011, 16. 4. 2011, 18. 4. 2011, 21. 4. 2011, 22. 4. 2011, 25. 4. 2011, 26. 4. 2011, 27. 4. 2011, 28. 4. 2011, 29. 4. 2011, 2. 5. 2011, 3. 5. 2011, 4. 5. 2011, 5. 5. 2011, 6. 5. 2011, 7. 5. 2011, 10. 5. 2011, 11. 5. 2011, 12. 5. 2011, 13. 5. 2011, 14. 5. 2011, 16. 5. 2011 a 17. 5. 2011 uvedený tahač řídili svědci J. K. a P. A. Spisová dokumentace Celního úřadu v Hradci Králové a Celního úřadu v Liberci (č. l. 8081-8088, 9056-9256) a k ní se vztahující záznamy Celního ředitelství Plzeň (č. l. 8079-8080, 8182-8183) pak mimo jiné dokládají, že ve dnech 13. 5. 2011 a 17. 5. 2011 byl tahač Mercedes-Benz Actros, RZ: ██████████, předmětem celní kontroly, přičemž měl připojenou cisternu RZ: ██████████, v prvním případě cestou z tuzemska do Polska (kdy byla cisterna bez nákladu), podruhé během cesty opačným směrem (tedy s nákladem). Podle záznamů z kamerového

systému umístněného na pražském obchvatu směrem od dálnice D1 na dálnici D5 se po tomto úseku dne 23. 9. 2011 pohyboval tahač značky IVECO, RZ: [REDACTED], řízený osobou, jehož podoba odpovídá svědkovi P [REDACTED] A [REDACTED] (č. l. 8068-8078).

33. Svědci J [REDACTED] K [REDACTED], R [REDACTED] S [REDACTED] a P [REDACTED] R [REDACTED] hovořili o tom, že jimi uskutečňovaná doprava minerálních olejů z Polské republiky po část období, kdy tuto činnost vykonávali, měla mít souvislost se společností DOMEZINA INVEST. S tímto jejich vyjádřením souvisí sdělení České správy sociálního zabezpečení v Praze (č. l. 8827-8830), podle něhož J [REDACTED] K [REDACTED], R [REDACTED] S [REDACTED], P [REDACTED] R [REDACTED] a P [REDACTED] A [REDACTED] byli u označeného státního orgánu evidováni jako zaměstnanci uvedené společnosti od 1. 7. 2011 (J [REDACTED] K [REDACTED] a R [REDACTED] S [REDACTED] do 30. 9. 2011, P [REDACTED] R [REDACTED] a P [REDACTED] A [REDACTED] do 31. 12. 2011).
34. Na základě důkazů popsanych v bodech 22 až 33 odůvodnění rozsudku, jež ve vztahu k dále uvedeným okolnostem v podstatných bodech mezi sebou korespondují, vzájemně se doplňují a na sebe navazují, lze mít za prokázané následující. Nejprve došlo od 1. 3. 2011 k nájmu skladovacích nádrží v podnikatelském areálu provozovaném v Polské republice M [REDACTED] G [REDACTED], nájmní smlouva s ním byla uzavřena jménem společnosti VIKARD HOLDING. To plyne ze svědectví jmenovaného, výpovědi svědka P [REDACTED] A [REDACTED] F [REDACTED] a nájmní smlouvy datované zmíněným dnem. Do uvedených nádrží následně byly dopravovány kapalné látky pocházející nejspíše ze Spolkové republiky Německo, případně z Polské republiky. To je zřejmé taktěž ze svědeckých výpovědí M [REDACTED] G [REDACTED], P [REDACTED] A [REDACTED] F [REDACTED] a listin opatřených cestou mezinárodního dožádání. Z uvedených nádrží pak byly dané látky naloženy do jiných cisternových souprav a převezeny do České republiky. Tyto právě uvedené skutečnosti dokládají ve svém souhrnu svědecké výpovědi M [REDACTED] G [REDACTED], P [REDACTED] A [REDACTED] F [REDACTED], J [REDACTED] K [REDACTED], R [REDACTED] S [REDACTED], P [REDACTED] A [REDACTED], P [REDACTED] R [REDACTED], J [REDACTED] M [REDACTED] a mezinárodní nákladní listy. Při dopravě oněch kapalných látek z Polska do České republiky byly využity nejméně tahače značky Mercedes-Benz Actros, RZ: [REDACTED], IVECO, RZ: [REDACTED], IVECO, RZ: [REDACTED], a cisterny značky Schwarzmüller, RZ: [REDACTED] a RZ: [REDACTED], přičemž uvedené tahače a cisterny byly pro tento účel pronajaty jménem společností next solutions, Bohemia Factoring a DOMEZINA INVEST. To vše se podává ze svědeckých výpovědí J [REDACTED] K [REDACTED], R [REDACTED] S [REDACTED], P [REDACTED] A [REDACTED], P [REDACTED] R [REDACTED], J [REDACTED] M [REDACTED], K [REDACTED] K [REDACTED] a P [REDACTED] K [REDACTED], mezinárodních nákladních listů, nájmních smluv a souvisejících listin poskytnutých společnostmi Mercedes-Benz Financial Services Česká republika, s. r. o., STROJSERVIS Praha, s. r. o., PEMA Praha, s. r. o., výpisů transakcí z elektronického systému výkonového zpoplatnění MÝTO CZ, výpisů z karet řidičů, dokumentace Celních úřadů v Hradci Králové i Liberci a záznamů kamerového systému umístněného na pražském obchvatu. Na tomto místě je třeba poznamenat, že cisterna značky Schwarzmüller, RZ [REDACTED], musela být využívána k předmětné dopravě z Polské republiky do tuzemska již dříve než 11. 7. 2011 (jde o datum obsažené v nájmní smlouvě k ní se vztahující), neboť i tato cisterna je uváděna v mezinárodních nákladních listech pocházejících již z května téhož roku. Svědecké výpovědi J [REDACTED] K [REDACTED], R [REDACTED] S [REDACTED], P [REDACTED] A [REDACTED], P [REDACTED] R [REDACTED] a J [REDACTED] M [REDACTED] pak prokazují, že jmenovaní svědci jako řidiči odstavovali cisternové soupravy s nákladem pocházejícím z Polska společně s dokumenty k převáženému nákladu v okolí Plzně, případně na dálnici mezi Prahou a Plzní. Jak dokládají nájmní smlouva datovaná dnem 1. 3. 2011, mezinárodní nákladní listy a svědectví J [REDACTED] K [REDACTED], R [REDACTED] S [REDACTED], P [REDACTED] A [REDACTED], P [REDACTED] R [REDACTED] a J [REDACTED] M [REDACTED], ony opakovaně zmíněné kapalné látky byly na území Polské Republiky (a případně i Spolkové republiky Německo) vykazovány a do České republiky dopravovány jako mazací oleje s nízkou viskozitou pod kódem nomenklatury 27101999 a nepodléhající spotřební dani, v dokumentaci související s touto dopravou se deklarovalo, že odesílatelem nákladu je společnost VIKARD HOLDING, příjemcem společnost Bohemia Factoring a přepravcem společnost Bohemia Factoring, případně společnost DOMEZINA INVEST.

35. Z dosud popsanych důkazů lze taktéž dovodit, v jakém období docházelo k jednání popsanému v předešlém bodě odůvodnění rozsudku. Svědek M. G. sice uváděl, že nemělo dlouhého trvání, také mezinárodní nákladní listy, jež se ve věci podařilo zajistit, se vztahují k období pouhých osmi dní v měsíci květnu 2011 (tyto nákladní listy jsou ovšem zjevně nekompletní, dokladem čehož je neúplnost jejich číselné řady, jakož i výpověď svědka P. A. F.). Ovšem ze svědectví J. M. ve spojení s datací nájemních smluv (a souvisejících předávacích protokolů) mezi společnostmi Mercedes-Benz Financial Services Česká republika, s. r. o., a Bohemia Factoring (ve vztahu k tahači značky Mercedes-Benz Actros, RZ:) a mezi K. K. a společností Bohemia Factoring (ve vztahu k cisterně značky Schwarzmüller, RZ) a z výpisů transakcí z elektronického systému výkonového zpoplatnění MÝTO CZ jasně plyne, že první případ dopravy kapalin dokumentačně vykazovaných jako mazací oleje s nízkou viskozitou z Polska do České republiky proběhl kolem poloviny března 2011. S tím je ostatně v souladu i vyjádření svědka J. K., jež uváděl, že předmětná doprava započala někdy na jaře 2011. Svědecké výpovědi J. K. a J. M. (lze připomenout, že první z nich uváděl, že k dopravě docházelo až do září 2011, s čímž koresponduje i vyjádření posléze jmenovaného, podle něhož tato doprava trvala zhruba půl roku, přičemž J. K. dále poznamenal, že po kontrole ze strany celních orgánů u Hradce Králové – k čemuž došlo dne 17. 5. 2011 – se tato doprava zhruba na měsíc přerušila a poté obnovila), mezinárodní nákladní listy, dokumentace Celního úřadu v Hradci Králové, výpisy transakcí z elektronického systému výkonového zpoplatnění MÝTO CZ, výpisy z karet řidičů a sdělení České správy sociálního zabezpečení v Praze (podle něhož J. K., R. S. a P. R., kteří ve svých výpovědích svou participaci na předmětné dopravě spojovali mimo jiné se společností DOMEZINA INVEST, byli u této společnosti evidováni jako zaměstnanci teprve od počátku července nejméně do konce září 2011) pak ve svém souhrnu umožňují učinit závěr, že doprava nákladu vykazovaného jako mazací olej s nízkou viskozitou z Polska do České republiky probíhala intenzivně i po zbytek března 2011, pokračovala také v dubnu 2011 a po část května 2011, a to až do zmíněného 17. 5. 2011, následně se obnovila na přelomu června a července 2011 a pokračovala až do září 2011.
36. Již okolnosti, za nichž se podle svědeckých výpovědí J. K., R. S., P. A., P. R. a J. M. uskutečňovala shora popsaná doprava cisternovými soupravami z Polské republiky do tuzemska, pochopitelně vyvolávají pochybnosti o standardnosti takové dopravy i přepravovaného nákladu. Tyto pochybnosti pak ještě umocňují skutečnosti zjištěné k obchodním společnostem, které měly při této dopravě figurovat.
37. Jak dokládají výpis z obchodního rejstříku, smlouva o převodu obchodního podílu a další související listiny (č. l. 6315-6323), společnost VIKARD HOLDING vznikla dne 22. 9. 2010, dne 2. 11. 2010 se jejím měl stát a jako takový byl zapsán do obchodního rejstříku občan Slovenské republiky M. O. Ze sdělení slovenských policejních orgánů (č. l. 6329-6331) ovšem plyne, že jmenovaný se označené společnosti vědomě nestal, v této spojitosti došlo ke zneužití jeho ztraceného občanského průkazu. Z výsledků šetření provedeného orgány Policie ČR (č. l. 6324-6328) je zřejmé, že daná společnost v místě svého evidovaného sídla fakticky nepůsobí, jde toliko o virtuální sídlo, podle zprávy Finančního úřadu pro hlavní město Prahu a jím poskytnutých daňových přiznání (č. l. 6334-6362) společnost podávala přiznání k dani z příjmů právnických osob a k dani z přidané hodnoty jen ve vztahu k roku 2011, výzvy finanční správy k podání daňových přiznání za další období ignorovala, v prosinci 2012 tak byla z moci úřední zrušena její registrace k dani z přidané hodnoty.
38. U společnosti Bohemia Factoring ve vztahu k rozhodnému období podle výpisu z obchodního rejstříku, smluv o převodu obchodních podílů, rozhodnutí jediného společníka a podpisového

vzoru (č. l. 6368-6379, 6494-6507) jejím [redacted] byl nejdříve do 17. 3. 2011 M [redacted] V [redacted] (a to od 2. 2. 2011), poté se jím měl stát občan Vietnamu V [redacted] H [redacted] P [redacted], oba jmenovaní byli také [redacted], první z nich od 2. 2. 2011 do 5. 5. 2011, druhý od 5. 5. 2011. M [redacted] V [redacted] byl ve věci vyslechnut jako svědek (č. l. 9841-9848, 10452-10454), z jeho svědecké výpovědi se přitom mimo jiné podává, že se sice na žádost další osoby (lze předeslat, že touto další osobou byl podle svědka obžalovaný Ing. J [redacted] K [redacted]) stal [redacted] a [redacted] dané společnosti, jediné úkony, které v rámci této společnosti uskutečnil, však spočívaly v založení účtu v GE Money Bank s internetovým bankovníctvím a následném výběru peněz z tohoto účtu a v podpisu nějaké plné moci, vše uvedené učinil opět na žádost oné další osoby. Za společnost nikdy nejednal, neuzavíral smlouvy, nevystavoval faktury ani nedisponoval jejím účetnictvím, není mu nic známo o nákupu minerálního oleje společností od společnosti VIKARD HOLDING. Po předložení v odůvodnění rozsudku již zmíněných nájemních smluv uzavřených dne 11. 3. 2011 mezi společností Bohemia Factoring jako nájemcem a společností STROJSERVIS Praha, s. r. o., a K [redacted] K [redacted] jako pronajímateli (první smlouva se vztahovala k tahači značky Mercedes-Benz Actros, RZ: [redacted] [redacted], smlouva druhá k cisterně značky Schwarzmüller, RZ: [redacted]) svědek prohlásil, že je neuzavíral, podpis na nich obsažený není jeho. Osoby jménem R [redacted] S [redacted], P [redacted] R [redacted], P [redacted] A [redacted] a J [redacted] K [redacted] nezná. Za součinnosti oné osoby, s níž byl v souvislosti se společností Bohemia Factoring v kontaktu, pak podle svědka došlo k převodu společnosti a funkce [redacted] na osobu vietnamského původu. Jak bylo již výše zmíněno, touto svědkem M [redacted] V [redacted] zmíněnou vietnamskou osobou měl být V [redacted] H [redacted] P [redacted]. Z výpisu z cizineckých evidencí a výsledků šetření orgány Policie ČR (č. l. 6380-6391) ovšem vyplývá, že jmenovanému cizinci již dne 22. 6. 2011 skončila platnost povolení k pobytu na území České republiky a nebyly zjištěny poznatky, že by se zde nadále fakticky zdržoval. Z výsledků šetření provedeného již dne 31. 5. 2011 Celním úřadem Plzeň, jež je zachyceno v jím vyhotovené písemné zprávě (č. l. 9354-3956), je pak zřejmé, že společnost Bohemia Factoring v místě svého evidovaného sídla reálnou podnikatelskou činnost nevyvíjí.

39. U společnosti DOMEZINA INVEST dokládají notářský zápis, výpis z obchodního rejstříku, smlouvy o převodu obchodního podílu, rozhodnutí jediného společníka a čestné prohlášení (č. l. 6393- 6417), že po jejím založení společností Profispolečnosti.cz, s. r. o. (jde zjevně o společnost zabývající se právě zakládáním obchodních společností a jejich následným prodejem, což ostatně lze dovodit i z výpovědi obžalovaného Ing. J [redacted] K [redacted]) vznikla (zápisem do obchodního rejstříku) dne 6. 5. 2011, od 18. 5. 2011 byl jejím jediným [redacted] a [redacted] M [redacted] H [redacted], dne 25. 5. 2011 se pak jediným [redacted] stal P [redacted] J [redacted], na něhož byl již dne 23. 5. 2011 převeden celý obchodní podíl ve společnosti. Oba právě jmenovaní se k věci vyjádřili orgánům činným v trestním řízení. M [redacted] H [redacted] tak učinil v rámci podaného vysvětlení, o němž byl sepsán úřední záznam (č. l. 9613-9616). Zde toliko potvrdil, že v roce 2011 byl [redacted] a [redacted] výše zmíněné společnosti, ovšem kdy, za jakých okolností a z jakého důvodu se tak stalo, si již nepamatuje, poněvadž ve zvýšené míře pije alkohol a tedy zapomíná, o obchodních aktivitách společnosti mu není nic známo, žádnou činnost v ní nevyvíjel, také neví, zda společnost měla účetnictví a zaměstnance, nevybavuje si ani, zda za to, že byl [redacted] a [redacted], obdržel nějakou odměnu. P [redacted] J [redacted] byl vyslechnut v procesním postavení svědka (č. l. 9763-9770, 10522), z jeho výpovědi se mimo podává, že v době, kdy žil na jedné z plzeňských ubytoven, se z podnětu další osoby stal [redacted] dané společnosti, byl zde činný pouze tak, že na základě pokynů dalších osob (lze předeslat, že těmito dalšími osobami podle svědka byli V [redacted] S [redacted] a obžalovaný T [redacted] K [redacted]) zakládal v bankách účty a vybíral z nich peníze, které předával těmto dalším osobám, pokud za společnost podepisoval nějaké dokumenty, pak šlo o listiny, které mu ony další osoby předložily k podpisu, není mu známo, jaký byl obsah těchto listin.

40. Ze skutečností popsaných v předešlých třech bodech odůvodnění rozsudku tedy celkem jasně plyne, že obchodní společnosti vystupující v rámci dopravy nákladu deklarovaného jako mazací olej s nízkou viskozitou z Polska do České republiky v době od března 2011 do září 2011 nevyvíjely standardní podnikatelskou činnost, v rámci těchto společností navíc byly do funkcí statutárních orgánů i společníků ustanoveny osoby, pro něž se vžilo označení „bílý kůň“, ve skutečnosti aktivity vykonávané jménem těchto společností řídil někdo jiný. Vzhledem k uvedenému pak jistě není překvapující, že není k dispozici ani účetnictví daných obchodních společností.
41. Dosud popsané a rozebrané důkazy tedy spolehlivě prokazují, že za okolností popsaných ve skutkové větě výroku o vině tohoto rozsudku docházelo k opatřování a dopravě kapalných látek, jež byly vykazovány jako mazací olej s nízkou viskozitou pod kódem nomenklatury 27101999 nepodléhající spotřební dani. S tímto závěrem dovozovaným obžalobou ostatně obhajoba žádného z obžalovaných ani nepolemizovala. Otázkou, kdo se na uvedeném počínání (i dalších částech stíhaného jednání) podílel, se soud bude zabývat až v pozdějších pasážích odůvodnění rozsudku.
42. Další podstatnou skutkovou okolností, již soud pokládá za spolehlivě prokázanou (a kterou obhajoba také nijak nezpochybňovala), je, že v době od března 2011 do září 2011 došlo k prodeji celkem 2.100.020 litrů minerálního oleje pod kódem nomenklatury 27101941 (tedy motorové nafty) společnosti GULL Oil za celkovou částku 65.393.520 Kč (včetně spotřební daně v celkové výši 22.995.219 Kč a daně z přidané hodnoty v celkové výši 10.898.920 Kč) a že tento prodej označené společnosti vyfakturovaly společnosti next solutions a DOLFERA TRADE.
43. Právě uvedenou okolnost v první řadě dokládají faktury specifikované ve výrokové části rozsudku a k nim se vztahující dodací nákladní listy, doklady o dopravě vybraných výrobků uvedených do volného daňového oběhu, nákladní listy pro přepravu nebezpečných věcí ADR po území České republiky a stáček lístky (č. l. 5823-5846, 5939-6192, 6247-6310). V uvedených listinách, jež byly zajištěny z účetní dokumentace společnosti GULL Oil (a částečně též od orgánů Finanční správy České republiky), se mimo jiné uvádí, že prodávanou a dodávanou komoditou byla motorová nafta pod kódem nomenklatury 27101941 s již dříve zaplacenou spotřební daní, přičemž tato nafta byla naložena v obci Dolní Nivy, dodavatelem (prodávajícím), odesílatelem i dopravcem byla nejprve společnost next solutions (v první části rozhodného období) a poté společnost DOLFERA TRADE (v druhé části rozhodného období), odběratelem (kupujícím) a příjemcem pak vždy společnost GULL Oil (zde lze poznamenat, že dodací nákladní listy, doklady o dopravě vybraných výrobků uvedených do volného daňového oběhu, nákladní listy pro přepravu nebezpečných věcí ADR po území České republiky a stáček lístky jsou k dispozici ke všem fakturám vystaveným jménem společnosti next solutions, ve vztahu k fakturám vystaveným jménem společnosti DOLFERA TRADE se takové přepravní doklady podařilo zajistit jen částečně). Jak plyne z tabulek evidenční povinnosti podle vyhlášky č. 133/2010 Sb., likvidace přijatých faktur a knihy pohledávek společnosti GULL Oil (č. l. 5934-5937, 6223-6229, 6242-6245, 6669-6703, 6730-6881, 6884-6888, 6998), tato společnost uvedené obchodní transakce spočívající v koupi motorové nafty v době, množství a za ceny, jak je uvedeno ve výroku rozsudku, také zanesla do příslušných účetních evidencí.
44. Jak dokládá obsah faktur specifikovaných ve skutkové větě výroku o vině rozsudku, na každé z nich byl vždy uveden účet, na který měla být fakturovaná částka uhrazena. Jde o účty opět uvedené ve výroku rozsudku, tedy účet č. [REDAKCE] vedený u Komerční banky, a. s., účet č. [REDAKCE] vedený u Komerční banky, a. s., účet č. [REDAKCE] vedený u Československé obchodní banky, a. s., a účet č. [REDAKCE] vedený u Československé obchodní banky, a. s. (první a druhý z uvedených účtů byly uvedeny na fakturách vystavených

jménem společnosti next solutions, posledně tři zmíněné účty byly obsaženy na fakturách vystavených jménem společnosti DOLFERA TRADE). Majitelem prvního z těchto účtů je společnost next solutions, druhý a třetí účet patří společnosti Avisar, čtvrtý účet náleží společnosti MEJAVIN TRADE, což plyne ze sdělení Komerční banky, a. s., a Československé obchodní banky, a. s. (č. l. 168, 5450-5453, 5462-5468, 5535, 5567). Z výpisů z uvedených čtyř účtů (č. l. 5424-5431, 5498, 5535-5538, 5570-5578) je pak zřejmé, že ve vztahu ke všem fakturám vystaveným jménem společnosti next solutions a převážně většinou faktur vystavených jménem společnosti DOLFERA TRADE byly fakturované částky na tyto účty připsány (z účtu společnosti GULL Oil), přičemž vždy ihned po jejich připsání byly tyto částky buď v hotovosti vybrány anebo příkazem k úhradě – prostřednictvím internetového bankovníctví – převedeny na jiné účty. Jak dokládají výpisy z účtů zmíněné v předešlé větě a dále sdělení a výpisy z účtů poskytnuté Českou spořitelnou, a. s. (č. l. 165, 5360-5362, 5367-5370), GE Money bank, a. s. (č. l. 5175, 5190-5206, 5271, 5276-5277, 5280-5294, 5302-5311), UniCredit Bank Czech republic, a. s. (č. l. 5603-5611, 5616-5621), Equa Bank, a. s. (č. l. 5637-5643), LBBW Bank CZ, a. s. (č. l. 5652-5667), Oberbank AG, pobočka Česká republika (č. l. 5681-5695), a Raiffeisenbank, a. s. (č. l. 5720-5726, 5731-5732), konkrétně se jednalo o převody na účet společnosti next solutions č. [REDACTED] vedený u České spořitelny, a. s., účet společnosti Avisar č. [REDACTED] vedený u České spořitelny, a. s., účet společnosti next solutions č. [REDACTED] vedený u GE Money bank, a. s., účet společnosti Avisar č. [REDACTED] vedený u GE Money Bank, a. s., účet společnosti next solutions č. [REDACTED] vedený u UniCredit Bank, a. s., účet společnosti Avisar č. [REDACTED] vedený u UniCredit Bank, a. s., účet společnosti next solutions č. [REDACTED] vedený u Equa Bank, a. s., účet společnosti next solutions č. [REDACTED] vedený u LBBW Bank CZ, a. s., účet společnosti next solutions č. [REDACTED] vedený u Oberbank AG, pobočka Česká republika, účet společnosti next solutions č. [REDACTED] vedený u Raiffeisenbank, a. s., a účet společnosti Avisar č. [REDACTED] vedený u Raiffeisenbank, a. s. I v těchto případech přitom vždy ihned po připsání určité částky na některý z účtů uvedených v předchozí větě (kam byly předešle převedeny z některého ze čtyř účtů specifikovaných ve výroku rozsudku) došlo k jejímu výběru v hotovosti. Přehled výše uvedených finančních transakcí je obsažen v přílohách spisu č. 1 až 4. Jak soud již výše naznačil, v případě menší části faktur vystavených jménem společnosti DOLFERA TRADE došlo k jejich úhradě v hotovosti. Tato skutečnost plyne z výdajových pokladních dokladů a likvidace přijatých faktur (č. l. 6987-7000).

45. Podle výpisu z obchodního rejstříku (č. l. 6882-6883) byl v rozhodné době [REDACTED] společností GULL Oil P [REDACTED] H [REDACTED]. Jmenovaný byl proto vyslechnut v postavení svědka (č. l. 10047-10055, 10475-10478). Uvedl, že označená společnost se zabývala zejména nákupem a prodejem pohonných hmot, tyto hmoty nakupovala od různých tuzemských dodavatelů a prodávala je svým zákazníkům, veškeré tyto obchodní transakce probíhaly na základě písemných smluv. Sídlo společnosti bylo v Nýřanech, v rámci své činnosti měla společnost kancelář na adrese Plzeň, Slovanská alej 32, v obci Líně pak měla pronajatý sklad, který sloužil vždy jen ke skladování motorové nafty. Ke spolupráci se společnostmi next solutions a DOLFERA TRADE svědek konstatoval, že prvotní kontakt s těmito společnostmi si přesně nevybavuje, domnívá se, že nabídka z jejich strany přišla zřejmě e-mailem, na kterém byl uveden telefonní kontakt, poté tedy musel telefonicky jednat s někým z daných společností, na základě telefonátů pak vyhotovil rámcové kupní smlouvy, které společně odeslal e-mailem, podepsané smlouvy se mu poté vrátily poštou. I v průběhu další spolupráce s uvedenými společnostmi probíhala komunikace e-mailem, telefonicky či faxem. Vlastní obchody s motorovou naftou se uskutečňovaly tak, že společnost GULL Oil zaslala objednávku společnosti next solutions a DOLFERA TRADE, po dodání motorové nafty ze strany těchto společností do skladu v Líních, v rámci čehož řidiči cisteren museli předložit nákladový list, stáček lístek a atest, zaslaly obě společnosti dalšího dne faktury, které společnost GULL Oil uhradila převodem ze svého účtu na účty označené ve

DOLFERA TRADE uvedl, že nabídky od nich obdržela společnost GULL Oil e-mailem, tato okolnost je mu známa proto, že tyto e-maily jsou ještě uloženy v počítači a zasílal je policejnímu orgánu. Obchodní spolupráci s uvedenými společnostmi svědek nesjednával, to obecně činil P. H. Je mu pouze známo, že dané společnosti pak dodávaly společnosti GULL Oil motorovou naftu do provozovny v Líních, za tyto dodávky společnost GULL Oil platila na základě faktur, které chodily e-mailem, případně poštou, platby probíhaly převodem z účtu, v několika případech proběhly i v hotovosti. Svědek podle svého vyjádření při žádné z dodávek motorové nafty společnostmi next solutions a DOLFERA TRADE nikdy přítomen nebyl, stejně tak se nikdy osobně nesetkal s nikým z uvedených dvou společností a nebyl účasten ani žádnému z případů hotovostního předávání kupní ceny, není mu také známo, z jakého důvodu došlo k ukončení spolupráce.

48. Ve spisovém materiálu jsou založeny i svědkem P. H. zmiňované rámcové kupní smlouvy mezi společností GULL Oil jako kupujícím a společnostmi next solutions a DOLFERA TRADE jako prodávajícími (č. l. 5921-5923, 6231-6234). První je datována dnem 14. 3. 2011, druhá dnem 15. 7. 2011, vyjma data a označení i kontaktních údajů prodávajícího (společnosti next solutions u první smlouvy a společnosti DOLFERA TRADE u druhé smlouvy) je jejich obsah zcela shodný, prodávající se kupujícím zavázal dodávat motorovou naftu za ceny zahrnující spotřební daň i daň z přidané hodnoty, ve smlouvách se dále upravuje způsob uzavření jednotlivých dílčích kupních smluv (přijetím objednávky kupujícího ze strany prodávajícího), účinnost každé z daných rámcových smluv byla stanovena od data jejich uzavření (14. 3. 2011, respektive 15. 7. 2011) na dobu neurčitou. Spojitost s rámcovou kupní smlouvou uzavřenou mezi společnostmi GULL Oil a next solutions a datovanou 14. 3. 2011 má i (svědky P. H. a P. V. zmiňovaná) nabídka posléze označené společnosti na koupi motorové nafty, jež je datována dnem 8. 3. 2011 (č. l. 5928). E-mailová komunikace, již poskytla policejnímu orgánu společnost GULL Oil (č. l. 7003-7045), pak obsahuje řadu e-mailových zpráv, v nichž se označené společnosti oznamuje jménem společnosti next solutions zaslání většiny faktur uvedených ve výrokové části rozsudku, a jednu e-mailovou zprávu, ve které se společnost GULL Oil oznamuje jménem společnosti DOLFERA TRADE zaslání opravy jedné z faktur uvedených ve výroku rozsudku. Souvislost s již zmíněnou skutečností, že společnost GULL Oil hradila kupní cenu vyúčtovanou mu ve fakturách vystavených jménem společností next solutions a DOLFERA TRADE mimo jiné na účty společností Avisar a MEJAVIN TRADE, pak mají písemné sdělení datované dnem 25. 4. 2011 (č. l. 5925), v něm společnost next solutions oznámila společnosti GULL Oil, že od 1. 5. 2011 počíná využívat služby inkasní společnosti Avisar, na jejíž účet mají být zasílány platby za dodanou motorovou naftu, a mandátní smlouva datovaná dnem 7. 7. 2011 (č. l. 6236-6239, 6457-6460), podle které se společnost MEJAVIN TRADE zavázala přijímat a provádět platby na základě pokynů společnosti DOLFERA TRADE.
49. Z důkazů rozebraných v bodech 43 až 48 odůvodnění rozsudku tedy vyplývá nepochybný závěr, že v období od března do září 2011 došlo k prodeji celkem 2.100.020 litrů minerálního oleje s kódem nomenklatury 27101941 (motorové nafty) společnosti GULL Oil za celkovou částku 65.393.520 Kč, jež zahrnovala spotřební daň (v celkové výši 22.995.219 Kč) a daň z přidané hodnoty (v celkové výši 10.898.920 Kč), přičemž tento prodej označené společnosti vyfakturovaly společnosti next solutions a DOLFERA TRADE fakturami specifikovanými ve skutkové větě výroku o vině rozsudku, v rámci daného prodeje vystupovaly také společnosti Avisar a MEJAVIN TRADE coby subjekty zajišťující příjem části plateb za prodanou motorovou naftu. Ve spojitosti s uvedenými fakturami lze na okraj poznamenat, že soud oproti podané obžalobě ve výroku rozsudku ke každé z nich uvedl i datum jejího vystavení, faktury vystavené jménem společnosti DOLFERA TRADE také časově uspořádal podle data jejich vystavení a v případě těch faktur, u nichž žalobní návrh obsahoval chybný číselný údaj (tedy jiný, než ve faktuře uvedený), došlo k jeho opravě (takto byla v obžalobě ve vztahu k fakturám

společnosti next solutions č. 20110015 a č. 20110032 uvedena nesprávná částka týkající se spotřební daně a ve vztahu k faktuře společnosti DOLFERA TRADE č. MN2011G66 zase nesprávná částka týkající se daně z přidané hodnoty).

50. Obdobně jako jednání záležející v opatrování a dopravě produktů vykazovaných jako mazací olej s nízkou viskozitou pod kódem nomenklatury 27101999 a dopravovaných z Polské republiky do České republiky, také prodej motorové nafty společnosti GULL Oil, který byl uskutečněn jménem společností next solutions a DOLFERA TRADE, vykazuje nestandardní znaky. Nejde jen o výše již zmíněnou skutečnost, že veškeré finanční prostředky poukázané společností GULL Oil jako úhrada kupní ceny na účty uvedené ve fakturách vystavených společnostmi next solutions a DOLFERA TRADE byly vždy po jejich připsání na příslušné účty ihned vybrány, ale také o okolnosti, které charakterizují obě posléze uvedené společnosti i společnosti Avisar a MEJAVIN TRADE.
51. Podle výpisu z obchodního rejstříku, smluv o převodu obchodního podílu a rozhodnutí jediného společníka (č. l. 5751-5765) byl [redacted] společnosti next solutions od 21. 2. 2011 do 27. 4. 2011 obžalovaný T [redacted] K [redacted], dne 27. 4. 2011 se jím měl stát občan Vietnamu D [redacted] A [redacted] T [redacted], který měl být od 18. 3. 2011 také jediným [redacted] (na základě smlouvy o převodu obchodního podílu z téhož dne, přičemž do obchodního rejstříku byla tato okolnost zapsána až 25. 5. 2011), před ním měl být - od 19. 1. 2011 – jediným [redacted] D [redacted] P [redacted]. Právě jmenovaný byl vyslechnut v procesním postavení svědka (č. l. 9832-9838,10478-10481), přičemž z jeho výpovědi kromě jiného plyne, že společnost next solutions vůbec nezná a nijak činný v ní nebyl, o okolnosti, že v ní měl být [redacted], se dozvěděl nejprve náhodně od jednoho kamaráda, jenž je zaměstnán v bance a na uvedené jej upozornil, a pak až při výslechu u policie, podpisy na smlouvách o převodu obchodního podílu (na jejichž základě se měl stát a později přestal být [redacted]) jsou sice jeho, ovšem v rozhodném období na žádost další osoby (kterou byl podle svědka obžalovaný Ing. J [redacted] K [redacted]) podepisoval v souvislosti se svým formálním působením v jiné společnosti (Avisar) řadu listin, aniž by zkoumal jejich obsah a smysl. Ve spojitosti se zmíněným upozorněním svého kamaráda zaměstnaného v bance, že figuruje jako [redacted] ve společnosti next solutions, svědek oslovil onu další osobu, na jejíž žádost působil v jiné společnosti (Avisar), tato osoba mu přislíbila, že mu situaci při osobním setkání vysvětlí. Vietnamce, na níž měl společnost next solutions převést na základě smlouvy o převodu obchodního podílu ze dne 18. 3. 2011 (D [redacted] A [redacted] T [redacted]), svědek nezná, nikdy jej neviděl. Jde-li o opakovaně zmíněnou osobu vietnamské národnosti D [redacted] A [redacted] T [redacted], výpisy z cizineckých evidencí a výsledky šetření Policie ČR (č. l. 5766-5771, 5778-5781) dokládají, že jmenovanému cizinci již dne 20. 6. 2011 skončila platnost povolení k pobytu na území České republiky a nebyly zjištěny poznatky, že by se zde nadále fakticky zdržoval. Ze sdělení Finančního úřadu pro Plzeňský kraj a jím poskytnutých písemností (č. l. 5797-5849, 7870-7874) je pak zřejmé, že podle šetření finanční správy provedených již v červnu a srpnu 2011 společnost next solutions v místě svého zapsaného sídla fakticky nepůsobí a pro uvedený finanční úřad je zcela nekontaktní, naposledy podala příznání k dani z příjmů právnických osob za rok 2010 a příznání k dani z přidané hodnoty za druhé kalendářní čtvrtletí 2011. Uvedený finanční úřad dále disponuje plnými mocemi datovanými dny 18. 3. 2011 a 27. 4. 2011, podle kterých měl D [redacted] A [redacted] T [redacted] jako [redacted] společnosti (lze připomenout, že jmenovaný měl být podle rozhodnutí jediného společníka i podle výpisu z obchodního rejstříku [redacted] až od 27. 4. 2011) zmocnit I [redacted] G [redacted] (narozeného [redacted]) k veškerým jednáním se všemi státními orgány České republiky, podle další plné moci měl zase I [redacted] G [redacted] zmocnit M [redacted] G [redacted] (narozeného [redacted]) k jednáním se všemi orgány finanční správy (č. l. 7877-7881). M [redacted] G [redacted] ovšem v rámci své svědecké výpovědi (č. l. 9826-9827) konstatoval, že společnost next solutions vůbec nezná a nikdy s ní neměl cokoli společného, nezná také osobu D [redacted] A [redacted] T [redacted], nepodepsal zmíněnou plnou moc mezi ním a I [redacted] G [redacted], o její existenci stejně jako o další uvedené

plné moci (mezi I ■■■■■ G ■■■■■ a D ■■■■■ A ■■■■■ T ■■■■■) se dozvěděl až při jednání u finančního úřadu, I ■■■■■ G ■■■■■ je jeho synem, s plnými mocemi taktéž nemá nic společného a podpis na nich uvedený není jeho podpisem, syn je totiž mentálně postižený a omezený ve svéprávnosti, není tedy schopen vyvíjet činnost související s podnikáním, svědek také poznamenal, že jeho syn v minulosti ztratil osobní doklady. Situaci u společnosti next solutions dokresluje zjištění vztahující se k otázce autentičnosti inspekčního certifikátu datovaného dnem 21. 2. 2011, který byl mezi dalšími listinami zajištěn u společnosti GULL Oil a podle kterého společnost SGS Czech Republic, s. r. o. (jež působí jako inspekční orgán v oblasti kontroly paliv a maziv v České republice), potvrzuje, že u společnosti next solutions odebrané vzorky motorové nafty vyhovují v hodnocených ukazatelích limitním hodnotám příslušné jakostní normy (č. l. 5920, 5927). Ze sdělení společnosti SGS Czech Republic, s. r. o., vyžádaného policejním orgánem (č. l. 10197-10202) totiž plyne, že uvedený certifikát je padělkem, který byl vyhotoven za využití původního (autentického) certifikátu vystaveného pro jednu z čerpacích stanic provozovaných společností BENOCO, s. r. o. (údaje na autentickém certifikátu a jeho padělkem se totiž shodují, a to včetně unikátního a jedinečného čísla certifikátu, na padělkem je ovšem namísto údaje o názvu společnosti BENOCO a jí provozované čerpací uveden údaj o názvu a sídle společnosti next solutions).

52. Společnost DOLFERA TRADE vznikla dne 10. 5. 2011, jejím zakladatelem byla společnost Profispolečnosti.cz, s. r. o. (jak již bylo v odůvodnění rozsudku zmíněno, jde zjevně o společnost zabývající se zakládáním obchodních společností a jejich následným prodejem), dne 24. 6. 2011 se jejím jediným ■■■■■ a ■■■■■ stal F ■■■■■ I ■■■■■. Právě uvedené plyne již ze zakladatelské listiny a výpisu obchodního rejstříku (č. l. 6210-6217). F ■■■■■ I ■■■■■ v rámci své svědecké výpovědi (č. l. 9802-9807, 10360-10362) mimo jiné uvedl, že v roce 2011 žil v Plzni na ubytovně, jejíž správcová E ■■■■■ J ■■■■■ mu sdělila, že pokud „založí firmu“, nebude muset hradit ubytování, přičemž v dané firmě nebude nijak činný, svědek s nabídkou souhlasil. Poté jej zhruba po týdně kontaktoval V ■■■■■ S ■■■■■, jenž bydlel na téže ubytovně, podle jeho instrukcí následně svědek odjel s dalším mužem do Prahy, kde podepsal listiny, aniž v té době tušil, čehož se týkají, až později zjistil, že se vztahují ke společnosti DOLFERA TRADE, zmíněné listiny si vzal onen muž, s nímž jel do Prahy. Následně svědek opět na podkladě pokynů V ■■■■■ S ■■■■■ založil v Plzni bankovní účet, doklady o tom si převzal V ■■■■■ S ■■■■■. Od té doby se nic nedělo, svědka nikdo nekontaktoval a nic po něm nechtěl, ubytování za něj hradil někdo jiný, po zhruba třech měsících mu E ■■■■■ J ■■■■■ sdělila, že firma je zrušená a ubytování si má opět hradit sám. Po předložení faktur vystavených jménem společnosti DOLFERA TRADE specifikovaných ve výroku rozsudku, rámcové kupní smlouvy mezi uvedenou společností a společností GULL Oil datované dnem 15. 7. 2011 i mandátní smlouvy mezi společnostmi DOLFERA TRADE a GULL Oil datované dnem 7. 7. 2011 (všechny tyto listiny byly v odůvodnění rozsudku již zmíněny) svědek prohlásil, že tyto listiny nevyhotovil ani nepodepsal, podpisy na nich obsažené nejsou jeho, o obchodování s motorovou naftou, jehož se uvedené dokumenty týkají, nic neví, není mu ani známo, kdo je fakticky prováděl a kdo inkasoval peníze související s uvedenými obchody, společnost GULL Oil nezná. Okolnosti uváděné svědkem F ■■■■■ I ■■■■■ v zásadě potvrdila svědkyně E ■■■■■ J ■■■■■ (č. l. 9818-9823, 10613), neboť mimo jiné vypověděla, že v době, kdy působila na jedné z plzeňských ubytoven v Plzni, ji oslovil V ■■■■■ S ■■■■■ s dotazem, zda neví, kdo by si chtěl přivydělat, svědkyně pak v této spojitosti jmenovaného zkontaktovala kromě jiného právě s F ■■■■■ I ■■■■■, jenž žil na dané ubytovně a byl ve špatné finanční situaci, V ■■■■■ S ■■■■■ následně za F ■■■■■ I ■■■■■ po nějakou dobu hradil nájemné za ubytování. Jmenovaná svědkyně také konstatovala, že za V ■■■■■ S ■■■■■ na ubytovnu v daném období jezdily další dvě osoby (a již nyní lze upozornit, že těmito osobami byli podle svědkyně obžalovaní Ing. J ■■■■■ K ■■■■■ a T ■■■■■ K ■■■■■).

53. Obdobná situace je u společnosti Avisar. Podle výpisu z obchodního rejstříku, zakladatelské listiny a smlouvy o převodu obchodního podílu (č. l. 6440-6449) označená společnost po jejím

založení v odůvodnění rozsudku již zmíněným (ve spojitosti se společností next solutions) D. P. vznikla dne 24. 1. 2011, D. P. byl do 2. 3. 2011 také (a současně), poté se jím stal J. O. (uvedené změny v osobě a byly do obchodního rejstříku zapsány až 24. 11. 2011). D. P. v rámci svého svědectví k působení ve společnosti Avisar konstatoval, že patrně v roce 2011 jej oslovil jeho známý (je možno opět představit, že tímto známým byl podle svědka obžalovaný Ing. J. K.) a sdělil mu, že rozjíždí nějaké podnikání ve společnosti, jejíž jméno tehdy svědek ještě neznal, a dotázal se jej, zda by v této společnosti působil jako . Svědek se tázal, v čem by měla spočívat jeho činnost, onen známý mu sdělil, že společnost není rozběhnutá, není zde vykazován žádný zisk, řeší se účetnictví a že svědek ve společnosti fakticky nic dělat nebude. Svědek proto s nabídkou souhlasil, neboť neviděl důvod, proč by svému známému nevypomohl, o odměně řeč nebyla, svědek vycházel z předpokladu, že když ve společnosti fakticky nebude činný, nebude za to dostávat žádné peníze. Jeho známý pak připravil potřebné materiály, které podepsal, a společně s oním známým nechali ověřit jeho podpis, svědek tyto listiny celé nečetl, ale vybavuje si, že se měl stát společnosti Avisar. V rámci této společnosti žádnou činnost nevyvíjel a za společnost nejednal. Po nějaké době mu onen známý oznámil, že společnost se bude prodávat, svědek pak v této souvislosti podepsal nějaké listiny, po předložení smlouvy o převodu obchodního podílu mezi ním a J. O. svědek potvrdil, že podpis na ní obsažený je jeho, ověřoval se u České pošty, s J. O. se nikdy nesešel, má za to, že podpis jmenovaného na smlouvě již byl. Veškeré listiny, které v souvislosti se společností Avisar podepsal, mu k podpisu dával onen známý, jemuž je svědek po jejich podepsání zpětně předal. Z výpovědi svědka dále vyplynulo, že formálně vystupoval i v dalších dvou společnostech, a to jednak next solutions (jak bylo uvedeno již v bodě 51 odůvodnění rozsudku), jednak Pepper United, s. r. o. (tato okolnost je zřejmé i z výpisu z obchodního rejstříku na č. l. 179-180 spisu), přičemž i v souvislosti s nimi na žádost onoho svého známého podepisoval některé listiny, které mu předával, žádnou podnikatelskou činnost v těchto společnostech však nevyvíjel. Jediné, co kromě podepisování listin učinil, byla jednání jednak v Raiffeisenbank a v ČSOB, kde se cosi sepisovalo, u posléze uvedené banky se mělo jednat o zřízení účtu, tato jednání opět absolvoval na základě pokynů a instrukcí onoho známého, jemuž také předal listiny z těchto bankovních ústavů, dále několikrát jednal – a to opět na základě pokynů onoho známého, který mu v této spojitosti také předal připravené dokumenty – u Finančního úřadu v Mariánských Lázních. Jaké konkrétní společnosti či společností se však uvedená jednání týkala, si svědek nevybavil, ve vztahu k jednáním u Finančního úřadu v Mariánských Lázních toliko poznamenal, že příslušná společnost měla sídlo v Mariánských Lázních (přičemž podle výpisu z obchodního rejstříku v tomto městě měla sídlo společnost Pepper United, s. r. o., je tedy zřejmé, že daná svědkem zmiňovaná jednání se vztahovala právě k této společnosti). Po předstření skutečnosti, že podle sdělení Komerční banky, a. s., GE Money bank, a. s., a ČSOB, a. s., měl (vedle další osoby, kterou byl obžalovaný T. K.) dispoziční právo k účtům vedeným u uvedených bankovních ústavů pro společnost Avisar, svědek konstatoval, že tuto okolnost si nevybavuje, stejně tak si nepamatuje, že by dispoziční právo k daným účtům dával někomu jinému, on sám žádné výběry z účtů ani vklady na ně neprováděl. Jako svědek byl vyslechnut rovněž J. O. (č. l. 9795-9799, 10605). Vypověděl, že v době, kdy žil na ubytovně umístěné v ulici v Plzni, jej oslovil jeho známý V. S. s nabídkou, že pokud bude podepisovat nějaké listiny, obdrží za to měsíčně 10.000 Kč. Svědek souhlasil, poté mu V. S. dal k podpisu nějaké listiny, později byl v dané souvislosti ve spojení s jiným mužem, který si s ním vždy sjednal osobní schůzku, na které mu předal k podpisu listinu. Takto vše probíhalo zhruba tři měsíce, za celou dobu přitom od V. S. obdržel toliko částku 2.500 Kč. O okolnosti, že se takto stal společnosti Avisar, se svědek dozvěděl až od policie, žádnou činnost v rámci uvedené společnosti nevyvíjel, tedy ani nezakládal bankovní účty a nedisponoval s nimi, účetnictví společnosti k dispozici nikdy neměl.

54. Společnost MEJAVIN TRADE, jak se podává z výpisu z obchodního rejstříku a smlouvy o převodu obchodního podílu (č. l. 264-265, 6454-6456, 6536-65539), byla založena (stejně jako společnosti DOMEZINA INVEST a DOLFERA TRADE) společností Profispolečnosti.cz, s. r. o. (tedy společností zabývajících se zakládáním a následným prodejem obchodních společností), vznikla dne 22. 6. 2011 a již dne 24. 6. 2011 se její jedinou [redacted] a [redacted] stala I [redacted] H [redacted]. Podle v odůvodnění již zmíněného sdělení ČSOB, a. s. (č. l. 5450-5453, 5462-5463), měla I [redacted] H [redacted] od 13. 7. 2011 také dispoziční právo k účtu společnosti MEJAVIN TRADE č. [redacted] vedenému u označené banky, od 1. 9. 2011 měl toto dispoziční právo také A [redacted] S [redacted]. Oba jmenovaní věci byli vyslechnuti jako svědci (č. l. 9872-9879, 9886-9891 a 10523 u I [redacted] H [redacted], č. l. 9961-9974 a 10523-10528 u A [redacted] S [redacted]). Obsah jejich svědectví soud detailněji popíše až v pozdějších pasážích odůvodnění rozsudku, nyní postačí ve stručnosti konstatovat, že ze svědectví I [redacted] H [redacted] se podává, že na základě žádosti a pokynů dalších osob (k čemuž lze předeslat, že podle svědkyně se jednalo o V [redacted] S [redacted] a obžalovaného T [redacted] K [redacted]) ve spojitosti se společností MEJAVIN TRADE podepsala za příslib finanční odměny různé dokumenty, dále založila bankovní účty, mimo jiné v ČSOB, z nichž pak vybírala peníze, které předávala zmíněným dalším osobám, taktéž A [redacted] S [redacted] podle své výpovědi po získání dispozičního práva k výše zmíněnému účtu z něj vybíral peníze, vše činil za finanční odměnu na základě instrukcí dalších osob, kterým také vybrané finanční prostředky předal (přičemž lze již nyní upozornit, že danými osobami podle svědka byli všichni tři obžalovaní).
55. Je tedy více než jasné, že také společnosti next solutions, DOLFERA TRADE, Avisar a MEJAVIN TRADE, jimiž byl formálně zastřešen prodej motorové nafty společnosti GULL Oil v množství a za cenu, jak je uvedeno ve výroku rozsudku, neprováděly standardní podnikatelskou činnost, v uvedených společnostech v postavení společníků a jednatelů opět figurovaly osoby mající postavení „bílých koňů“, reálně aktivity vykonávané jménem těchto společností řídil a vědomě vykonával někdo jiný. I zde se soud otázkou, kdo byl tím, kdo dané společnosti ve skutečnosti ovládal a fakticky pod jejich jménem jednal, bude podrobně zabývat až později (třebaže to v některých výše popsáných pasážích odůvodnění rozsudku již naznačil).
56. Obě dosud popsaná jednání – jednak dovoz produktů vykazovaných jako mazací olej s nízkou viskozitou pod kódem nomenklatury 27101999 z Polské republiky do tuzemska, který se měl uskutečňovat v rámci obchodních vztahů společností VIKARD HOLDING, Bohemia Factoring a DOMEZINA INVEST, jednak prodej 2.100.020 litrů minerálního oleje s kódem nomenklatury 27101941 (motorové nafty) společností GULL Oil za celkovou částku 65.393.520 Kč (včetně spotřební daně a daně z přidané hodnoty) vyfakturovaný společnostmi next solutions a DOLFERA TRADE - probíhala v témže období (březen až září 2011), obě tato jednání byla rovněž charakterizována tím, že neprobíhala za standardních podmínek a formálně je zaštiťovaly obchodní společnosti, jejichž statutárními orgány (i společníky) byly osoby do uvedených pozic ustanovené jen formálně a fakticky nečinné či jen plnící pokyny někoho jiného (kdo společnosti ve skutečnosti řídil a případně za ně i fakticky jednal), případně do daných pozic ustanovené bez svého vědomí. Právě uvedené okolnosti samy o sobě pochopitelně ještě neprokazují přímou souvislost a návaznost mezi uvedenými jednáními, tedy nelze pouze na základě nich dovodit, že produkty, které byly dováženy z Polska do České republiky jako mazací olej s nízkou viskozitou nepodléhající spotřební dani, byly právě tou motorovou naftou, jež byla v tuzemsku jménem společností next solutions a DOLFERA TRADE (a také za využití společností Avisar a MEJAVIN TRADE) prodávána společností GULL OIL.
57. Situace se ale podstatně změní, přistoupí-li k dosud popsanému další, níže uvedené okolnosti plynoucí z provedeného dokazování. Poté již lze závěr naznačený v předchozím bodě odůvodnění rozsudku učinit bez jakýchkoli pochybností.

58. V odůvodnění rozsudku (viz jeho body 28 a 32) již bylo zmíněno, že svědci J. K. a P. A. byli v souvislosti s dopravou nákladu vykazovaného jako mazací olej s nízkou viskozitou pod kódem nomenklatury 27101999 z Polské republiky do České republiky (tahačem Mercedes-Benz Actros, RZ: [REDACTED], s připojenou cisternou RZ: [REDACTED]) dne 17. 5. 2011 kontrolováni příslušníky Celního úřadu v Hradci Králové. Spisová dokumentace tohoto celního úřadu (č. l. 8081-8088, 9056-9256) i záznamy Celního ředitelství Plzeň (č. l. 8079-8080, 8182-8183) přitom dále prokazují, že přepravovaným nákladem nebyl mazací olej s nízkou viskozitou pod kódem nomenklatury 27101999 nepodléhající spotřební dani (jak se tvrdilo v přepravních dokladech), ale těžký plynový olej o obsahu síry nepřesahujícím 0,05 procent spadající pod kód nomenklatury 27101941, tedy motorová nafta podléhající spotřební dani (z tohoto důvodu celní orgány cisternovou soupravu s nákladem zajistily, v posléze proběhlém řízení pak rozhodly o uložení sankce přepravci – společnosti Bohemia Factoring - v podobě propadnutí přepravovaného nákladu). Již z této skutečnosti plyne, že při dopravě prováděné z Polska do tuzemska (v rámci v dokladech tvrzených obchodních vztahů společností VIKARD HOLDING, Bohemia Factoring a DOMEZINA INVEST) bylo ve skutečnosti dopravováno něco jiného, než co bylo deklarováno v přepravních dokumentech, tímto nákladem reálně byla motorová nafta, čili druhově shodný produkt, jaký byl (jménem společností next solutions a DOLFERA TRADE) v České republice prodáván společností GULL Oil.
59. Podle písemných dokladů o přepravě motorové nafty prodávané společností GULL Oil (viz v této souvislosti bod 43 odůvodnění rozsudku), zejména podle nákladních listů pro přepravu nebezpečných věcí ADR po území České republiky, měly v rámci tohoto prodeje společnosti next solutions a DOLFERA TRADE naftu dopravovat (do skladu společnosti GULL Oil v Líních) vždy z obce Dolní Nivy. Jak dokládají nájemní smlouva i její dodatky (č. l. 5870-5872), související e-mailová komunikace (č. l. 5878-5889) a svědecká výpověď V. J. (č. l. 10033-10038, 10454-10455), společnost next solutions si v obci Dolní Nivy sice pronajala čerpací stanici umístěnou v areálu bývalého statku, jejímž majitelem je jmenovaný svědek. Ovšem jednak z uvedených listin plyne, že daná smlouva byla uzavřena nejdříve až počátkem dubna 2011 (tedy až v průběhu doby, kdy již docházelo k prodeji a dopravě motorové nafty společností GULL Oil), jednak a zejména ze svědectví V. J. se dále podává, že uvedená společnost tuto čerpací stanici nikdy provozovat nezačala a žádnou činnost zde nevyvíjela, čerpací stanice ostatně ani nebyla uzpůsobena k plnění cisteren pohonnými hmotami, nájemní vztah byl po několika měsících ukončen z důvodu nehrazení nájemného ze strany společnosti. Výpověď jmenovaného svědka je v souladu s vysvětlením podaným I. K. (č. l. 9528-9530), neboť jmenovaný podle svého vyjádření (i podle nájemní smlouvy na č. l. 5866-5869) v roce 2010 po dobu tří měsíců provozoval danou čerpací stanici, přičemž uvedl, že v ní rozhodně nebylo možno skladovat větší množství pohonných hmot. Sdělení Finančního úřadu v Sokolově (č. l. 8033) pak potvrzuje, že v obci Dolní Nivy se - vyjma shora opakovaně zmíněné čerpací stanice umístěné v areálu bývalého statku - nenachází žádný areál sloužící jako sklad pohonných hmot. Z takto popsaných důkazů je evidentní, že údaj obsažený v přepravních dokladech o místě, odkud společnosti next solutions a DOLFERA TRADE měly dopravovat motorovou naftu prodávanou společností GULL Oil, je smyšlený, tato nafta tedy musela mít jiný původ.
60. Odpověď na otázku, odkud takto prodávaná motorová nafta ve skutečnosti pocházela, je zřejmá z dalších provedených důkazů. Předně podle opakovaně zmíněných (v bodech 43 a 59 odůvodnění rozsudku) přepravních dokladů souvisejících s prodejem motorové nafty společností GULL Oil provedly přepravu související s tímto prodejem a uskutečněnou jménem společnosti next solutions ve všech případech tři tahače, jejichž registrační značky byly [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED], a dvě cisterny s registračními značkami [REDACTED] a [REDACTED], přepravu

uskutečněnou jménem společnosti DOLFERA TRADE pak z převážné části provedl tahač registrační značky [REDAKCE] s cisternou registrační značky [REDAKCE]. Veškeré právě uvedené tahače a cisterny přitom byly využívány, jak bylo objasněno v bodech 27 až 35 odůvodnění rozsudku, v témže období k dopravě nákladu (vykazovaného při této dopravě jako mazací olej s nízkou viskozitou) z Polské republiky do České republiky, jež měla (opět podle dokladů k této přepravě se vztahujících) probíhat v rámci obchodních vztahů společností VIKARD HOLDING, Bohemia Factoring a DOMEZINA INVEST, jménem posléze dvou uvedených společností také byly (s jedinou výjimkou) dané tahače a cisterny pronajaty od jejich majitelů.

61. Právě uvedené zjištění plně koresponduje s další okolností plynoucí z přepravních dokladů souvisejících s prodejem motorové nafty společnosti GULL Oil i svědectvím v odůvodnění rozsudku také již zmíněného J. [REDAKCE] M. [REDAKCE]. Onou další okolností je údaj, že řidičem cisternových souprav dopravujících motorovou naftu společnosti GULL Oil do jejího skladu v obci Líně byl v naprosto převážné většině případů (a to zejména u těch přeprav, jež probíhaly pod jménem společnosti next solutions) muž s příjmením „M. [REDAKCE]“. Svědek J. [REDAKCE] M. [REDAKCE] přitom byl, jak plyne z té části jeho výpovědi, která již byla popsána (bodě 29 odůvodnění rozsudku), jedním z řidičů, kteří se v téže době podíleli na dopravě nákladu (údajně mazacího oleje s nízkou viskozitou) z Polska do tuzemska (jež se uskutečňovala za využití obchodních společností VIKARD HOLDING, Bohemia Factoring a DOMEZINA INVEST). Jmenovaný svědek navíc v další části (dosud nepopsané) své výpovědi potvrdil, že prováděl dopravu nákladu cisternovými soupravami do areálu společnosti GULL Oil v obci Líně, podle dokladů této dopravy se týkající šlo o motorovou naftu. Tato doprava ovšem podle jeho vyjádření neprobíhala z obce Dolní Nivy, jak se uvádí v dokladech (zde lze připomenout, že okolnost, že z uvedené obce nemohla být dopravována motorová nafta prodávaná společností GULL Oil, je zřejmá již z důkazů popsaných v bodě 59 odůvodnění rozsudku), nýbrž převážně z Plzně, případně z Rokycan anebo z parkoviště čerpací stanice na dálnici D5 u Rokycan. Tyto přepravy probíhaly v zásadě shodně jako přepravy nákladu z Polska do České republiky, svědek tedy opět SMS zprávou obdržel informaci, kde má cisternovou soupravu s nákladem převzít, v některých případech také dostal pokyn, že má od tahače odpojit k ní aktuálně připojenou cisternu a tahačem přijet na další místo ke zde umístěné jiné cisterně, doklady k vozidlu i nákladu měl vždy připraveny v kabině. Uvedené tahače a cisterny byly přitom podle svědka totožné jako ty, které využíval při jízdách do Polska, kromě toho šlo i o jednu cisternu společnosti GULL Oil. Jde-li o konkrétní místa v Plzni, kde takto přebíral cisternové přepravy, jež následně převážel do areálu společnosti GULL Oil v Líních, svědek konstatoval, že se jednalo o Zátíší, prostor u nákupního centra Olympia v Černicích a prostor za bazénem na Slovanech. V souvislosti s tímto posledně uvedeným vyjádřením svědka J. [REDAKCE] M. [REDAKCE] je namístě připomenout, že právě v Plzni a okolí – a to mimo jiné v lokalitě Zátíší, u nákupního centra Olympia i na dalších místech městské části Černice, jakož i na různých místech městské části Slovany - odstavovali další řidiči provádějící přepravu nákladu (vykazovaného při této dopravě jako mazací olej s nízkou viskozitou) z Polské republiky do České republiky, tedy P. [REDAKCE] R. [REDAKCE], R. [REDAKCE] S. [REDAKCE], J. [REDAKCE] K. [REDAKCE] a P. [REDAKCE] A. [REDAKCE], jak dokládají jejich (již popsané) svědecké výpovědi. Závěr, že právě svědek J. [REDAKCE] M. [REDAKCE] se podílel na dopravě motorové nafty z Plzně a okolí do areálu společnosti GULL Oil v obci Líně, plynoucí primárně z jeho výpovědi a obsahu přepravních dokumentů, je nepřímo podporován také skutečností, že jmenovaný svědek byl po část rozhodného období veden u České správy sociálního zabezpečení v Praze jako zaměstnanec společnosti next solutions (jejímž jménem se uskutečňoval prodej a doprava předmětné motorové nafty), jak se podává (vedle výpovědi samotného svědka) i ze sdělení označeného státního orgánu (č. l. 8827-8830).
62. Konečně je třeba poukázat na výsledky sledování osob a věcí ve spojení s výpisy transakcí z elektronického systému výkonového zpoplatnění MÝTO CZ. Předmětem sledování v dané věci - prováděného v souladu s ustanovením § 158d trestního řádu - byla mimo jiné vozidla

vyjíždějící do a vyjíždějící z areálu skladu pohonných hmot společnosti GULL Oil v obci Líně po příjezdové komunikace k tomuto areálu. Přestože kamerový systém použitý při sledování nebyl aktivní či funkční po celé rozhodné období, v rámci tohoto operativně pátracího prostředku, jehož výsledky jsou ve spisovém materiálu zachyceny na č. l. 423-445, 8160-8201, se podařilo objasnit a zadokumentovat následující. V době od 29. 3. 2011 do 3. 5. 2011 nejméně ve 28 případech vjela do areálu uvedeného skladu cisternová souprava složená z tahače značky Mercedes-Benz, RZ: [REDAKCE], s připojenou cisternou značky Schwarzmüller, RZ [REDAKCE], anebo cisternou téže značky RZ: [REDAKCE] (šlo tedy o jeden z tahačů a obě cisterny, jež byly podle důkazů popsaných v bodech 27 až 35 odůvodnění rozsudku v témže období využívány k dopravě nákladu vykazovaného při této dopravě jako mazací olej s nízkou viskozitou z Polské republiky do České republiky). Jak přitom plyne z v odůvodnění rozsudku již uvedených výpisů transakcí z elektronického systému výkonového zpoplatnění MÝTO CZ (č. l. 8201-8273), uvedený tahač se před každým takovým vjezdem do areálu skladu společnosti GULL Oil v obci Líně pohyboval po zpoplatněných komunikacích směrem od Plzně k Polské hranici a následně zpět od uvedené hranice k Plzni. Obdobně v období od 21. 6. 2011 do 21. 9. 2011 do areálu daného skladu vjela nejméně v 9 případech cisternová souprava tvořená tahačem značky IVECO, RZ: [REDAKCE], s cisternou značky Schwarzmüller, RZ [REDAKCE] (opět se tedy jednalo o jeden z tahačů a jednu z cisteren, které byly v rozhodném období využívány k dopravě nákladu vykazovaného při této dopravě jako mazací olej s nízkou viskozitou z Polské republiky do České republiky). Také v některých z těchto případů přitom uvedený tahač podle výpisů transakcí z elektronického systému výkonového zpoplatnění MÝTO CZ před vjezdem do areálu společnosti GULL Oil absolvoval jízdu po zpoplatněných komunikacích směrem od Plzně k Polské hranici a následně k Plzni.

63. Se zřetelem na všechny shora popsané důkazy a skutečnosti z nich plynoucí tak podle názoru soudu nemůže být sebemenších pochyb, že produkty, které byly při využití obchodních jmen společností VIKARD HOLDING, Bohemia Factoring a DOMEZINA INVEST dopravovány z Polské republiky do České republiky, byly totožné s produkty, jež byly – za využití obchodních jmen společností next solutions a DOLFERA TRADE – dodány a prodány (po jejich dopravě do České republiky) společnosti GULL Oil. Jednalo se tedy o minerální olej s kódem nomenklatury 27101941 (motorovou naftu).
64. Na základě dosud rozebraného lze pro přehlednost zrekapitulovat následující podstatné skutečnosti podávající se z provedeného dokazování. Na území Spolkové republiky Německo či Polské republiky došlo za bližší nezjištěných okolností k opatření motorové nafty (minerálního oleje s kódem nomenklatury 27101941), jež ale v uvedených státech byla nepravdivě vykazována jako mazací olej s nízkou viskozitou uvedený pod kódem nomenklatury 27101999 a nepodléhající spotřební dani, jako tento mazací olej byla uvedená motorová nafta uskladněna v obci Milkowice v Polsku. Odtud byla cisternovými soupravami přepravována do České republiky, v rámci dopravy byla v přepravních dokumentech stále nepravdivě vykazována jako mazací olej s nízkou viskozitou uvedený pod kódem nomenklatury 27101999 a nepodléhající spotřební dani, v těchto dokumentech se také deklarovalo, že doprava probíhá v rámci obchodních vztahů společností VIKARD HOLDING, Bohemia Factoring a DOMEZINA INVEST. V tuzemsku pak byly cisternové soupravy odstaveny zpravidla v okolí Plzně. Zde došlo k záměně původních přepravních dokladů za jiné, v nichž se již uvádělo, že nákladem cisternových souprav je motorová nafta (minerální olej s kódem nomenklatury 27101941) s již zaplacenou spotřební daní a že přeprava je prováděna v rámci vnitrostátního obchodního vztahu mezi společností next solutions (v první části rozhodného období), respektive DOLFERA TRADE (v druhé části rozhodného období) jako prodávajícím a společností GULL Oil jako kupujícím. Poté byla motorová nafta s oněmi novými přepravními doklady dodána společnosti GULL Oil (jež ji dále distribuovala svým odběratelům). Celkem takto bylo společností GULL Oil v době od března

2011 do září 2011 dodáno a prodáno nejméně 2.100.020 litrů motorové nafty za celkovou částku 65.393.520 Kč. Tato částka (z níž 22.995.219 Kč mělo představovat již údajně zaplacenou spotřební daň a 10.898.920 Kč daň z přidané hodnoty) byla označené společnosti vyfakturována jménem společností next solutions a DOLFERA TRADE. Společnost GULL Oil vyfakturovanou částku uhradila (s několika výjimkami, v nichž došlo k hotovostní platbě nezjištěné osobě) na účty uvedené ve fakturách, z nichž některé patřily společnostem Avisar a MEJAVIN TRADE, z těchto účtů byly ovšem veškeré finanční prostředky vzápětí v hotovosti vybrány, respektive převedeny na účty jiné, odkud po převodu došlo také ihned k výběru. Ve všech shora uvedených společnostech, které byly využity při popsané dopravě a následném prodeji motorové nafty společností GULL Oil, tedy ve společnostech VIKARD HOLDING, Bohemia Factoring, DOMEZINA INVEST, next solutions a DOLFERA TRADE (stejně jako ve společnostech Avisar a MEJAVIN TRADE využitých k inkasování plateb za prodanou motorovou naftu), byly v průběhu rozhodného období (či ještě před ním) ustanoveny do pozic společníků a jednatelů osoby mající postavení tzv. bílých koňů. Tyto společnosti ovládal někdo jiný, kdo současně fakticky realizoval úkony související s dovozem a prodejem motorové nafty společností GULL Oil a kdo také v konečném důsledku inkasoval kupní cenu od společnosti GULL Oil, přičemž pouze k zastření této okolnosti využíval uvedené společnosti, jež žádnou standardní podnikatelskou činnost nevyvíjely.

65. Není přitom pochyb, že smyslem a účelem jednání uvedeného v předešlém bodě odůvodnění rozsudku bylo primárně zkrácení spotřební daně. Tím, že došlo k dovozu a prodeji motorové nafty (minerálního oleje uvedeného pod kódem nomenklatury 27101941), totiž tomu, kdo tento dovoz a prodej realizoval, vznikla ve smyslu § 4 odst. 1 písm. f), § 9 odst. 3 písm. e), § 44 odst. 1 písm. a), § 45 odst. 1 písm. b) a § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 353/2003 Sb. povinnost přiznat a zaplatit z ní spotřební daň. Výše této spotřební daně činila podle § 48 odst. 1 označeného zákona částku 10,95 Kč za jeden litr. Okolnost, že tato daň nebyla přiznána (a ani zaplacená) plyne již ze samotné podstaty předmětného jednání, které spočívalo v dovážení motorové nafty nepravdivě deklarované jako mazací olej s nízkou viskozitou nepodléhající spotřební dani, přičemž po uskutečněním dovozu začala být v tuzemsku náhle a opět nepravdivě vykazována jako motorová nafta, jež neměla s dovezenou komoditou nic společného, která zde již dříve byla uvedena do volného oběhu a byla z ní již zaplacená spotřební daň. Okolnost, že k přiznání (a tudíž ani úhradě) této daně nedošlo, navíc prokazuje i sdělení Celního úřadu pro Plzeňský kraj (č. l. 7858-7862). Z jeho obsahu totiž plyne, že žádná ze společností v dané věci figurujících - VIKARD HOLDING, Bohemia Factoring, DOMEZINA INVEST, next solutions, DOLFERA TRADE i GULL Oil – není a nebyla registrována jako plátce spotřební daně ve smyslu zákona č. 353/2003 Sb., tedy tuto daň nemohla přiznat a zaplatit. Ve vztahu ke společnosti GULL Oil lze v této spojitosti poukázat i na vysvětlení podané Mgr. V. [redacted] D. [redacted] (č. l. 9503-9505), která pro označenou společnost zajišťovala zpracování některých částí účetnictví i daňových přiznání a jež uvedla, že společnost přiznání ke spotřební dani nepodávala, pohonné hmoty kupovala od svých dodavatelů již se spotřební daní.
66. Jak bylo opakovaně zmíněno, v rámci stíhaného jednání došlo k dovozu a prodeji 2.100.020 litrů minerálního oleje pod kódem nomenklatury 27101941 (motorové nafty). Podle ustanovení § 48 odst. 1 zákona č. 353/2003 Sb. u tohoto typu minerálního oleje činí výše spotřební daně 10,95 Kč za jeden litr. Prostým matematickým výpočtem pak lze dovodit, že celková výše daně, jež měla být přiznána a České republice odvedena, k čemuž nedošlo, činí částku 22.995.219 Kč (2.100.020 x 10,95).
67. Současně prodejem do tuzemska dovozené motorové nafty vznikala také ve smyslu § 21, § 36, § 37 a § 108 zákona č. 235/2004 Sb. povinnost přiznat daň z přidané hodnoty, uvedený prodej totiž byl zdanitelným plněním podléhajícím této dani, výše daně činila 20 procent ze základu

daně, tedy z ceny tohoto zdanitelného plnění (z částky, za kterou byla motorová nafta prodána společností GULL Oil). Vyjádřeno peněžní sumou jde o 10.898.920 Kč, tedy o součin kupní ceny 54.494.600 a koeficientu 0,2 (lze poznamenat, že jelikož zdanitelným plněním byl prodej motorové nafty, jež podléhala spotřební dani, základ daně ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb. zahrnoval cenu zdanitelného plnění včetně této spotřební daně). Není přitom podstatné, zda ten, komu tato povinnost vznikla (tedy kdo ve skutečnosti zajišťoval dovoz a prodej motorové nafty a pouze k zastření této okolnosti využíval jím ovládané společnosti VIKARD HOLDING, Bohemia Factoring, DOMEZINA INVEST, next solutions a DOLFERA TRADE) byl plátcem této daně. Rozhodující je, že taková osoba (osoby) tuto daň – za využití společností next solutions a DOLFERA TRADE - vyúčtovala jako daň na výstupu společnosti GULL Oil, která ji daně osobě (osobám) uhradila, v důsledku čehož pak posledně uvedená společnost – jako plátce daně z přidané hodnoty - takto zaplacenou daň pochopitelně vykázala a uplatnila jako daň na vstupu. Vyjádřeno poněkud jinými slovy, tím, že došlo k předmětnému prodeji dovezené motorové nafty společností GULL Oil s vyúčtovanou daní z přidané hodnoty, přičemž označená společnost kupní cenu také uhradila včetně uvedené daně, nastala situace, že daná motorová nafta do té své hodnoty, jež odpovídala takto zaplacené kupní ceně, byla z pohledu daně z přidané hodnoty v rámci dalšího obchodního styku mezi společnostmi GULL Oil a jejími odběrateli vykazována již jako zdaněná.

68. Jak dokládají sdělení Finančního úřadu pro Plzeňský kraj a Finančního úřadu pro hlavní město Prahu a jimi poskytnutá daňová přiznání (č. l. 5797, 5802-5805, 6206-6208, 7870-7874), společnosti next solutions a DOLFERA TRADE částky odpovídající ve svém součtu shora uvedené výši daně z přidané hodnoty (10.898.920 Kč) zahrnuly jako daň na výstupu do přiznání k dani z přidané hodnoty, konkrétně se jednalo o přiznání k této dani podaná společností next solutions u Finančního úřadu v Plzni dne 27. 4. 2011 za první kalendářní čtvrtletí roku 2011 a dne 27. 7. 2011 za druhé kalendářní čtvrtletí roku 2011 a společností DOLFERA TRADE dne 1. 11. 2011 u Finančního úřadu pro Prahu 2 za třetí kalendářní čtvrtletí roku 2011. Současně ale označené společnosti v těchto daňových přiznáních uplatnily takové odpočty daně, že společnost next solutions deklarovala v přiznání k dani z přidané hodnoty za první kalendářní čtvrtletí roku 2011 vlastní daňovou povinnost pouze ve výši 40.623 Kč (daň na výstupu zde byla ve výši 1.117.883 Kč a odpočet daně ve výši 1.077.260 Kč) a v přiznání k dani z přidané hodnoty za druhé kalendářní čtvrtletí roku 2011 vlastní daňovou povinnost pouze ve výši 53.866 Kč (daň na výstupu zde byla ve výši 6.848.092 Kč a odpočet daně ve výši 6.794.226 Kč) a společnost DOLFERA TRADE deklarovala v přiznání k dani z přidané hodnoty za třetí kalendářní čtvrtletí roku 2011 vlastní daňovou povinnost pouze ve výši 46.446 Kč (daň na výstupu zde byla ve výši 7.136.787 Kč a odpočet daně ve výši 7.090.341 Kč). U daně z přidané hodnoty ve vztahu k předmětnému prodeji motorové nafty společností GULL Oil tedy byla přiznána toliko daň v celkové částce 140.935 Kč.
69. Z toho, co bylo uvedeno již výše, je přitom zřejmé, že společnosti next solutions a DOLFERA TRADE u motorové nafty dodané a prodané společností GULL Oil ve skutečnosti nebyly prodávajícími (jimi deklarovaný prodej nafty byl zastřeným právním úkonem), jediným důvodem a smyslem jejich zapojení do celého mechanismu bylo vyvolat mylný dojem, že právě ony jsou právníckými osobami, na něž dopadá povinnost přiznat a zaplatit daň z přidané hodnoty. Navíc šlo o společnosti reálně nevykonávající žádnou činnost, v rámci standardního podnikání tak nepřijímaly žádná zdanitelná plnění (neměly náklady), které by v rámci daně z přidané hodnoty bylo možno uplatnit jako odpočet této daně. Ten, kdo prodej motorové nafty společností GULL Oil ve skutečnosti uskutečnil, přitom zjevně kalkuloval s tím, že daně dvě společnosti sice daň z přidané hodnoty formálně přiznají, ovšem současně v daňových přiznáních neoprávněně uplatní i odpočty daně, v důsledku čehož bude vlastní přiznaná daňová povinnost jen minimální, k čemuž také došlo. Ke krácení daně z přidané hodnoty tak docházelo po dvojí linii – jednak byl

vyvolán mylný dojem, kdo je subjektem povinným přiznat a zaplatit daň, jednak ten, u něhož bylo nepravdivě předstíráno, že je takovým subjektem, daň přiznával v podstatně nižší částce, než kolik činila daňová povinnost, neboť namísto celkové její výše 10.898.920 Kč byla přiznána toliko daň v celkové částce 140.935 Kč.

70. Bylo tedy bez jakýchkoli pochybností prokázáno, že došlo k takovému jednání s takovými následky, jak je specifikováno ve skutkové větě výroku o vině tohoto rozsudku.
71. Nyní soud vysvětlí, na základě kterých důkazů a okolností z nich vyplývajících vzal za prokázané, že na popsaném jednání participovali způsobem uvedeným ve výroku rozsudku obžalovaní Mgr. Z██████ V██████, T██████ K██████ a Ing. J██████ K██████.
72. U první části stíhaného jednání, jež záležela v opatření motorové nafty (dokladově vykazované jako mazací olej s nízkou viskozitou) ve Spolkové republice Německo či Polské republice a zajištění jejího dočasného uskladnění v posléze označeném státě, nelze dovodit, že by se na ní přímo podílel kterýkoli obžalovaný. Svědek P██████ A██████ F██████, jenž podle svého vyjádření vedl jednání s muži, kteří sjednali pronájem podzemních nádrží v areálu v obci Milkowice, totiž konstatoval, že obžalované nezná a nikdy je neviděl. Majitel uvedeného areálu M██████ G██████ zase podle svého vyjádření s uvedenými muži do kontaktu vůbec nepřišel, neposkytl ani jiné informace svědčící o účasti obžalovaných na dané části stíhaného jednání. Tato účast pak neplyne ani z žádného jiného ve věci provedeného důkazu. Z uvedených důvodů vzal soud také za prokázané, že samotné opatření motorové nafty v některém z označených cizích států provedly další (nezjištěné) osoby. Nicméně poněvadž, jak vyplývá z dále popsaného, na dalších částech posuzovaného skutku – dopravě předmětné motorové nafty z Polska do tuzemska a jejím prodeji společnosti GULL Oil – se obžalovaní již aktivně podíleli, je jasné, že museli jednat v součinnosti s oněmi dalšími osobami. V takové součinnosti s dalšími osobami si přitom obžalovaní počínali i ve vztahu k oněm dalším částem projednávaného skutku. Svědci P██████ A██████ a R██████ S██████, kteří jako řidiči cisternových souprav dopravujících motorovou naftu z Polska do České republiky přišli do osobního kontaktu s osobou zjevně zapojenou do stíhaného jednání (šlo o muže, který jim nabídl uvedenou práci), totiž podle svého vyjádření obžalované vůbec neznají, z čehož pochopitelně plyne, že onou svědky zmiňovanou osobou nebyl žádný z obžalovaných (lze poznamenat, že i další dva řidiči – J██████ K██████ a P██████ R██████ – konstatovali, že obžalované neznají). Obdobně svědek J██████ M██████ (další z řidičů), který podle své výpovědi ve spojitosti s předmětnou dopravou motorové nafty z Polska do tuzemska se několikrát osobně setkal s osobou do této činnosti vědomě zapojenou, dále vypověděl, že obžalované sice zná, nicméně v souvislosti s projednávanou věcí s žádným z nich do kontaktu nepřišel.
73. Svědek M██████ V██████ se ve své výpovědi vyjádřil (vedle okolností již popsaných v bodě 38 odůvodnění rozsudku) i k okolnostem, za nichž se stal ██████████ a ██████████ společností Bohemia Factoring a poté činnost v ní ukončil. V tomto směru vypověděl, že zná všechny tři obžalované. Někdy v lednu 2011 se náhodně setkal s obžalovaným Ing. J██████ K██████, jenž se jej vyptával na jeho aktuální osobní a výdělkové poměry, svědek mu sdělil, že studuje. Obžalovaný mu poté nabídl brigádu, na další schůzce upřesnil, že se má jednat o administrativní činnost v obchodní společnosti, jejímž ██████████ a ██████████ se svědek stane. Poté obžalovaný Ing. J██████ K██████ zajistil přípravu dokumentů ohledně převodu dané společnosti, jejíž název se v souvislosti s převodem na svědka změnil na Bohemia Factoring. Svědek se následně dostavil k notáři, kde již byly připraveny doklady, podle jeho názoru zde byl přítomen i obžalovaný Mgr. Z██████ V██████, jenž byl dosavadním ██████████ společnosti, podepisoval tedy smlouvu o převodu jako druhá strana. Po zápisu změny do obchodního rejstříku, což nějakou dobu trvalo, se opět sešel s obžalovaným Ing. J██████ K██████, jenž svědkovi vysvětlil náplň jeho činnosti ve společnosti, mělo jít o zpracování pošty a podobné administrativní úkony, do budoucna také o

zpracování faktur pro klienty, předmět podnikání mu obžalovaný nesdělil. Dané schůzky se účastnil ještě nějaký muž, který však do jejího průběhu nijak nezasahoval. Poté měly následovat další setkání se jmenovaným obžalovaným, svědek ale zhruba po dvou týdnech obdržel dopis z Německa s upozorněním na jakousi platbu. To se mu nezamlouvalo, proto kontaktoval obžalovaného Ing. J. K. a oznámil mu, že pro společnost již nechce být činný, obžalovaný mu sdělil, že je vše v pořádku, že nemusí mít strach a že pokud to nechce dělat, najde si někoho jiného. Současně jej upozornil, že podmínkou převodu obchodního podílu na další osobu je, že svědek vybere peníze z bankovního účtu společnosti u GE Money Bank, kvůli kterému již dříve byl, a to opět na základě pokynu a instrukcí obžalovaného Ing. J. K., v uvedené bance, tento účet buď založil anebo již byl založen, šlo o účet s internetovým bankovníctvím. Pak došlo k převodu obchodního podílu ze svědka, tento podíl měl být nejprve převeden na pana P., s nímž a obžalovaným Ing. J. K. se svědek ještě předtím sešel a poskytl jim fotokopii svého občanského průkazu, poté se všichni sešli k podpisu připravených dokladů o převodu. Na této schůzce svědek předal obžalovanému či panu P. peníze vybrané z účtu i mobilní telefony, které dříve obdržel od obžalovaného. Přibližně za měsíc byl svědek kontaktován, že nastal nějaký problém, proto došlo k dalšímu setkání, na němž kromě něho byli obžalovaný Ing. J. K., pan P. a nějaký Vietnamec, na něhož se společnost nově převáděla. Svědek také poznamenal, že na některé ze zmíněných schůzek podepsal plnou moc týkající se půjčení či nájmu čehosi, k čemu a pro koho tato plná moc měla sloužit, neví. Po předložení písemné plné moci založené ve spisu, podle které měl jako společnost Bohemia Factoring zmocnit J. M. k podpisu nájemní smlouvy na tahač značky Mercedes se společností Mercedes-Benz Financial Services Česká republika, s. r. o., převzetí tohoto tahače a dalším úkonům, svědek konstatoval, že by se mohlo jednat o onu jím podepsanou plnou moc.

74. Ve spojitosti s informací svědka M. V. o poskytnutí kopie jeho občanského průkazu a podepsání plné moci je třeba upozornit, že svědkem zmiňovaná plná moc byla poskytnuta společnosti Mercedes-Benz Financial Services České republika, s. r. o. (jako pronajímateli), ve spojitosti s nájmem tahače Mercedes-Benz Actros, RZ: , jak plyne ze sdělení této společnosti a jí poskytnutých listin (č. l. 8686-8707, samotná plná moc je na č. l. 8698). Kopie občanského průkazu zase tvoří přílohu nájemní smlouvy s K. K. (jako pronajímatelem) ohledně cisterny značky Schwarzmüller, RZ: , jak je zřejmé z této nájemní smlouvy (č. l. 8674-8677). V odůvodnění rozsudku přitom již opakovaně bylo konstatováno, že právě tento tahač a tato cisterna byly mezi jinými využívány v rámci stíhaného jednání, konkrétně k přepravě motorové nafty z Polské republiky do areálu společnosti GULL Oil v obci Líně.
75. Svědkem M. V. zmiňovaná okolnost, že obchodní podíl ve společnosti Bohemia Factoring na něj byl převeden z obžalovaného Mgr. Z. V., zase odpovídá v odůvodnění rozsudku (viz bod 38) také již zmíněným listinám vztahujícím se k označené společnosti. Z nich plyne, že od vzniku této společnosti (jejíž dřívější název byl Bohemia Education) v lednu 2009 byl jejím jediným a právě jmenovaný obžalovaný, a to až do převodu obchodního podílu na svědka. Na tomto místě není od věci poznamenat, že k uvedenému převodu došlo dne 2. 2. 2011 (tedy nedlouho před začátkem stíhaného jednání) a že sídlo společnosti bylo a zůstalo i po celou dobu stíhaného jednání na adrese Na Roudné 443/18, Plzeň, tedy na adrese, kde se nachází otec jmenovaného obžalovaného, v níž obžalovaný působí. Podle sdělení GE Money Bank, a. s. (č. l. 5175), si společnost v této bance zřídila dne 4. 2. 2011 jednak korunový účet, jednak devizový účet, přičemž dispoziční právo ke korunovému účtu měl od jeho založení obžalovaný Mgr. Z. V., a to do 4. 3. 2011, kdy toto právo získal svědek M. V., k devizovému účtu měl od jeho založení dispoziční právo jmenovaný svědek. Ten také podle výpisu z devizového účtu (č. l. 5207-5255) vybral z tohoto účtu dne 7. 3. 2011 převážnou část zde se nacházejících finančních prostředků (jak uváděl ve své výpovědi), konkrétně částku 10.900 EUR. Z dokumentů poskytnutých ČSOB, a. s. (č. l. 5432,

5460-5461), pak plyne, že společnost (s tehdejšími názvem Bohemia Education) měla od 6. 1. 2011 zřízen účet také u této banky, osobou mající dispoziční právo k tomuto účtu od uvedeného data ke dni poskytnutí daných dokumentů (19. 3. 2012) byl obžalovaný Mgr. Z. V.

76. Taktéž svědek P. J. ve své (zčásti již popsané) výpovědi ve vztahu ke společnosti DOMEZINA INVEST popisoval, jak se stal jejím i a vybíral z jejích bankovních účtů finanční prostředky. Uvedl, že v době, kdy žil na jedné z plzeňských ubytoven, za ním přišel V. S., jenž mu nabídl, zda by za odměnu 5.000 Kč měl „na sebe napsanou firmu“, aniž by specifikoval, v čemž bude spočívat jeho činnost, ujistil jej ale, že „z toho průšvih nebude“, svědek proto souhlasil. Poté byl ověřit podpisy na listinách, co v nich bylo, svědek nevěděl, V. S. mu sdělil, že se týkají převodu firmy, poté si jmenovaný podepsané listiny vzal k sobě. Firma se podle informací mu sdělených měla zabývat nákupem a prodejem, svědek ale reálně toliko zakládal účty v bankách a vybíral z nich peníze. To činil společně K., s nímž jej seznámil V. S., prvně jmenovaný se mu tehdy představil jménem „J.“, že jde o K., se svědek dozvěděl až později. Podklady potřebné k zakládání účtů svědek dostával od V. S. či K., k účtům bylo zřizováno i internetové bankovníctví, K. poté dával doklady k založeným účtům. Peníze z účtů vybíral rovněž s K. na základě jeho instrukcí, jemu je také předával, šlo o částky od statisíců do milionu korun. V jednom případě předal vybrané peníze obžalovanému Ing. J. K. Pokud za společnost podepsal nějaké listiny, pak k tomu docházelo v situaci, že mu je K. přivezl k podpisu. Takto se zřejmě ocitl jeho podpis i na (v odůvodnění rozsudku zmíněné) nájemní smlouvě mezi společností a K. K., předmětem níž je návěš značky Schwarzmüller, RZ: (využívaný také v rámci stíhaného jednání), podepsání této smlouvy si konkrétně nevybavuje, podpis na ní obsažený je jeho. K okolnosti, že součástí této nájemní smlouvy je kopie jeho občanského průkazu, svědek konstatoval, že „oni“ (zjevně míněno osoby, s nimiž byl v souvislosti se společností v kontaktu) měli tuto kopii k dispozici, neboť patrně V. S. si jeho občanský průkaz kopíroval. Za svou uvedenou činnost dostával odměnu 5.000 až 10.000 Kč.
77. V případě svědka D. P. (společnosti next solutions i a společnosti AVISAR po část rozhodného období) soud již v bodech 51 a 53 odůvodnění rozsudku detailněji popsal jeho výpověď o působení v označených společnostech. Nyní tak postačí pouze doplnit, že podle svědectví jmenovaného oním jeho známým, na jehož žádost formálně působil ve společnosti Avisar a s nímž řešil okolnost, že je bez svého vědomí zapsán jako společnosti next solutions, byl obžalovaný Ing. J. K.
78. Svědkyně I. H. ve vztahu ke společnosti MEJAVIN TRADE vypověděla, že její známá E. J. jí nabídla výdělek 3.000 Kč měsíčně za to, že bude pouze něco podepisovat. Svědkyně s nabídkou souhlasila, na pokyn jmenované pak pořídila kopii svého občanského průkazu, svůj ověřený podpis a podepsala jakousi plnou moc. E. J. jí poté seznámila s mužem jménem V., který s ní měl vše řešit a jemuž svědkyně odevzdala uvedené písemnosti. S oním V. pak byla v kontaktu, chodila za ním i na ubytovnu, kde bydlel. V. jí asi po dvou týdnech telefonicky oznámil, že pojedou do Prahy k právníkovi, neboť „firma už je udělaná“ a vše je připraveno k podpisu. Podle instrukcí pak nastoupila do vozidla, které řídil muž, jehož do té doby neznala, nyní o něm ví, že má realitní kancelář v Plzni, byla s ním v Praze u výslechu, kde tehdy „byl z toho také zničený, neboť netušil, jaký podvod na ně ušili“ (k tomu lze poznamenat, že šlo o svědka A. S., jak vyplynulo z jeho výpovědi). S daným mužem odjela do Prahy do kanceláře, kde byly připraveny listiny, ty na výzvu přítomné právničky podepsala, o jaké listiny šlo, neví. Poté jí telefonoval V. a sdělil, že půjdou založit účet do ČSOB v Plzni, v této bance následně podepsala nějaké doklady, V. jí sdělil, že jde o listiny k účtu společnosti MEJAVIN TRADE. Asi po třech dnech jí telefonicky žádal V., aby přijela do Plzně kvůli dalšímu účtu, že pro ni někoho pošle. Přijel pro ni muž, který se představil jako

„J████“ a o němž dnes již ví, že jde o K████, to se dozvěděla po jednom svém výsledku na policii v Praze. V Plzni v ČSOB svědkyně podepsala připravené doklady týkající se internetového bankovníctví, tyto doklady si odnesl J████. Následně již byla v kontaktu s oním J████, vybírala s ním peníze. Poprvé to proběhlo tak, že pro ni jmenovaný přijel do ██████ (kde svědkyně žije), odvezl ji do Plzně, kde byly v ČSOB připraveny peníze, jejichž přijetí zde potvrdila, peníze převzal V████ a ve vozidle je předal J████. Poté jeli v Plzni k jednomu domu, kde J████ odešel někomu dát dané peníze, poté svědkyni odvezl domů. Stejným způsobem pak byly jednak založeny účty v dalších bankách, u všech účtů bylo zřízeno internetové bankovníctví, jednak vybírány peněz z účtů, vše činila na základě pokynů J████, který ji doprovázel a jemuž také předávala veškeré doklady. Jednou viděla, jak J████ předává peníze před zmíněným domem muži, jehož otec je ██████ ██████. Na účty nikdy žádné peníze nevládala. Vždy, když jí J████ předložil něco k podpisu, byla příslušná listina přeložena tak, aby svědkyně viděla pouze na místo, kde se měla podepsat. J████ jí také zajistil odvoz na její první policejní výslech v Praze, před odjezdem jí dal rovněž telefonní kontakt na advokátku, která byla zajištěna a která na svědkyni čekala před budovou policie. Po předložení mandátní smlouvy ze dne 7. 7. 2011 mezi společnostmi DOLFERA TRADE a MEJAVIN TRADE svědkyně prohlásila, že ji nikdy neviděla, podpis na ní obsažený není její. Za svou činnost v rámci společnosti dostávala 3.000 až 5.000 Kč měsíčně.

79. Jak bylo vysvětleno v bodech 44 a 54 odůvodnění rozsudku, svědkyně I████ H████ měla skutečně v období od 13. 7. 2011 do 1. 9. 2011 dispoziční právo k účtu společnosti MEJAVIN TRADE č. ██████ vedenému u ČSOB, a. s., a z tohoto účtu v tomto období vybírala finanční prostředky, které na něj byly poukázány společností GULL Oil jako úhrada za koupi části motorové nafty uvedené ve výroku rozsudku.

80. V odůvodnění rozsudku již také zmíněná svědkyně E████ J████ potvrdila, že v návaznosti na okolnost, že byla dotázána V████ S████, zda neví o osobách majících zájem o výdělek, oslovila také svědkyni I████ H████, kterou poté se jmenovaným zkontaktovala (z čehož plyne, že oním svědkyní I████ H████ uváděným „V████“ byl právě V████ S████). Další svědkyní E████ J████ poskytnutou podstatnou informací je, že V████ S████ na ubytovně v rozhodné době navštěvovali pan K████ a pan K████, prvně jmenovaný se tehdy představoval jako „J████ N████“, jeho skutečné jméno (K████) se svědkyně dozvěděla až později na policii, o jmenovaných jí V████ S████ říkal, že jsou to jeho kamarádi, pan K████ měl na ubytovně také ubytovány masérky (příčemž obžalovaný Ing. J████ K████ sám uváděl, že z dané ubytovny, kde bydlely jeho pracovnice, znal E████ J████, z čehož plyne, že právě tento obžalovaný byl oním panem K████, o němž svědkyně hovořila).

81. V souvislosti se svědky P████ J████, I████ H████ a E████ J████ (kteří vypovídali jen v přípravném řízení, u hlavního líčení odepřeli podat výpověď) je namístě konstatovat, že oním „J████“, respektive „J████ N████“, o němž ve spojitosti se stíhaným jednáním hovořili, byl nepochybně obžalovaný T████ K████. Všichni jmenovaní svědci totiž nejen uváděli, že skutečné příjmení onoho muže bylo totožné s příjmením tohoto obžalovaného, ale z vyjádření I████ H████ a E████ J████ je současně zřejmé, že obě pravé příjmení „J████“ (respektive „J████ N████“) zjistily v souvislosti se svým policejním výsledkem v jiné věci, přičemž touto jinou věcí zjevně byla věc posléze vedená u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 41 T 11/2014, v níž jako obvinění byli stíháni jak obě tyto svědkyně, tak obžalovaný T████ K████. Navíc i z výpovědí dalších svědků – A████ S████ a F████ R████ (jejich svědectví budou podrobněji popsána zanedlouho) – se podává, že tento obžalovaný v souvislosti se stíhaným jednáním užíval fiktivní osobní údaje, před svědkem F████ R████ přitom vystupoval jako pan „N████“, tedy před ním užíval velmi obdobné fiktivní příjmení jako před svědkyní E████ J████. Nakonec i sám obžalovaný T████ K████ ve své výpovědi

připouštěl, že právě on byl v rámci stíhaného skutku do určité míry činný při výběrech finanční hotovosti a zajišťování podpisů některých dokumentů. Vzhledem ke všem těmto okolnostem soud nepochybuje, že mužem, s nímž svědci P. J., I. H. a E. J. v rozhodné době podle svých výpovědí přišli do kontaktu jako s „J.“, respektive „s J. N.“, byl obžalovaný T. K.

82. V. S., o němž ve svých výpovědích hovořili svědci F. I. (ve spojení se společností DOLFERA TRADE), J. O. (ve spojitosti se společností Avisar), P. J. (v souvislosti se společností DOMEZINA INVEST), I. H. (ve vztahu ke společnosti MEJAVIN TRADE) a E. J., v projednávané věci již v přípravném řízení s odkazem na § 100 odst. 2 trestního řádu odmítl vypovídat (č. l. 10089). Nicméně spojení mezi ním a obžalovanými T. K. a Ing. J. K. v rámci stíhaného jednání jasně dokládají nejen svědectví P. J., E. J. a I. H., ale nepřímě také obsah v odůvodnění opakovaně zmíněného rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 12. 2015 sp. zn. 41 T 11/2014. Z jeho obsahu (který je citován i v bodech 2 až 5 skutkové věty výroku o vině nynějšího rozsudku) je totiž zřejmé, že v témže období, kdy docházelo k páčání nyní projednávaného skutku, V. S. i v jiných případech spolupracoval s obžalovanými T. K. a Ing. J. K. při zajišťování osob, jež byly formálně ustanovovány do statutárních orgánů společností, prostřednictvím nichž pak byla páčána trestněprávní jednání záležející v krácení daně.
83. Již důkazy rozebrané v bodech 73 až 82 odůvodnění rozsudku tedy celkem jasně mimo jiné dokládají, že obžalovaní T. K. a Ing. J. K. se aktivně podíleli na ustanovení osob majících postavení tzv. bílých konů do pozic společníků a jednatelů převážné části společností, jež byly využívány v rámci stíhaného jednání, jakož i na instruování těchto osob, jaké úkony mají jménem těchto společností činit, do dispozice těchto obžalovaných také přecházely alespoň na určitou dobu finanční prostředky pocházející z prodeje předmětné nafty. Se zřetelem na povahu a rozsah těchto aktivit, jak plynou z uvedených důkazů (a u obžalovaného T. K. také s ohledem na okolnost, že podle svědků, kteří s ním přišli do kontaktu, vystupoval pod fiktivním jménem), si lze jen stěží představit, že jmenovaní obžalovaní si nebyli vědomi, co je jejich důvodem a smyslem.
84. K dosud popsaným důkazům pak přistupuje další, svým významem ještě podstatnější svědecká výpověď, kterou učinil A. S. (zmíněný již v bodě 54 odůvodnění rozsudku). Jmenovaný uvedl, že z organizace M. se zná s obžalovaným Mgr. Z. V. Jelikož věděl, že jmenovanému se daří dobře, dotázal se jej v první polovině roku 2011, zda by pro něj neměl nějakou práci. Uvedený obžalovaný odpověděl kladně a dodal, že to nebude problém. Návazně jej seznámil s obžalovaným Ing. J. K., jehož představil svého obchodního partnera či společníka, svědkovi bylo sděleno, že se bude podílet na obchodu s pohledávkami a že bude vybírat peníze z bankovních účtů. Svědek se pak stal [redacted] společnosti DETREVA TRADE, v této souvislosti byl s obžalovaným Ing. J. K. v Praze podepsat nějaké již předem připravené listiny, následně k těmto došlo u společnosti Indicar, pro obě tyto společnosti pak skutečně vybíral peněžní hotovost. Kromě toho jej obžalovaný Ing. J. K. poslal do ČSOB v Plzni, kde na něj čekala paní H., jež na něj převedla dispoziční právo k účtu společnosti MEJAVIN TRADE, poté svědek vybíral peníze i z tohoto účtu. Veškeré instrukce ohledně výběrů dostával od obžalovaného Ing. J. K., jenž mu vždy sdělil, kdy a do jaké banky má jít a jakou částku má vybrat. Vybranou finanční hotovost pak opět předával jmenovanému obžalovanému, který si zpočátku pro peníze jezdil ke svědkovi, posléze svědek peníze obžalovanému vozil do kanceláře v plzeňské části Slovany, zde se také seznámil s obžalovanými T. K. V této kanceláři, jež byla tvořena třemi průchozími místnostmi, se nacházela spousta papírů, mobilních telefonů a razítek, bývali zde přítomni

obžalovaní Ing. J. K. a T. K., kteří pracovali na počítačích, a někdy i obžalovaný Mgr. Z. V. Svědek zaznamenal, že mezi sebou řešili něco s platbami a proplácením faktur, ceny pohonných hmot a jejich přepravu, hovořili také o převozech kamionů i čerpací stanici. Když se jich svědek v této souvislosti dotázal, o co se jedná, pak „to vždy nějak zahráli do autu“. Podle svědka měl v činnosti, které se obžalovaní věnovali, rozhodující slovo obžalovaný Mgr. Z. V., usuzuje tak ze skutečnosti, že pokud se vyskytl nějaký problém a jmenovaný nebyl přítomen, pak obžalovaní Ing. J. K. a T. K. se vždy vyjadřovali v tom smyslu, že se jej musejí zeptat či se s ním poradit. Rovněž zaregistroval, že obžalovaný T. K. se do telefonu představoval cizím jménem. V kanceláři svědek peníze vybrané z účtů předával zpravidla obžalovanému Ing. J. K., někdy je předal zbývajícím dvěma obžalovaným. V několika případech k předání došlo mimo kancelář, obžalovanému Mgr. Z. V. je předával i v Praze, obžalovaný T. K. si zase pro peníze několikrát přijel ke svědkovi, bylo tomu tak tehdy, když svědek zrovna neměl k dispozici automobil. Celkově svědek podle svého odhadu z účtů vybral desítky milionů korun, za jeden výběr získával odměnu kolem 4.000 Kč, v některých případech ji ale neobdržel, obžalovaní mu zůstali dlužní kolem 30.000 Kč. Poněvadž částky, které vybíral, byly vysoké, a navíc obžalovaní hovořili o výše uvedených okolnostech souvisejících s pohonnými hmotami, svědek měl strach, zda peníze nepocházejí z trestné činnosti, obžalovaní Ing. J. K. a Mgr. Z. V. jej ale uklidňovali, že je vše v pořádku, že jde skutečně jen o obchod s pohledávkami. V jednom případě svědek na pokyn obžalovaného Ing. J. K. také vezl do Prahy paní H. Spolupráce s obžalovanými trvala zhruba rok, skončila tím způsobem, že obžalovaný Ing. J. K. mu oznámil, že peníze na účty již nechodí a není tudíž třeba je vybírat. Poté, co přestal vybírat peníze, jel do opakovaně zmíněné kanceláře na Slovanech, neboť chtěl získat tu část odměny, kterou dosud neobdržel, v této kanceláři nikdo ale nebyl. Snažil se proto kontaktovat obžalovaného Mgr. Z. V. přes člověka, jehož znal pod označením H. a s nímž jej seznámil jmenovaný obžalovaný, ten mu telefonní kontakt na daného obžalovaného nakonec dal. Danému muži s přezdívkou H. svědek také říkal, že chce, aby „jej vymazali“ ze společnosti DETREVA TRADE a Indicar, tedy aby zde přestal figurovat. Těchto společností nyní již zřejmě není. Svědek podle svého vyjádření začal někdy koncem roku 2011 působit jako realitní makléř. V zásadě pro stejný typ jednání, k jakému vypovídal v nynější věci, je stíhán v Praze jako spolupracující obviněný (šlo o opakovaně zmíněnou věc Městského soudu v Praze sp. zn. 41 T 11/2014). V rámci společnosti DETREVA TRADE chtěl obžalovaný Mgr. Z. V. také koupit automobil, zajeli proto do autobazaru, kde došlo k uzavření kupní a leasingové smlouvy, automobil měl být určen pro nějakého známého obžalovaného, možná se jednalo o muže s označením H., zhruba půl roku poté byl svědek nějakým mužem upomínán, že nejsou spláceny leasingové splátky, proto sháněl jmenovaného obžalovaného, aby se to nějak vyřešilo, nemohl jej však sehnat. Jde-li o smlouvu o postoupení pohledávky předloženou svědkovi obhajobou obžalovaného Mgr. Z. V. v hlavním líčení a týkající se společnosti DETREVA TRADE, tu svědek podle svého vyjádření opět podepsal na základě žádosti jmenovaného spoluobžalovaného za příslib finanční odměny, a to v jeho otce (a současně v nynější svědci). Se zmíněným mužem, jehož znal pod označením H., obchodně nespolečoval.

85. Ze skutečností rozebraných v bodech 44 a 54 odůvodnění rozsudku plyne, že svědek A. S. měl dispoziční právo k účtu společnosti MEJAVIN TRADE č. vedenému u ČSOB, a. s., od 1. 9. 2011, tedy až od tohoto data z něj vybíral finanční prostředky, které tam byly zaslány společností GULL Oil jako úhrada za koupi části motorové nafty uvedené ve výroku rozsudku. Tato okolnost sama o sobě by znamenala, že svědek byl v kontaktu s obžalovanými (a mohl tak vnímat relevantní poznatky, které sděloval v rámci své výpovědi) až ke konci rozhodného období (tedy období, kdy docházelo ke stíhanému jednání). Z vyjádření svědka ovšem současně plyne, že v častém osobním spojení s obžalovanými byl i v souvislosti s dalšími dvěma společnostmi, a to DETRAVA TRADE, s. r. o. (dále jen společnost DETREVA

TRADE), a Indicar, s. r. o., v nichž byl mimo jiné [REDAKCE]. Z výpisů z obchodního rejstříku (č. l. 260-263, 6478-6479) se přitom podává, že svědek se [REDAKCE] v první z uvedených společností stal dne 19. 5. 2011, ve společnosti druhé dne 3. 6. 2011. Odtud vyplývá, že svědek byl v kontaktu s obžalovanými po podstatnou část rozhodného období. Jeho výpověď přitom dokládá, že nejen všem těmto obžalovaným předával do dispozice finanční prostředky pocházející z prodeje motorové nafty v rámci stíhaného jednání, ale také a zejména okolnost, že obžalovaní byli do takového jednání - dovozu a prodeje motorové nafty cisternovými soupravami – přímo a vědomě zapojeni (viz konstatování svědka, čemu se obžalovaní v jimi užívané kanceláři věnovali a řešili zde), jakož i skutečnost, že obžalovaní Ing. J. [REDAKCE] K. [REDAKCE] a T. [REDAKCE] K. [REDAKCE] se v rámci tohoto jednání řídili pokyny obžalovaného Mgr. Z. [REDAKCE] V. [REDAKCE].

86. Upozornit je namístě také na skutečnost, že podle výpisu z obchodního rejstříku opakovaně zmíněná společnost DETREVA TRADE vznikla dne 11. 5. 2011, založena byla společností Profispolečnosti.cz, s. r. o., tedy (jak bylo v odůvodnění rozsudku již zmíněno) společností zabývající se zakládáním a následným prodejem obchodních společností, tato společnost přitom založila i společnosti DOMEZINA INVEST, DOLFERA TRADE a MEJAVIN TRADE, jež byly mezi jinými využívány v rámci nyní stíhaného jednání a v nichž v době tohoto jednání vystupovali v pozicích společníků a jednatelů tzv. „bílí koně“. Právě uvedené tedy nepřímou podporuje vyjádření svědka A. [REDAKCE] S. [REDAKCE] o tom, za jakých okolností se stal [REDAKCE] a [REDAKCE] ve společnosti DETREVA TRADE (a posléze i ve společnosti Indicar, s. r. o.) a vstoupil tak s obžalovanými do pravidelného kontaktu, v rámci něhož pak činil také některé úkony v rámci nyní projednávaného skutku.

87. Ve spojitosti se svědectvím A. [REDAKCE] S. [REDAKCE] lze zmínit také okolnost, že pravomocným rozsudkem v trestní věci Městského soudu v Praze sp. zn. 41 T 11/2014 byl jmenovaný svědek uznán vinným zločinem legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 4 písm. b), c) trestního zákoníku na tom skutkovém základě, že vybíral z účtu společnosti MEJAVIN TRADE finanční prostředky v řádu desítek milionů korun, které pocházely z obchodu s nezdaněnými pohonnými hmotami prováděnými jménem uvedené společnosti a které pak předával obžalovaným Ing. J. [REDAKCE] K. [REDAKCE] a T. [REDAKCE] K. [REDAKCE] (v označené věci taktéž stíhaným a posléze odsouzeným) ve třech kancelářích na adrese Plzeň, Slovanská alej 28 (jde-li o obžalovaného Mgr. Z. [REDAKCE] V. [REDAKCE], ten v dané věci Městského soudu v Praze stíhán nebyl, lze však poznamenat, že i tímto obžalovaným se daný soud v odůvodnění svého rozsudku ze dne 9. 12. 2015 opakovaně zabývá). Je tak zřejmé, že i uvedený pravomocný rozsudek potvrzuje takový typ jednání svědka A. [REDAKCE] S. [REDAKCE], jaký tento svědek popisoval ve své výpovědi v rámci nyní projednávané věci.

88. Některé informace uváděné svědkem A. [REDAKCE] S. [REDAKCE] potvrdil ve svém svědectví také F. [REDAKCE] R. [REDAKCE] (č. l. 10116-10121, 10456-10457), který je [REDAKCE] na adrese Plzeň, Slovanská alej 28, v němž jsou zájemcům pronajímány kancelářské prostory. Uvedl totiž, že zde v minulosti došlo k pronajmutí tří vzájemně průchozích kanceláří společností Artois International, s. r. o., a Indicar, s. r. o., prvně uvedená společnost měla kancelář v nájmu od ledna 2011 do března 2012, druhá od května 2011 do března 2012 (tato skutečnost je zřejmá i ze svědkem poskytnutých nájemních smluv a souvisejících listin, které jsou ve spisovém materiálu založeny na č. l. 10124-10140). V souvislosti s tímto nájmem jednal s mužem, který se představil a vystupoval vůči němu pod příjmením „N. [REDAKCE]“ a který také zajišťoval u nájemních smluv podpisy od tehdejších zástupců zmíněných společností D. [REDAKCE] P. [REDAKCE] a M. [REDAKCE] V. [REDAKCE]. Uvedený muž vystupující pod příjmením „N. [REDAKCE]“ pak býval v kanceláři přítomen, a to společně s dalším mužem, který se svědkovi představil jako „pan B. [REDAKCE]“, kromě nich zde občas byl i další muž [REDAKCE], [REDAKCE] postavy a [REDAKCE] vlasů (lze poznamenat, že tento popis odpovídá obžalovanému Mgr. Z. [REDAKCE] V. [REDAKCE]). Do uvedených kanceláří svědek chodil poměrně často, většinou jednal

s mužem vystupujícím pod příjmením „N█████“. Již v přípravném řízení přitom svědek v rámci provedené fotorekognice (č. l. 10141-10145) jednoznačně označil obžalovaného T█████ K█████ coby muže vystupujícího pod příjmením „N█████“, obžalovaného Ing. J█████ K█████ jako muže vystupujícího pod příjmením „B█████“ a obžalovaného Mgr. Z█████ V█████ coby onoho muže ██████████ postavy a ██████████ vlasů. Zcela shodně pak svědek všechny obžalované identifikoval in natura při své výpovědi u hlavního líčení.

89. Ze svědecké výpovědi F█████ R█████ je tedy zřejmé, že všichni obžalovaní se v rozhodném období zdržovali v takové kanceláři, o které hovořil svědek A█████ S█████, jeho výpověď navíc dokládá, že nejen obžalovaný T█████ K█████ (u něhož to prokazují i svědectví dalších osob), ale taktéž obžalovaný Ing. J█████ K█████ vystupoval pod smyšlenou identitou (k čemuž by oba obžalovaní jistě neměli důvod, pokud by na stíhaném jednání participovali jen okrajově a navíc bez vědomí toho, co je jeho podstatou, jak tvrdili v rámci své obhajoby).
90. U obžalovaného T█████ K█████ je třeba vzít dále v potaz v odůvodnění (v jeho bodech 7 a 51) již zmíněnou skutečnost, že po část inkriminovaného období byl ██████████ společnosti next solutions, tedy jedné ze společností využitých k páčání stíhaného jednání. Jeho jméno coby tohoto ██████████ ██████████ společnosti přitom figuruje na celé řadě listin souvisejících s projednávaným skutkem. Konkrétně jde o rámcovou kupní smlouvu se společností GULL Oil (č. l. 5921-5923), oznámení společnosti GULL Oil o tom, že společnost Avisar bude přijímat platby za prodávanou motorovou naftu (č. l. 5925), nájemní smlouvu se svědkem V█████ J█████ (č. l. 5870-5872) a nájemní smlouvu se společností PEMA Praha, s. r. o. (č. l. 8724), taktéž e-mailová komunikace s V█████ J█████ byla zjevně vedena obžalovaným, navíc z e-mailové adresy obsahující jeho jméno (č. l. 5878-5889). Se zřetelem na okolnosti již dříve rozebrané, z nichž jasně plyne aktivní a vědomé zapojení mimo jiné obžalovaného T█████ K█████ do stíhaného skutku, jistě nelze uvěřit tomu, že by tyto listiny byly podepsány bez jeho vědomí, případně že by je podepsal, aniž by si byl vědom jejich smyslu a účelu.
91. Z důkazů označených v bodě 44 odůvodnění rozsudku (sdělení bankovních ústavů a výpisy z účtů) je také zřejmé, že vyjma účtu společnosti MEJAVIN TRADE č. ██████████ vedenému u ČSOB, a. s., měl obžalovaný T█████ K█████ dispoziční právo ke všem ostatním účtům specifikovaným v uvedeném bodě odůvodnění rozsudku (ve většině případů výhradně, ve zbytku společně s další osobou). Byl to tedy on, kdo prováděl podstatnou část hotovostních výběrů peněžních prostředků pocházejících od společnosti GULL Oil za motorovou naftu dopravenou a prodanou v rámci projednávaného skutku.
92. Konečně lze poukázat na okolnost, že obžalovaní Ing. J█████ K█████ a T█████ K█████ se v témže období, kdy docházelo k nyní posuzovanému činu, dopouštěli velmi obdobného jednání (záležejícího v krácení daně z přidané hodnoty v souvislosti s dovozem a prodejem pohonných hmot) v jiných případech, a to navíc částečně při využití týchž obchodních společností (DOMEZINA INVEST, MEJAVIN TRADE), jak dokládá obsah pravomocného rozsudku v opakovaně zmíněné trestní věci Městského soudu v Praze sp. zn. 41 T 11/2014.
93. Na základě veškerých skutečností plynoucích z důkazů, jež byly popsány v bodech 73 až 92 odůvodnění rozsudku a jež jsou ve vzájemném souladu (a z nichž tedy ve věci lze vycházet), tak soud nemá žádné pochybnosti, že obžalovaní Ing. J█████ K█████ a T█████ K█████ se způsobem popsaným ve výrokové části rozsudku podíleli na spáchání stíhaného jednání. Proto je tímto jednáním uznal vinným.
94. Z výpovědí obou právě jmenovaných obžalovaných plyne, že vše, co v dané věci činili (a činili to, co je uvedeno ve skutkové větě výroku o vině rozsudku), se dělo na základě instrukcí a pokynů

obžalovaného Mgr. Z██████ V██████. Jejich výpovědi jsou tedy ve vztahu k tomuto obžalovanému přímými usvědčujícími důkazy. Pokud by v tomto směru byly osamoceny, bylo by lze uvažovat o možnosti, že jde z jejich strany o účelový postoj vedený snahou přenést odpovědnost za stíhané jednání na jiného i za cenu uvádění nepravdivých údajů (a to zvláště v situaci, že vlastní participaci na daném jednání se oba snažili bagatelizovat, přičemž podle provedené dokazování jejich participace ve skutečnosti byla vědomá a významná). O takovou situaci ovšem zjevně nejde, neboť výpovědi obžalovaných Ing. J██████ K██████ a T██████ K██████ nejsou ve vztahu k účasti obžalovaného Mgr. Z██████ V██████ na předmětném činu jedinými usvědčujícími důkazy, nýbrž v tomto směru zapadají do kontextu okolností plynoucích z dalších provedených důkazů. Proto z těch částí výpovědí obžalovaných Ing. J██████ K██████ a T██████ K██████, v nichž jako osobu dávající jim pokyny v rámci stíhaného jednání označovali obžalovaného Mgr. Z██████ V██████, je možno vycházet a vzít je - jako v daném směru přímé usvědčující důkazy - za podklad rozhodnutí v dané věci. V podrobnostech lze uvést následující.

95. Jak vyplynulo z okolností popsaných v bodech 38, 73 a 75 odůvodnění rozsudku, jen necelý měsíc před zahájením stíhaného jednání došlo k převodu obchodní společnosti Bohemia Factoring i funkce ████████ v této společnosti na svědka M██████ V██████, jenž zde ovšem měl postavení tzv. bílého koně, přičemž poté, co ve společnosti odmítl působit, byl do pozice ████████ i ████████ ustanovena osoba vietnamské národnosti, jež zde měla stejné formální postavení jako jmenovaný svědek. Osobou, z níž byly obchodní podíl ve společnosti i funkce ████████ převedeny na M██████ V██████, přitom byl právě obžalovaný Mgr. Z██████ V██████ (jenž byl předešle dlouhodobě ████████ i ████████ společnosti, a to od jejího vzniku). Již právě uvedené skutečnosti logicky nasvědčují závěru, že tento obžalovaný krátce před započatím stíhaného jednání inicioval, z pozadí řídil a realizoval (prostřednictvím spoluobžalovaného Ing. J██████ K██████) vstup svědka M██████ V██████ v pozici tzv. bílého koně do jedné ze společností, které byly využity v rámci uvedeného jednání a že faktickou kontrolu nad společností si udržel sám (využívaje při kontaktu s osobami majícími postavení bílých koňů spoluobžalovaného Ing. J██████ K██████). Tento závěr podporují i další okolnosti zmíněné v dřívějších pasážích odůvodnění rozsudku – u společnosti sice po jejím převodu na svědka M██████ V██████ došlo ke změně jejího názvu (z původního Bohemia Education na Bohemia Factoring), ovšem její sídlo zůstalo (po celou dobu stíhaného jednání) na adrese, kde se nachází ████████ otce obžalovaného Mgr. Z██████ V██████, teprve po převodu společnosti na svědka byl zřízen společnosti u GE Money Bank, a. s., mimo jiné korunový účet, k němuž měl ovšem po dobu dalšího měsíce dispoziční právo obžalovaný, jemu také zůstalo, a to po celou dobu stíhaného jednání, dispoziční právo k dalšímu účtu společnosti vedenému u ČSOB, a. s.
96. Dostatečně výmluvné ve vztahu k obžalovanému Mgr. Z██████ V██████ je taktéž svědectví A██████ S██████. Jeho obsah (i některé listiny s ním související) byl v odůvodnění rozsudku již popsán, nemá proto smysl jej opakovat. Postačí připomenout, že z výpovědi tohoto svědka celkem jasně plyne zapojení jmenovaného obžalovaného do stíhaného jednání, jakož i okolnost, že v rámci tohoto jednání řídil a dával pokyny spoluobžalovaným Ing. J██████ K██████ a T██████ K██████.
97. Rovněž svědecká výpověď F██████ R██████ (rozebraná v bodech 88 a 89 odůvodnění rozsudku) je důkazem, který dokládá, byť sám o sobě jen nepřímou, participaci obžalovaného Mgr. Z██████ V██████ na projednávaném skutku. Vyplývá z ní totiž, že obžalovaný byl v rozhodné době ve spojení se spoluobžalovanými Ing. J██████ K██████ a T██████ K██████ (vystupujícími před svědkem pod fiktivními jmény), vyskytoval se s nimi v kancelářských prostorách, v nichž podle dalších důkazů - zejména podle svědectví A██████ S██████ ve spojení s listinami vztahujícími se k výběrům finanční hotovosti pocházející z prodeje předmětné nezdáněné motorové nafty, ale

nakonec i podle vyjádření obou jmenovaných spoluobžalovaných - docházelo k činnostem přímo souvisejícím se stíhaným jednáním.

98. Soud v odůvodnění rozsudku (bod 51) upozornil na existenci padělku inspekčního certifikátu, který má zjevnou spojitost se stíhaným skutkem. Lze připomenout, že daná listina byla v souvislosti s prodejem předmětné nezdaněné motorové nafty založena do dokumentace společnosti GULL Oil a měla osvědčovat, že společnost next solutions, jejímž jménem se zmíněný prodej realizoval, disponuje motorovou naftou splňující příslušnou jakostní normu, přičemž se jednalo o padělek vytvořený za využití původního (autentického) certifikátu vystaveného pro společnost BENOCO, s. r. o. Odtud logicky vyplývá, že ten, kdo uvedený padělek vyhotovil či nechal vyhotovit (a to evidentně v rámci stíhaného jednání, jak bylo výše uvedeno), musel mít přístup k originálu, který byl inspekčním orgánem vystaven právě společnosti BENOCO, s. r. o. Obžalovaný Mgr. Z██████ V██████ osobou mající takový přístup jistě byl, neboť, jak dokládá výpis z obchodního rejstříku (č. l. 10203-10209), jediným ████████ a jedním ze ████████ označené společnosti v rozhodné době byl jeho otec JUDr. Z██████ V██████.
99. Namísto je také podrobněji přiblížit obsah svědeckých výpovědí K██████ K██████ a P██████ K██████ (v odůvodnění rozsudku již stručně zmíněných v bodě 30). Svědek K██████ K██████ podle svého vyjádření v rámci své podnikatelské činnosti pronajal společností Bohemia Factoring a DOMEZINA INVEST dvě cisterny značky Schwarzmüller registračních značek ████████ a ████████ (a mimo jiné právě jimi byla v rámci stíhaného jednání z Polské republiky do tuzemska dopravována a zde prodávána nezdaněná motorová nafta, jak bylo již dříve vysvětleno). V souvislosti s tímto pronájmem svědek dvakrát či třikrát jednal s mužem, který se mu představil jako K██████ a o němž svědek později zjistil, neví však již, v jaké souvislosti, že se ve skutečnosti jmenuje V██████, jaké je jeho křestní jméno, neví. Zmíněný muž vedl faktická jednání o pronájmu, nájemní smlouvy ale nepodepisoval. K podpisu těchto smluv došlo v kanceláři pana K██████ ze společnosti Schwarzmüller. U hlavního líčení pak svědek při pohledu na přítomné obžalované konstatoval, že nedokáže na sto procent určit, zda se mezi nimi nachází onen muž, současně ale dodal, že nejvíce povědomý je mu obžalovaný Mgr. Z██████ V██████, zbývající dva obžalované nepoznává, nejsou mu povědomí. Svědek P██████ K██████ úvodem své výpovědi v přípravném řízení prohlásil, že Mgr. Z██████ V██████ a Ing. J██████ K██████ nezná, T██████ K██████ zná, pokud „to je ten ████████ chlap s ████████ vlasy“. Dále uvedl, že je zaměstnán v obci Žebrák u společnosti Schwarzmüller, jež vyrábí a provádí servis cisteren, jejich dlouholetým významným zákazníkem je K██████ K██████ vlastníci a provozující řady cisteren. U svědka v kanceláři došlo k jednáním, v rámci nichž K██████ K██████ pronajal jednu či dvě ze svých cisteren „tomu panu K██████“. Tento muž byl podle svědka „██████“, ████████ chlap, ████████ barvy vlasů, věku kolem ████████ let“, možná měl brýle. O prvním jednání souvisejícím s nájmem cisteren byl svědek předem informován panem K██████, ten mu sdělil, že se dostaví „pan K██████“. Svědek pak byl z recepce společnosti informován, že se dostavil „pan K██████“, svědek jej poté vyzvedl a zavedl do své kanceláře, kde jednání již vedli daný muž a pan K██████. Poté došlo u svědka ještě k jednomu jednání, jehož se kromě opakovaně zmíněného muže („pana K██████“) a pana K██████ účastnil ještě jeden muž, který byl ████████ a ████████, ten mu představen nebyl. Při fotorekognici provedené v přípravném řízení svědek nedokázal identifikovat onoho muže vystupujícího jako „pan K██████“, při pohledu na fyzicky přítomné obžalované u hlavního líčení pak vyloučil, že by tímto mužem byl obžalovaný T██████ K██████, k dalším obžalovaným prohlásil, že si není jistý, poté se slovy „možná tento pán“ označil obžalovaného Mgr. Z██████ V██████.
100. Takto popsaná svědeckví K██████ K██████ a P██████ K██████ tedy dokládají, že ten, kdo fakticky zajistil pronájem cisteren využívaných v rámci stíhaného skutku (k přepravě nezdaněné motorové nafty), nebyl obžalovaný T██████ K██████, nýbrž osoba jiná, která ve spojitosti s daným pronájmem užívala příjmení tohoto obžalovaného. Oba svědci při hlavním líčení in natura jako

tuto osobu na úrovni pravděpodobnosti označili obžalovaného Mgr. Z██████ V██████, K██████ K██████ také konstatoval, že daná osoba má ve skutečnosti příjmení totožné s příjmením jmenovaného obžalovaného, P██████ K██████ zase již v přípravném řízení podal takový popis oné osoby, který zjevně odpovídá danému obžalovanému. Z právě uvedeného plyne, že výpovědi svědků K██████ K██████ a P██████ K██████ sice samy o sobě neumožňují učinit jednoznačný závěr, že osobou, o níž hovořili (jako o „panu K██████“), byl obžalovaný Mgr. Z██████ V██████. Ovšem jsou-li vyjádření těchto svědků zasazena do kontextu dalších (v předešlých bodech odůvodnění rozsudku rozebraných) okolností plynoucích z provedených důkazů, pak lze jen stěží pochybovat, že touto osobou byl jmenovaný obžalovaný.

101. Již na základě toho, co bylo rozebráno v bodech 94 až 100 odůvodnění rozsudku, respektive co v nich bylo připomenuto (s odkazem na ještě dřívější pasáže odůvodnění), je možno podle mínění soudu učinit spolehlivý a důvodně pochybnosti nevzbuzující závěr, že i obžalovaný Mgr. Z██████ V██████ byl vědomě zapojen do stíhaného jednání způsobem, který je specifikován ve skutkové větě výroku o vině tohoto rozsudku.

102. Soud měl navíc k dispozici další relevantní důkazy vztahující se k právě jmenovanému obžalovanému, jimiž jsou odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu (č. l. 343-395). Ty byly pořizovány od 6. 4. 2011 po dobu dalších čtyř měsíců, a to ve vztahu ke dvěma účastnickým stanicím užívaným v rozhodné době svědkem P██████ H██████ a společností, jejímž byl tehdy ████████, tedy společností GULL Oil. Z obsahu takto zaznamenané telefonní komunikace se mimo jiné podává následující.

103. Dne 6. 4. 2011 v 17.07 hodin zaslala v odůvodnění rozsudku již zmíněná Mgr. V██████ D██████ (zpracovávající pro společnost GULL Oil některé části účetnictví) svědkovi P██████ H██████ textovou zprávu, v níž mu sdělila: „Máš v kastlíku důležité info a s fa (zjevně fakturami) od NEEXT si tak akorát můžete utřít řít! V.“ (skutečnost, že zprávu posílala jmenovaná, je zřejmá z toho, že právě ona užívala příslušné telefonní číslo, což plyne z protokolu o jím podaném vysvětlení na č. l. 9503). Téhož dne kolem 19.00 hodin se pak svědek P██████ H██████ prostřednictvím SMS komunikace ujišťoval, zda za ním obžalovaný Mgr. Z██████ V██████ jede a žádal jej, aby dorazil co nejdříve. Další osobní schůzku, jež se měla uskutečnit v místě bydliště svědka, si pak oba telefonicky sjednali dne 10. 4. 2011 v pozdních večerních hodinách, zde se setkali s nezjištěnou osobou. Dne 1. 5. 2011 v odpoledních hodinách proběhl telefonní hovor mezi mužem zaměstnaným ve společnosti GULL Oil (při hovoru užil telefon s jedním z výše uvedených odposlouchávaných telefonních čísel) a D██████ R██████, jež v dané společnosti pracovala jako účetní (to plyne z úředního záznamu o vysvětlení podaném jmenovanou, z tohoto úředního záznamu, který je založen na č. l. 9499-9501, je též zřejmé, že je uživatelkou účastnického čísla užitého při tomto telefonním hovoru). D██████ R██████ se zaměstnanec dotázala, zda „██████ V██████“ u nich stále odebírá pohonné hmoty, zaměstnanec na to reagoval konstatováním, že neví o koho se jedná, D██████ R██████ pak vysvětluje, že je to ████████, ████████, na něhož někdo bere pohonné hmoty, které nebyly zaplacený, dále uvádí, že „██████ V██████“ za odebrané pohonné hmoty vyfakturovala 60.000 Kč, zaměstnanec se táže, zda to není někdo, kdo jim dováží (tedy, zda onen „██████ V██████“ není tím, kdo společnosti cosi dodává, přičemž společnost, jak plyne z dříve popsanych důkazů, obchodovala s pohonnými hmotami), V██████ R██████ odpovídá kladně a dále uvádí, že dokud zmíněný dluh nebude zaplacen, nedostanou „ani litr“, bez ohledu na stanovisko „P██████“ (zjevně P██████ H██████). Při telefonátu uskutečněném následujícího dne v ranních hodinách řešili svědek P██████ H██████ a jeden ze zaměstnanců společnosti mimo jiné okolnost, zda peníze vložené na účet společnosti pocházely či nepocházely „od V██████“. Dne 6. 5. 2011 odpoledne se svědek P██████ H██████ telefonicky spojil s obžalovaným Mgr. Z██████ V██████ a dohodl si s ním osobní setkání na blíže neurčeném místě v plzeňské části Slovany, mělo jít o téže místo, kde proběhla jejich minulá schůzka. Ve

dnech 2. 6. 2011, 3. 6. 2011 a 6. 6. 2011 jmenovaný obžalovaný, svědek P. H. a další osoba řešili prostřednictvím telefonických hovorů a SMS komunikace založení účtu v CSOB, a. s., s internetovým bankovníctvím. Z této konverzace je zřejmé, že onou třetí osobou byl P. K. (ten byl ve věci vyslechnut jako svědek, jak bude ještě zmíněno), který byl také pověřen, aby zajistil založení daného účtu, podnět k jeho založení dal obžalovaný, který zdůrazňoval akutnost a důležitost tohoto úkonu, v souvislosti s čímž mimo jiné zmínil (v textové zprávě zaslané P. H.): „Je to vážně důležitý, ať to ten čurák dnes udělá, budou broky“, svědek P. H. na to informoval obžalovaného, že je to zařízení, ale že (obžalovaný) dělá „s bezmozkem“, obžalovaný se následně u svědka P. H. ujistoval, zda je účet zřízený, zda je k němu internetové bankovníctví a zda je bez limitu, obžalovaný, jmenovaný svědek i P. K. si v dané souvislosti také sjednali opakované osobní schůzky. Ve dnech 7. 6. 2011, 8. 6. 2011, 10. 6. 2011, 13. 6. 2011, 15. 6. 2011, 20. 6. 2011 a 21. 6. 2011 se obžalovaný Mgr. Z. V. a svědek P. H. prostřednictvím vždy krátké telefonní konverzace dohodli na dalších osobních setkáních, jež se měly uskutečnit na různých místech. Dne 22. 6. 2011 v 8.09 hodin byl svědek P. H. telefonicky kontaktován policií ohledně společnosti GULL Oil, o minutu později se tento svědek spojil s nezjištěnou osobou, které oznámil, že policie žádá vydat nějaké doklady, a s danou osobu si proto sjednal schůzku v kanceláři v Plzni, téhož dne v 9.30 hodin pak svědek telefonicky informoval obžalovaného Mgr. Z. V., že není v „CPZ“ (cele předběžného zadržení) a že „vzduch je čistej“, načež se dohodli, že obžalovaný za svědkem přijede, poté svědek v 10.53 hodin obžalovaného urgoval, aby za ním ihned přijel, následně se v 11.00 svědek spojil s nezjištěnou osobou, které sdělil, že celní úřad potřebuje, aby se (svědek) vyjádřil k fakturám, na nichž není vyčíslena spotřební daň, o 15 minut později svědek opět urgoval obžalovaného, aby přijel, neboť „tam všechno stojí“. Ve dnech 23. 6. 2011, 24. 6. 2011 a 27. 6. 2011 si obžalovaný Mgr. Z. V. a svědek P. H. také dohodli osobní setkání, jež měly proběhnout vždy krátce po uskutečněním telefonním kontaktu.

104. Právě popsané odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu tedy v první řadě jednoznačně prokazují, že obžalovaný Mgr. Z. V. byl v rozhodném období v opakovaném kontaktu se svědkem P. H. coby [redacted] společnosti GULL Oil, tedy se [redacted] subjektu, který v rámci stíhaného jednání kupoval a odebíral předmětnou nezdaněnou motorovou naftu. Již tato okolnost, tedy zjevné napojení jmenovaného obžalovaného na označenou společnost, má nepochybně ve věci význam. Svědek P. H. sice tvrdil (jak bylo již uvedeno v bodě 45 odůvodnění rozsudku), že ačkoli uvedeného obžalovaného zná, neboť [redacted] (míněno [redacted] obžalovaného) [redacted], nejen ve spojitosti s obchodováním se společnostmi next solutions a DOLFERA TRADE, ale ve spojitosti s obchodováním s pohonnými hmotami obecně s ním nikdy nejednal, a také si není vědom, že by s tímto obžalovaným řešil založení účtu s internetovým bankovníctvím. Ovšem zaznamenaná telefonní komunikace s tímto tvrzením svědka příliš nekoresponduje, její obsah – zvláště je-li hodnocen ve spojení s již dříve popsány důkazy, které dokládají participaci obžalovaného na stíhaném jednání - nasvědčuje závěru opačnému. Nelze přehlédnout, že obžalovaný a svědek si při vzájemné komunikaci vesměs jen sjednávali osobní setkání, aniž by (vyjma případu založení účtu s internetovým bankovníctvím) cokoli řešili (tedy zjevně nechtěli telefonní cestou blíže rozebírat záležitosti mezi nimi existující), hned první zaznamenané sjednání osobní schůzky se uskutečnilo ve zjevné časové návaznosti na okolnost, že svědek byl další osobou upozorněn na problém s fakturami společnosti next solutions, celkem výmluvný je také obsah rozhovoru mezi D. R. a dalším zaměstnancem společnosti GULL Oil ze dne 1. 5. 2011 (z níž je zřejmá spojitost „[redacted] V.“, což v kontextu již dříve rozebraných důkazů stěží může být někdo jiný než obžalovaný, s dodáváním, ale i odběrem pohonných hmot dané společnosti a dluh obžalovaného vůči společnosti), navazující hovor mezi svědkem a zaměstnancem společnosti z následujícího dne (kde zjevně řešili, zda „[redacted]“ již dluh společnosti uhradil), jakož i komunikace mezi svědkem a

obžalovaným uskutečněná dne 22. 6. 2011 (kde svědek ve spojitosti se skutečností, že byl kontaktován policejními či celními orgány, uklidňoval obžalovaného, že „vzduch je čistej“ a žádal, aby neodkladně k němu přijel), u komunikace týkající se založení účtu s internetovým bankovníctvím je pak zřejmé, že se vztahovala k očekávaným vysokým finančním transakcím („budou broky“), přičemž právě k takovým transakcím za využití mnoha účtů s internetovým bankovníctvím docházelo v rámci stíhaného jednání. Navíc soud již v odůvodnění rozsudku upozornil, že svědectví P. H. ve vztahu k jeho spolupráci se společnostmi next solutions a DOLFERA TRADE (jejichž jménem byla společnost GULL Oil v rámci stíhaného jednání prodávána nezdaněná motorová nafta) bylo vyhybavé, také tvrzení svědka, za nichž měla být daná spolupráce sjednána a realizována (vše podle něj probíhalo bez jediného osobního setkání se zástupci daných společností, třebaže šlo o transakce v řádu desítek milionů korun), nevyznívá příliš přesvědčivě.

105. Obhajoba obžalovaného Mgr. Z. V. ve snaze zabránit, aby pořízené odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu byly v hlavním líčení provedeny k důkazu, namítla jejich procesní nepoužitelnost s argumentem, že příkaz k těmto odposlechům a záznamům nebyl náležitě odůvodněn (č. l. 10601-10602). Právě uvedenou námitku soud neshledal opodstatněnou. Byl přitom veden následujícími úvahami.
106. Nejprve je namístě konstatovat, že uvedené odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu, jejichž výsledky jsou obsaženy ve spisovém materiálu (a z nichž soud k důkazu provedl ty, které pokládal za podstatné), se uskutečnily na základě příkazu Okresního soudu Plzeň-město ze dne 5. 4. 2011, který je založen na č. l. 350-351 (výjimkou jsou tři telefonáty zmíněné v následujícím bodě odůvodnění rozsudku, u nichž daná okolnost nebyla doložena, proto je soud, třebaže mají zjevný vztah k projednávané věci, k důkazu neprovedl). Také je zjevné, že existovaly zákonné předpoklady pro jeho vydání, neboť odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu měly charakter neodkladného a neopakovatelného úkonu, bylo vedeno (ve fázi prověřování) trestní řízení pro jednání nesoucí znaky zvláště závažného zločinu (konkrétně zločinu zkrácení daně, poplatku a jiné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku). Vydaný příkaz pak podle názoru zdejšího soudu obsahuje všechny základní náležitosti vyžadované ustanovením § 88 odst. 2 trestního řádu, včetně toho, že v jeho odůvodnění se popisují konkrétní skutkové okolnosti, které vydání příkazu odůvodňovaly. Třebaže odůvodnění příkazu je dosti stručné a lze si je představit jistě i v preciznější podobě, popisuje se v něm, v jaké věci a pro podezření z jaké trestné činnosti se vede trestní řízení, jaké trestněprávně relevantní okolnosti plynou z dosud provedeného šetření, jaké další informace významné pro trestní řízení lze podle předpokladu získat právě prostřednictvím odposlechů a záznamů telekomunikačního (mimo jiné šlo o objasnění otázky, jaké osoby se na prověřovaném trestněprávním jednání podílejí), čehož nelze dosáhnout jiným způsobem, vysvětleno je také, z jakého důvodu byl odposlech a záznam povolen na ve výroku příkazu uvedenou dobu.
107. Naproti tomu soud přisvědčil další námitce obhajoby, jež důvodně upozornila, že u několika zaznamenaných telefonních hovorů vedených mezi obžalovaným Mgr. Z. V. a svědkem P. H. (konkrétně ze dne 7. 6. 2011 od 11.35 hodin a ze dne 24. 6. 2011 od 12.39 a 12.49 hodin) není z protokolů jich se týkajících zřejmé, jaké účastnické stanice byly předmětem odposlechu a záznamu, tedy zda alespoň k jedné z nich se vztahoval výše uvedený příkaz povolující odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu. Proto soud, jak bylo již výše zmíněno, tyto tři zaznamenané telefonní hovory k důkazu neprovedl.
108. Z důvodů výše vysvětlených tak soud považoval – kromě případů uvedených v předešlém bodě odůvodnění rozsudku - státním zástupcem předložené odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu za procesně použitelné důkazy. Jejich obsah podporuje závěr učiněný již na základě

dříve rozebraných důkazů, totiž že obžalovaný Mgr. Z██████ V██████ způsobem specifikovaným ve výrokové části rozsudku participoval na jednání tvořícím předmět trestního řízení v projednávané věci (jen pro úplnost lze poznamenat, že i pokud by soud sdílel názor obhajoby o nepoužitelnosti celé zaznamenané telefonní komunikace, nijak by to – vzhledem k existenci dalších usvědčujících důkazů - neovlivnilo jeho názor o vině jmenovaného obžalovaného).

109. Na právě uvedeném závěru nic nemohou změnit ani svědecké výpovědi V██████ A██████ (č. l. 10652-10653) a P██████ K██████ (č. l. 10606-10608), kteří byli ve věci vyslechnuti na návrh obhajoby obžalovaného Mgr. Z██████ V██████. Prvně jmenovaný vypověděl, že v roce 2012 či 2013 se potkal s A██████ S██████, na jehož návrh se pak stal ████████ ve společnosti DETREVA TRADE (k tomu lze poznamenat, že podle výpisu z obchodního rejstříku založeného na č. l. 6478-6479 byl V██████ A██████ zapsán jako ████████ v označené společnosti dne 17. 4. 2013). Zhruba měsíc po zápisu jej jmenovaný opět telefonicky požádal o schůzku s odůvodněním, že potřebuje něco podepsat, poté za svědkem přijel a předložil mu k podpisu nějaké pokladní lístky. Následně A██████ S██████ již nikdy neviděl, svědkovi nebral ani telefon. Za to, že se nechal zapsat jako ████████, obdržel částku 20.000 Kč, za podpis pokladních dokladů částku kolem 10.000 Kč. Z obžalovaných svědek nikoho nezná. P██████ K██████ ve svědecké výpovědi uvedl, že má přezdívku H██████, zná se s obžalovanými Mgr. Z██████ V██████ a Ing. J██████ K██████, jakož i s A██████ S██████ a P██████ H██████. A██████ S██████ mu v letech 2011 a 2012 postupně půjčil kolem 2,5 milionu korun v souvislosti s obchodováním s vozidly, jemuž se svědek věnoval, ze strany jmenovaného šlo o investici, měl provizi z každého svědkem prodaného automobilu. A██████ S██████ si také v rámci společnosti DETREVA TRADE vzal úvěr na vozidlo, které poté svědek určitou dobu užíval, s touto transakcí neměl obžalovaný Mgr. Z██████ V██████ nic společného. P██████ H██████ zná svědek od dětství, jde o jeho kamaráda, v minulosti spolu také provozovali hernu a diskotéku. Za jmenovaným jezdil do kanceláře, kde se setkal a seznámil s obžalovaným Mgr. Z██████ V██████, který zde byl jako ████████, připravoval jim smlouvy související s prodejem herny v Nýřanech. Následně se u P██████ H██████ s daným obžalovaným setkal ještě několikrát.

110. Obhajoba obžalovaného Mgr. Z██████ V██████ evidentně požadovala výslech svědků V██████ A██████ a P██████ K██████ zejména ve snaze zpochybnit svědectví A██████ S██████, jehož obsah nesla se zjevnou nelibostí, neboť šlo o podstatný usvědčující důkaz vztahující se k uvedenému obžalovanému. Soud ale nevidí důvod, proč by svědecké výpovědi V██████ A██████ a P██████ K██████ měly znevěrohodnit okolnosti uváděné svědkem A██████ S██████ ve vztahu ke stíhanému jednání. V této spojitosti je třeba v první řadě připomenout a zdůraznit, že svědectví A██████ S██████ v dané věci rozhodně není ojedinělým důkazem dokládajícím aktivní zapojení obžalovaného Mgr. Z██████ V██████ do stíhaného jednání, jde jen o jeden z řady vzájemně souladných důkazů usvědčujících jmenovaného obžalovaného (lze upozornit, že takovými důkazy proti němu svědčícími byly mimo jiné i výpovědi spoluobžalovaných Ing. J██████ K██████ a T██████ K██████). Jde-li o tvrzení svědka V██████ A██████ týkající se převodu společnosti DETREVA TRADE z A██████ S██████ na něj a s tím spojené podpisy jakýchsi pokladních dokladů, pak jednak k těmto úkonům mělo podle svědka dojít až se značným časovým odstupem od stíhaného jednání (a ani jinak není zřejmá spojitost těchto svědkem popisovaných úkonů se stíhaným skutkem), jednak i z vyjádření samotného svědka A██████ S██████ plyne, že se mu v pozdější době nezamlouvalo, že je stále zapsán jako ████████ a ████████ společnosti DETREVA TRADE (i společnosti Indicar, s. r. o.), proto se snažil tento stav změnit. U svědka P██████ K██████ pak je třeba mít na zřeteli (pomine-li se okolnost, že je osobou vícekrát soudně trestanou), že i on vystupuje v již popsanych odposleších a záznamech telekomunikačního provozu (a je tak otázkou, zda i on nějak nebyl zapojen do stíhaného jednání). Nicméně i pokud by soud vycházel z jím uváděných tvrzení vztahujících se ke svědkovi A██████ S██████ a společnosti DETREVA TRADE (přičemž svědek A██████ S██████ daná tvrzení svědka P██████ K██████ odmítá), pak ani tyto

svědkem P. K. tvrzené okolnosti podle mínění soudu nejsou způsobilé zpochybnit to, co uváděl svědek A. S. ve vztahu k projednávanému skutku, neboť v tomto směru jeho svědectví není osamocené, nýbrž koresponduje s řadou dalších usvědčujících důkazů. Pokud jde o tu část výpovědi svědka P. K., podle které za jeho přítomnosti v kanceláři P. H. poskytoval obžalovaný Mgr. Z. V. jmenovanému právní pomoc jako , , , pak obecně je jisté možné, že jmenovaný obžalovaný, jenž v rozhodné době studoval právnickou fakultu, poskytoval P. H. určité právní rady, to však nic nemění na okolnosti, že důkazy rozebrané v předešlých pasážích odůvodnění rozsudku (včetně odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu, z jehož obsahu rozhodně neplyne, že kontakty obžalovaného a P. H. byly omezeny toliko na právní pomoc) bez důvodných pochybností prokazují, že tento obžalovaný vědomě a aktivně participoval na stíhaném jednání.

111. Na podkladě veškerých dosud rozebraných skutečností tak soud vzal za prokázaný takový skutkový stav, jaký je obsažen ve skutkové větě výroku o vině rozsudku.

112. Obhajoba obžalovaného Mgr. Z. V. navrhla doplnit dokazování o znalecký posudek z oboru ekonomika, odvětví daňová evidence, který by se zabýval otázkou, v jakém rozsahu došlo ke zkrácení spotřební daně i daně z přidané hodnoty. Tento důkazní návrh soud pokládá za nadbytečný, neboť již stávající důkazy dávají spolehlivou odpověď na otázku, k níž by se uvedený znalecký posudek měl vyjadřovat. Konkrétně jsou z nich zřejmé všechny skutkové okolnosti relevantní pro stanovení výše obou shora uvedených daní, samotný výpočet výše těchto daní je pak při znalosti uvedených skutkových okolností a příslušných zákonných ustanovení jen věcí jednoduchého matematického výpočtu a není k němu ani třeba odborných znalostí. Lze připomenout, že podle provedeného dokazování v rámci stíhaného jednání bylo do České republiky dovezeno a zde prodáno 2.100.020 litrů motorové nafty (minerálního oleje pod kódem nomenklatury 27101941). Tím podle v odůvodnění opakovaně označených ustanovení zákona č. 353/2003 Sb. vznikla povinnost přiznat a zaplatit spotřební daň, u níž daňová sazba činí 10,95 Kč za jeden litr motorové nafty. Prostým matematickým součinem množství motorové nafty, jež byla předmětem daně (2.100.020 litrů), a zmíněné daňové sazby (10,95 Kč za jeden litr) tak lze zjistit celkovou výši spotřební daně, jež měla být přiznána a následně zaplacená, jde tedy o částku 22.995.219 Kč, tato daň přiznána (a tedy ani zaplacená) nebyla. Ostatně stejnou výši spotřební daně, jež měla být přiznána a zaplacená, určil ve svém výpočtu i Celní úřad pro Plzeňský kraj ve své v odůvodnění rozsudku již zmíněné zprávě na č. l. 7858-7862 (zde je předmět daně sice označován jako „minerální olej pod kódem nomenklatury 27101999 určený pro pohon motorů“, ačkoli podle provedeného dokazování šlo o minerální olej pod kódem nomenklatury 27101941, tedy o motorovou naftu, nicméně při samotném výpočtu celní úřad vycházel z údajů obsažených ve fakturách označených ve výroku rozsudku - tedy z daňové sazby určené pro motorovou naftu i z tam uvedeného množství zboží - čili ze sazby 10,95 Kč za litr a 2.100.020 litrů minerálního oleje). Obdobně u daně z přidané hodnoty provedené důkazy jasně dokládají, že celková cena, za kterou byla v tuzemsku sem dopravená motorová nafta prodána (společnosti GULL Oil), činí částku 54.494.600 Kč (včetně spotřební daně). Podle v odůvodnění rozsudku opakovaně zmíněných ustanovení zákona č. 235/2004 Sb. daný prodej byl plněním podléhající dani z přidané hodnoty, základ daně z přidané hodnoty tvoří kupní cena (včetně spotřební daně), tedy zmíněná částka 54.494.600 Kč. Sazba daně pak představuje 20 procent z tohoto základu daně, výše daně je tedy 10.898.920 Kč (54.494.600 x 0,2), tato celková částka měla být přiznána jako daň na výstupu (i v tomto případě platí, že stejnou celkovou výši daně na výstupu dovedl při svém výpočtu obsaženém ve sdělení na č. l. 7870-7874 Finanční úřad pro Plzeňský kraj). Z provedeného dokazování přitom vyplynulo, že tato celková částka sice byla přiznána, ovšem jednak v rámci těch právnických osob, které ve skutečnosti zdanitelné plnění neuskutečnily, jednak a zejména v podaných daňových přiznáních byly neoprávněně uplatněny takové odpočty daně, že vlastní přiznaná daň činila toliko částku celkem 140.935 Kč. Všechny takto

zrekapitulované okolnosti tedy dokládají výše již uvedený závěr, totiž že rozsah zkrácení daně spotřební i daně z přidané hodnoty spolehlivě plyne již z dosud provedených důkazů. Proto soud návrh obhajoby obžalovaného Mgr. Z. [REDACTED] V. [REDACTED] na doplnění dokazování zamítl.

113. Ve věci zjištěný skutkový stav soud podřadil pod skutkovou podstatu zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku.
114. Označený trestný čin v základní skutkové podstatě podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku spáchá ten, kdo ve větším rozsahu zkrátí daň, clo, poplatek na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, pojistné na úrazové pojištění, pojistné na zdravotní pojištění, poplatek nebo jinou povinnou platbu anebo vyláká výhodu na některé z těchto povinných plateb.
115. Daní se rozumí povinná a zákonem stanovená peněžitá platba, kterou fyzická či právnická osoba odvádí na základě zákonem stanovených skutečností do veřejných rozpočtů, a to v zákonem stanovené výši a lhůtě. Mezi daněmi spadajícími do soustavy daní České republiky jsou mimo jiné spotřební daň (upravená zákonem č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních) a daň z přidané hodnoty (upravená zákonem č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty). Zkrácením daně pak je jakékoli jednání, v jehož důsledku není subjektu povinnému odvést státu daň vyměřena daň buď vůbec, anebo v nižším než zákonem stanoveném rozsahu, pachatel tedy nepravdivě předstírá, že daňová povinnost (jeho či jiné osoby, neboť pachatelem tohoto trestného činu nemusí být jen subjekt daně, ale i jiná osoba jednajícím způsobem předvídaným v § 240 trestního zákoníku, skutková podstata tohoto trestného činu tedy neobsahuje konkrétní či speciální subjekt) není dána buď vůbec či v nižším než zákonem předvídaném rozsahu. Jde-li o znak „ve větším rozsahu“, pak podle ustálené soudní praxe, jež podpůrně vychází z ustanovení § 138 odst. 1 trestního zákoníku (to určuje výši jednotlivých typů škod jako znaků skutkových podstat některých majetkových trestných činů, přičemž větší škodou se podle tohoto ustanovení rozumí škoda ve výši nejméně 50.000 Kč), se musí jednat o zkrácení nejméně o částku 50.000 Kč. Tedy nebyla-li daň vůbec přiznána či vyměřena, respektive byla-li zatajena samotná skutečnost odůvodňující vznik daňové povinnosti, pak výše zkrácení daně se rovná celé výši této povinné platby, jež měla být přiznána, vyměřena a zaplacená, výše této nepřiznané a nevyměřené daně tak musí být alespoň 50.000 Kč. V ostatních případech (kdy je daň přiznána v nižší než zákonem předvídané částce) částka minimálně 50.000 Kč musí činit rozdíl mezi daní, již má povinná osoba podle zákona zaplatit, a tou (nižší) částkou daně, kterou přiznala a která jí byla v důsledku trestněprávního jednání vyměřena. V situaci, kdy pachatel zkrátí více druhů daní a jeho jednání je vzhledem k objektivním a subjektivním souvislostem pokračováním v trestném činu ve smyslu 116 trestního zákoníku, pak je namístě při určování jednotlivých rozsahů (většího, značného i velkého) jako znaků základní i kvalifikovaných skutkových podstat trestného činu podle § 240 trestního zákoníku počítat částky připadající na jednotlivé daně.
116. Jelikož trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby v základní skutkové podstatě podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku je trestným činem úmyslným, jak plyne z konstrukce této skutkové podstaty ve spojení s § 13 odst. 2 trestního zákoníku, je třeba, aby počínání pachatele záležející ve zkrácení daně, respektive ve vylákání výhody na dani ve větším rozsahu bylo zahrnuto zaviněním ve formě úmyslu.
117. Podle § 240 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku kvalifikační okolností u uvedeného trestného činu je, že pachatel se jej dopustí nejméně se dvěma osobami. Je lhůstojné, zda tyto další dvě osoby jednají jako spolupachatelé či účastníci, může se jednat i o osoby, které samy nejsou trestně odpovědné. Podstatné je, že vedle pachatele se na činu aktivně podílí nejméně dvě další osoby.

118. Z ustanovení § 240 odst. 3 trestního zákoníku (ve znění účinném do 30. 6. 2016) vyplývá, že další okolností podmiňující použití vyšší trestní sazby u trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby je, že pachatel se jej dopustí ve velkém rozsahu. Pro tento znak kvalifikované skutkové podstaty daného trestného činu platí totéž, co bylo uvedeno shora při vysvětlení znaku „většího rozsahu“, ovšem s tím rozdílem, že zde zkrácení daně musí dosáhnout alespoň částky 5.000.000 Kč. K odpovědnosti pachatele za uvedenou kvalifikační okolnost postačí zavinění z nevědomé nedbalosti, jak je zřejmé ze znění § 17 písm. b) trestního zákoníku.
119. Jsou-li všechna shora popsaná teoretická východiska aplikována na projednávaný případ, pak lze konstatovat následující. Všichni tři obžalovaní za okolností popsaných ve skutkové větě výroku o vině rozsudku zajistili dopravu a prodej minerálního oleje pod kódem nomenklatury 27101941 do České republiky, v důsledku čehož jim podle příslušných (a v odůvodnění rozsudku opakovaně zmíněných) ustanovení zákona č. 353/2003 Sb. vznikla povinnost Celní správě České republiky přiznat a zaplatit spotřební daň v celkové výši 22.995.219 Kč. To však v souladu se svým záměrem ani částečně nezajistili, čímž zkrátili spotřební daň právě o tuto částku. Podle názoru soudu plátcí této daně, tedy těmi, kdo v návaznosti na dovoz a prodej komodity podléhající spotřební dani měli povinnost daň přiznat a zaplatit, byli samotní obžalovaní a osoby s nimi jednající v součinnosti, nikoli obchodní společnosti, jejichž jména byla při uvedených obchodních transakcích využita. Jak bylo v odůvodnění rozsudku již vysvětleno, smyslem zapojení daných obchodních společností, v nichž jako statutární orgány figurovaly osoby mající postavení tzv. bílých koňů a které ovládali obžalovaní a osoby jednajícími s nimi v součinnosti, bylo pouze a jen zastrčit totožnost toho, kdo ve skutečnosti učinil úkony, s nimiž zákon spojuje vznik povinnosti přiznat a zaplatit spotřební daň, a komu tak uvedená povinnost vznikla. Jen pro úplnost lze poznamenat, že i pokud by soud dovodil, že plátcem spotřební daně v projednávané věci byly obchodní společnosti využitě v rámci stíhaného jednání, na věci by to nic neměnilo. Již výše totiž bylo zmíněno, že skutková podstata trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 trestního zákoníku neobsahuje speciální ani konkrétní subjekt, jeho pachatelem tak nemusí být daňový subjekt (tedy v případě obchodní společnosti či jiné právnické osoby její statutární orgán), ale kterákoli trestně odpovědná osoba, jež svým aktivním jednáním způsobí – ať již sama či společně s dalšími osobami - zkrácení daně v zákonem předvídaném rozsahu. Poněvadž výše nepřiznané a neodvedené spotřební daně více jak čtyřnásobně přesáhla částku 5.000.000 Kč, je zřejmé, že ke zkrácení již této daně došlo ve velkém rozsahu. V rámci té části jednání obžalovaných (a osob jednajících s nimi v součinnosti), jež záležela v prodeji dovezené motorové nafty, navíc došlo podle příslušných (v odůvodnění rozsudku opakovaně označených) ustanovení trestního zákoníku ke vzniku povinnosti přiznat a odvést Finanční správě České republiky daň z přidané hodnoty v celkové výši 10.898.920 Kč. Za situace, kdy kupní cena při tomto prodeji zahrnovala i účtovanou daň z přidané hodnoty (a částka odpovídající této dani byla prodávajícímu také zaplacená), pak povinnost přiznat a odvést daň opět vznikla tomu, kdo tento prodej coby zdanitelné plnění ve skutečnosti realizoval, tedy obžalovaným a osobám jednajícím s nimi v součinnosti (po předchozí registraci k této dani, pokud k ní nebyli do té doby registrováni). I zde tedy platí, že obchodní společnosti, jejichž jména byla při daném prodeji motorové nafty využita, ve skutečnosti nebyly prodávajícími (jimi deklarovaný prodej nafty byl zastřeným právním úkonem), jediným důvodem a smyslem jejich zapojení do celého mechanismu bylo vyvolat mylný dojem, že právě ony jsou právnickými osobami, na něž dopadá povinnost přiznat a zaplatit daň z přidané hodnoty. Stejně tak ale platí, že pokud by soud zaujal názor, že právě tyto společnosti byly povinny přiznat a zaplatit daň z přidané hodnoty, pak by to – s ohledem na opakovaně zmíněnou okolnost, že znakem trestného činu podle § 240 trestního zákoníku není konkrétní ani speciální subjekt - trestní odpovědnost obžalovaných opět nijak neovlivnilo. Ve vztahu k této dani sice obžalovaní v součinnosti s dalšími osobami zajistili podání daňových přiznání, ovšem jednak tak učinili v rámci opakovaně zmíněných obchodních společností (jež ve skutečnosti nebyly tím, kdo

uskutečnil zdanitelná plnění a byl tak povinen daň přiznat a zaplatit), jednak v těchto příznacích byla deklarována daňová povinnost v celkové výši toliko 140.935 Kč. Z popsaných okolností plyne, že také ke zkrácení daně z přidané hodnoty došlo v míře, jež více jak dvojnásobně překračuje hranici velkého rozsahu. Navíc jednání vztahující se ke spotřební dani i k dani z přidané hodnoty naplňují znaky skutkové podstaty stejného trestného činu, tato jednání byla také spojena jak jednotným záměrem obžalovaných (připravovat stát o příjem v podobě daní), tak obdobným způsobem provedení, blízkou časovou souvislostí a souvislostí v předmětu útoku. Rozsah krácení obou těchto daní se tudíž z hlediska kvalifikační okolnosti uvedené v § 240 odst. 3 trestního zákoníku sčítá. Již ze skutečnosti, že stíhaného jednání se ve vzájemné součinnosti dopustili tři obžalovaní, logicky plyne, že každý z nich toto jednání spáchal společně s dalšími dvěma osobami. Do posuzovaného skutku navíc byly vědomě zapojeny další osoby spolupracující s obžalovanými, byť totožnost se podařilo zjistit jen u jedné z nich (V [REDACTED] S [REDACTED]).

120. Lze proto shrnout, že všichni tři obžalovaní z pohledu ustanovení § 240 trestního zákoníku zkrátili daň a takový čin spáchali jednak nejméně se dvěma osobami, jednak ve velkém rozsahu. Ve vztahu k počínání záležejícímu ve zkrácení daně nejméně se dvěma osobami jednali v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, protože věděli, že v důsledku jejich společného jednání může dojít k výraznému zkrácení obou výše uvedených daní, tedy k porušení zájmu státu na řádném vyměření a odvedení daně, a takový následek způsobit chtěli, bylo to důvodem a cílem jejich počínání. U kvalifikační okolnosti uvedené v § 240 odst. 3 trestního zákoníku (spáchání činu ve velkém rozsahu) je možno na straně obžalovaných dovést zavinění nejméně ve formě nepřímého úmyslu (§ 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku). Je totiž zřejmé, že obžalovaní s ohledem na dobu stíhaného jednání i množství dopravené a prodané motorové nafty si museli uvědomovat, že celková výše zkrácení spotřební daně i daně z přidané hodnoty velmi reálně může přesáhnout částku 5.000.000 Kč, a pro případ, že se tak stane, s tím byli alespoň srozuměni (jelikož nepočítali s žádnou skutečností, jež by měla vzniku daně kvalifikační okolnosti zabránit). Jen na okraj lze připomenout, že obžalovaní by ve smyslu § 17 písm. b) trestního zákoníku za uvedený znak kvalifikované skutkové podstaty odpovídali i při pouhé nevědomé nedbalosti, tedy při podstatně mírnější formě zavinění.
121. Každý z obžalovaných tedy jednáním popsaným v bodě 1 výroku rozsudku po objektivní i subjektivní stránce naplnil všechny znaky trestného činu (zločinu) zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku ve znění účinném do 30. 6. 2016.
122. Údaj o posouzení stíhaného jednání podle trestního zákoníku ve znění účinném do 30. 6. 2016 soud použil z toho důvodu, že následujícího dne vstoupila v účinnost novela trestního zákoníku provedená zákonem č. 163/2016 Sb. Ta zavedla do ustanovení o trestném činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby další kvalifikační okolnost, jež záleží ve „spáchání činu uvedeného v § 240 odst. 2 písm. c) ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech“. V důsledku toho se původní (nijak dále nečleněný) odstavec třetí ustanovení § 240 odst. 3 zákoníku (obsahující kvalifikační okolnost záležející ve „spáchání činu ve velkém rozsahu“) rozčlenil na dvě písmena – v § 240 odst. 3 písm. a) je zakotvena okolnost spočívající ve „spáchání činu ve velkém rozsahu“, v § 240 odst. 3 písm. b) pak uvedená nová okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby (tedy „spáchání činu uvedeného v § 240 odst. 2 písm. c) ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech“). Podle § 2 odst. 1 trestního zákoníku přitom platí, že trestnost činu se posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější. V projednávané věci není aplikace trestního zákoníku v novelizované podobě (čili ve znění účinném od 1. 7. 2016) pro obžalované nijak příznivější, proto soud jejich trestněprávně relevantní jednání posuzoval

podle trestního zákoníku ve znění účinném před novelou provedenou zákonem č. 163/2016 Sb., tedy ve znění účinném do 30. 6. 2016.

123. U obžalovaných T██████ K██████ a Ing. J██████ K██████ je pak zřejmé, že jejich trestněprávní počínání v nyní projednávané věci tvoří podle § 116 trestního zákoníku z hmotněprávního hlediska pokračování s jednáními, jimiž byli jmenovaní obžalovaní pravomocně uznáni vinnými rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 9. 12. 2015 sp. zn. 41 T 11/2014 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 29. 6. 2018 sp. zn. 3 To 34/2016. Překážku pro vzájemné posouzení všech těchto jednání (dílčích útoků) jako pokračování v trestném činu nebrání z procesněprávního pohledu ani ustanovení § 12 odst. 11 trestního řádu, protože všechna tato jednání byla spáchána dříve, než za některé z nich bylo obžalovaným doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání. Proto soud ve smyslu § 45 trestního zákoníku zrušil ohledně obou jmenovaných primárně celý výrok o vině z odsuzující části rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 12. 2015 sp. zn. 41 T 11/2014, jakož i všechny další výroky na tento výrok o vině navazující, tedy zejména výrok o trestu (zde i ve vztahu k rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 29. 6. 2018 sp. zn. 3 To 34/2016, neboť jím byly v dané věci modifikovány tresty uložené oběma obžalovaným), a návazně převzal do svého nynějšího rozsudku ony dílčí útoky obžalovaných z rozsudku ve věci Městského soudu v Praze sp. zn. 41 T 11/2014.
124. V průběhu dokazování při hlavním líčení nebyly zjištěny skutečnosti, které by ve vztahu k nyní stíhanému trestněprávnímu jednání vyvolávaly u obžalovaných (či některého z nich) pochybnosti o trestní odpovědnosti z hlediska přičetnosti a které by tak zakládaly potřebu zkoumat jejich duševní stav.
125. Jelikož soud uznal obžalované vinnými z trestněprávní participace na stíhaném jednání, rozhodoval návazně také o otázce trestu.
126. K osobám obžalovaných soud z opisů jejich rejstříků trestů zjistil, že Mgr. Z██████ V██████ a Ing. J██████ K██████ se před spácháním skutku, jež byl předmětem trestního řízení v projednávané věci, nedostali do střetu s trestními zákony. T██████ K██████ byl v roce 2006 odsouzen za trestné činy maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) dřívějšího trestního zákona a ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 odst. 1 písm. b) dřívějšího trestního zákona, toto odsouzení je však ze zákona zahlazeno, nelze je proto pokládat za přítěžující okolnost ve smyslu § 42 písm. p) trestního zákoníku (na straně druhé však tomuto obžalovanému není možno přiznat polehčující okolnost v podobě vedení řádného života).
127. Obžalovanému Mgr. Z██████ V██████ bylo třeba trest uložit jako souhrnný ve smyslu § 43 odst. 2 trestního zákoníku, neboť trestněprávního jednání, jímž byl uznán vinným nynějším rozsudkem, se dopustil před vyhlášením pravomocného rozsudku Okresního soudu Plzeň-město ze dne 28. 8. 2015 sp. zn. 2 T 164/2013. Tímto rozsudkem ve znění rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 16. 2. 2016 sp. zn. 8 To 9/2016 byl uznán vinným přečiny podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a padělání a vystavení nepravdivé lékařské zprávy, posudku a nálezu podle § 350 odst. 2 trestního zákoníku, a byl mu uložen jednak podmíněný trest odnětí svobody ve výměře dvaceti měsíců při stanovení zkušební doby v trvání dvou roků (posléze došlo k prodloužení zkušební doby o jeden rok), jednak peněžitý trest ve výši 100 denních sazeb při výši jedné sazby 1.000 Kč, tedy v celkové výměře 100.000 Kč. Právě uvedené odsouzení nebylo dosud zahlazeno (již z toho důvodu, že peněžitý trest odsouzený sice uhradil, nicméně šlo o peněžitý trest uložený za úmyslné trestné činy, v takovém případě výkon tohoto trestu nemá za následek fikci neodsouzení, k tomu může dojít jen rozhodnutím soudu o zahlazení, jež dosud vydáno nebylo). Soud tedy v nynějším rozsudku zrušil výrok o trestu z označených předchozích rozsudků a nově obžalovanému ukládal souhrnný trest jak za trestné činy ve věci Okresního

soudu Plzeň-město sp. zn. 2 T 164/2013, tak za trestný čin spáchaný v nyní posuzovaném případě. Nejprísněji trestným z těchto trestných činů je zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku. Podle tohoto zákonného ustanovení tak bylo třeba ukládat trest jako souhrnný. Trestní sazba dopadající na uvedený trestný čin činí pět až deset let odnětí svobody.

128. U obžalovaného Ing. J. K. bylo namístě trest uložit jako souhrnný společný ve smyslu § 43 odst. 2 a § 45 odst. 1 trestního zákoníku. Jmenovaný obžalovaný byl totiž v již zmíněné věci Okresního soudu Plzeň-město sp. zn. 2 T 164/2013 pravomocně uznán vinným stejnými trestnými činy jako obžalovaný Mgr. Z. V. a byly mu uloženy zcela shodné tresty (ani v jeho případě nebylo dané dřívější odsouzení zahlazeno). Nyní posuzované jednání tak obžalovaný spáchal v reálném souběhu s trestnými činy, za něž byl odsouzen ve věci označené v předchozí větě. Kromě toho nyní projednávané počínání obžalovaného tvoří pokračování v trestném činu, jehož dalšími útoky byl obžalovaný pravomocně uznán vinným ve věci Městského soudu v Praze sp. zn. 41 T 11/2014. V této posledně označené věci byl obžalovanému ukládán trest jako souhrnný k odsouzení ve věci Okresního soudu Plzeň-město sp. zn. 2 T 164/2013 (tedy v rámci odsouzení ve věci Městského soudu v Praze sp. zn. 41 T 11/2014 byl ohledně obžalovaného zrušen výrok o trestu z rozsudku ve věci Okresního soudu Plzeň-město sp. zn. 2 T 164/2013), šlo souhrnný trest v podobě jednak nepodmíněného trestu odnětí svobody ve výměře šesti roků a šesti měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, jednak trestu propadnutí majetku, a to jedné poloviny majetku. Se zřetelem na uvedené skutečnosti soud v nynějším rozsudku obžalovanému trest ukládal za nyní stíhané počínání, dále dílčí útoky (pokračujícího trestného činu), jimiž byl pravomocně uznán vinným ve věci Městského soudu v Praze sp. zn. 41 T 11/2014, a trestné činy, za něž byl odsouzen ve věci Okresního soudu Plzeň-město sp. zn. 2 T 164/2013 (za současného zrušení výroků o trestu z rozsudků vyhlášených ve věci Městského soudu v Praze sp. zn. 41 T 11/2014 i rozsudků vydaných ve věci Okresního soudu Plzeň-město sp. zn. 2 T 164/2013). Šlo tak o trest souhrnný společný. I v případě tohoto obžalovaného nejprísněji trestným ze sbíhajících se trestných činů je zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku, v rámci sazby v něm uvedené (jež činí, jak bylo již zmíněno, pět až deset let odnětí svobody) byl trest ukládán.
129. Obžalovanému T. K. soud trest ukládal jako společný ve vztahu k opakovaně zmíněné věci Městského soudu v Praze sp. zn. 41 T 11/2014 (za současného zrušení mimo jiné výroků o trestu z rozsudků vyhlášených v označené věci). V té byl obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání šesti roků, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Trestní sazba dopadající na (pokračující) trestný čin spáchaný tímto obžalovaným je shodná jako u obou dříve jmenovaných obžalovaných.
130. Při úvaze o druhu a výši trestu soud vycházel z hledisek pro posuzování této otázky rozhodných, jež jsou zakotvena zejména v ustanoveních § 38 odst. 1, § 39, § 41 a § 42 trestního zákoníku. Bral tedy v potaz povahu i závažnost projednávaného trestněprávního jednání (a v případě obžalovaných Mgr. Z. V. a Ing. J. K. také trestných činů spáchaných ve věci Okresního soudu Plzeň-město sp. zn. 2 T 164/2013, u posléze jmenovaného a také u obžalovaného T. K. rovněž dílčích útoků ve věci Městského soudu v Praze sp. zn. 41 T 11/2014), míru zapojení jednotlivých obžalovaných do tohoto jednání, osoby obžalovaných a jejich poměry, jejich postoj ke spáchaným činům, jakož i okolnosti polehčující a přitěžující.
131. Závažnost stíhaného jednání byla u všech obžalovaných dána v první řadě delší dobou jeho páchaní (zde jde o přitěžující okolnost ve smyslu § 42 písm. m) trestního zákoníku) a poměrně sofistikovaným způsobem jeho provedení. Všem obžalovaným přitěžovalo, že trestněprávní

jednání páchali po předchozím uvážení (§ 42 písm. a) trestního zákoníku) a ze ziskuchtivosti (§ 42 písm. b) trestního zákoníku). Okolnosti uvedené v předchozí větě ovšem nezvyšují závažnost posuzovaného trestněprávního jednání nijak výrazně, neboť jde o poměrně typické znaky trestného činu, jehož znaky toto jednání naplnilo. U obžalovaných Mgr. Z██████ V██████ a Ing. J██████ K██████ bylo další přitěžující okolností, že se dopustili v reálném souběhu více trestných činů (§ 42 písm. n) trestního zákoníku). Z pohledu zapojení jednotlivých obžalovaných jako spolupachatelů do stíhaného jednání je třeba v neprospěch obžalovaného Mgr. Z██████ V██████ vnímat, že to byl on, kdo řídil a dával pokyny zbývajícím dvěma obžalovaným. Na straně druhé obžalovaným Mgr. Z██████ V██████ a Ing. J██████ K██████ ve smyslu § 41 písm. o) trestního zákoníku polehčovalo, že před spácháním nyní posuzovaných trestných činů vedli řádný život. U obžalovaných Ing. J██████ K██████ a T██████ K██████ soud zohlednil také skutečnost, že jejich výpovědi v dané věci ve vztahu k nim samotným sice měly charakter jen velmi omezeného doznání k některým okolnostem tvořícím součást stíhaného jednání (navíc ve vztahu k sobě samým obžalovaní doznávali jen takové skutečnosti, jež byly zřejmé z řady dalších důkazů), avšak ve vztahu ke spoluobžalovanému Mgr. Z██████ V██████ je třeba tyto výpovědi vnímat jako celkem podstatné usvědčující důkazy. Je proto namístě jim přiznat polehčující okolnost spočívající v určité spolupráci s orgány činnými v trestním řízení (§ 41 písm. l) trestního zákoníku), byť až v samém závěru dokazování v řízení před soudem. U obžalovaných Ing. J██████ K██████ a T██████ K██████ je také nutno vzít v potaz, že míra, jakou u trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby jednáním tvořícím předmět nynějšího trestního řízení naplnili kvalifikační okolnost uvedenou v 240 odst. 3 trestního zákoníku, je sice poměrně výrazná (zkrátili daň v míře více jak šestkrát přesahující hranici velkého rozsahu), nicméně v porovnání s dalšími dílčími útoky, kterými byli uznáni vinnými ve věci Městského soudu v Praze sp. zn. 41 T 11/2014 (tam došlo ke zkrácení daně o částku bezmála 400.000.000 Kč), je podstatně nižší. Ve prospěch všech obžalovaných soud musel zohlednit výrazný časový odstup, který uplynul od spáchání předmětné trestné činnosti, přičemž obžalovaní svým přístupem trestní řízení nijak nekomplikovali ani neprodlužovali.

132. Při zvážení všech skutečností rozhodných pro výměru trestu, jak byly rozebrány v předchozím bodě odůvodnění rozsudku, zastává soud názor, že jako adekvátní okolnostem případu a postačující k nápravě obžalovaného Mgr. Z██████ V██████ se jeví trest odnětí svobody v dolní čtvrtině zákonné trestní sazby. Proto mu uvedený trest uložil ve výměře šesti roků. Trest v tomto trvání musel být stanoven jako nepodmíněný již z toho důvodu, že ve smyslu § 81 odst. 1 a § 84 trestního zákoníku výkon trestu odnětí svobody lze podmíněně odložit jen u výměry nepřesahující tři roky. U obžalovaných Ing. J██████ K██████ a T██████ K██████ soud pokládá za přiměřené závažnosti jejich nyní stíhaného jednání navýšení původních trestů odnětí svobody, které jim byly uloženy ve věci Městského soudu v Praze sp. zn. 41 T 11/2014, vždy o šest měsíců, prvně jmenovanému tedy uložil daný druh trestu ve výměře sedmi roků, posléze uvedenému ve výměře šesti roků a šesti měsíců. I u těchto obžalovaných jde o tresty v takové délce trvání, že musely být stanoveny jako nepodmíněné.

133. S výrokem o nepodmíněném trestu odnětí svobody je spjat i výrok o způsobu výkonu tohoto trestu. V této souvislosti je třeba nejprve poznamenat, že novelou trestního zákoníku provedenou zákonem č. 58/2017 Sb. byly zavedeny pouze dva typy věznic – s ostrahou (kam má být podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen pachatel, u kterého nejsou splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou) a se zvýšenou ostrahou (do které má být podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku zařazen pachatel, kterému byl uložen výjimečný trest, kterému byl uložen trest odnětí svobody za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny, kterému byl za zvlášť závažný zločin uložen trest odnětí svobody ve výměře nejméně osm let, nebo který byl odsouzen za úmyslný trestný čin a v posledních pěti letech uprchl nebo se pokusil uprchnout z vazby, z výkonu trestu nebo z výkonu zabezpečovací detence). Označená

novela trestního zákoníku byla v době vyhlášení tohoto rozsudku již účinná (nabyla účinnosti 1. 10. 2017), přičemž podle článku II odst. 2 jejích přechodných ustanovení platí, že při rozhodování o způsobu výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody uloženého za trestný čin spáchaný přede dnem nabytí účinnosti této novely se ode dne nabytí její účinnosti použije § 56 trestního zákoníku ve znění účinném ode dne, kdy nabyla účinnosti.

134. Z výše uvedených důvodů tedy soud o zařazení všech obžalovaných do příslušného typu věznice rozhodoval podle trestního zákoníku ve znění novely provedené zákonem č. 58/2017 Sb. U žádného z obžalovaných není dán některý z taxativně stanovených důvodů, s nimiž ustanovení § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku spojuje zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou. Proto soud všechny obžalované při aplikaci § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou.
135. Obžalovanému Mgr. Z██████ V██████ soud jako trest vedlejší uložil podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku trest peněžitý, neboť podle provedené dokazování jako osoba významným způsobem zapojená do stíhaného trestněprávního jednání (a úkolující zbývající dva obžalované) se snažil získat a nepochybně také získal majetkový prospěch. Obžalovaný je činný v ████████████████████, majetkově jistě nestrádá, je v produktivním věku a není zřejmé, že by trpěl vážnějším zdravotním handicapem, který by mu bránil ve výdělečné činnosti. Proto ve smyslu § 68 odst. 2, 3, 4 trestního zákoníku lze u něj pokládat za přiměřenou výši jedné denní sazby peněžitého trestu částku 1.000 Kč. Vzhledem k povaze i závažnosti stíhaného jednání a míře participace obžalovaného na něm se pak ve smyslu § 68 odst. 3 trestního zákoníku jako přiměřený počet jeví 500 takových denních sazeb. Celková výměra peněžitého trestu tedy činí 500.000 Kč. Pro případ jeho neuhrazení byl obžalovanému stanoven podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku i náhradní trest odnětí svobody, jehož výměra se odvíjí od stejných hledisek jako výše samotného peněžitého trestu.
136. Obžalovanému Ing. J██████ K██████ soud musel vedle trestu odnětí svobody zase stanovit podle § 66 odst. 1 trestního zákoníku trest propadnutí majetku, a to jedné poloviny jeho majetku. Právě takový trest mu totiž byl pravomocně uložen v opakovaně zmíněné věci Městského soudu v Praze sp. zn. 41 T 11/2014, k níž byl nyní ukládán ve smyslu § 45 odst. 1 trestního zákoníku společný trest, přičemž podle označeného zákonného ustanovení platí, že v rámci společného trestu musí soud vyslovit mimo jiné trest propadnutí majetku, jestliže takový trest byl vysloven již rozsudkem dřívějším.
137. Nárok na náhradu škody, náhradu nemajetkové újmy či vydání bezdůvodného obohacení ve věci žádným subjektem uplatněn nebyl, proto soud o této otázce v rozsudku nerozhodoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoli výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci nebo zabrání části majetku. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení

mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je omezen ve svéprávnosti, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho opatrovník a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň dne 29. 4. 2019

Mgr. Martin Kantor, v.r.
předseda senátu